

การพัฒนาแบบฝึกเสริมทักษะเรื่อง มาตรฐานตัวสะกด กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาไทย
เพื่อส่งเสริมทักษะการเขียนประโยคของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 1
โรงเรียนบ้านหนองบัวงาม สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษา
ประถมศึกษาบึงกาฬ

วิทยานิพนธ์

ของ

จิราพร บุคดีฉ้วน

เสนอต่อมหาวิทยาลัยราชภัฏสกลนคร เป็นส่วนหนึ่งของการศึกษาหลักสูตร
ปริญญาครุศาสตรมหาบัณฑิต สาขาการบริหารและพัฒนาการศึกษา

สิงหาคม 2564

ลิขสิทธิ์เป็นของมหาวิทยาลัยราชภัฏสกลนคร

การพัฒนาแบบฝึกเสริมทักษะเรื่อง มาตรฐานตัวสะกด กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาไทย
เพื่อส่งเสริมทักษะการเขียนประโยคของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 1
โรงเรียนบ้านหนองบัวงาม สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษา
ประถมศึกษาบึงกาฬ

วิทยานิพนธ์

ของ

จิราพร บุตดีฉ้วน

เสนอต่อมหาวิทยาลัยราชภัฏสกลนคร เป็นส่วนหนึ่งของการศึกษาหลักสูตร
ปริญญาครุศาสตรมหาบัณฑิต สาขาการบริหารและพัฒนาศึกษา

สิงหาคม 2564

ลิขสิทธิ์เป็นของมหาวิทยาลัยราชภัฏสกลนคร

DEVELOPMENT OF A SUPPLEMENTARY EXERCISE ON SPELLING SECTION
OF THAI LANGUAGE LEARNING STRAND TO ENHANCE SENTENCE
WRITING SKILL FOR PRIMARY 1 STUDENTS IN BAN NONG BUA
NGAM SCHOOL UNDER THE OFFICE OF BUENGMAN
PRIMARY EDUCATION SERVICE AREA

BY

JIRAPORN BUTDIUAN

A Thesis Submitted in Partial Fulfillment of the Requirements for
The Master of Education Degree in Educational Administration and Development
at Sakon Nakhon Rajabhat University

August 2021

All Rights Reserved by Sakon Nakhon Rajabhat University

ใบรับรองวิทยานิพนธ์
มหาวิทยาลัยราชภัฏสกลนคร
ปริญญาครุศาสตรมหาบัณฑิต
สาขาวิชาการบริหารและพัฒนการศึกษา

ชื่อเรื่องวิทยานิพนธ์ การพัฒนาแบบฝึกเสริมทักษะเรื่องมาตราตัวสะกด กลุ่มสาระการเรียนรู้
ภาษาไทยเพื่อส่งเสริมทักษะการเขียนประโยคของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 1
โรงเรียนบ้านหนองบัวงาม สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาบึงกาฬ

ชื่อผู้ทำวิทยานิพนธ์ จิราพร บุคดีอ้วน

คณะกรรมการสอบวิทยานิพนธ์

 ..... ประธานกรรมการสอบ ..... กรรมการสอบและ
(รองศาสตราจารย์ ดร.วโร เฟิงส์วัสดี) (ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.วันเพ็ญ นันทะศรี) ประธานที่ปรึกษา
วิทยานิพนธ์

 ..... กรรมการสอบ ..... กรรมการสอบและ
(ดร.อภิสิทธิ์ สมศรีสุข) แต่งตั้งเพิ่มเติม (ดร.พรเทพ เสถียรนพแก้ว) กรรมการที่ปรึกษา
วิทยานิพนธ์

 ..... กรรมการสอบ
(ดร.วสุกฤต สุวรรณเทน) ผู้ทรงคุณวุฒิ

คณะกรรมการบริหารหลักสูตรรับรองแล้ว

 .....
(รองศาสตราจารย์ ดร.วโร เฟิงส์วัสดี)
ประธานหลักสูตร
มหาวิทยาลัยราชภัฏสกลนคร

บัณฑิตวิทยาลัยรับรองแล้ว

 .....
(รองศาสตราจารย์ ดร.ดิกันต์ เพียรธัญญกรณ์)
ผู้อำนวยการบัณฑิตวิทยาลัย
มหาวิทยาลัยราชภัฏสกลนคร

เมื่อวันที่ 9 เดือน สิงหาคม พ.ศ. 2564
ลิขสิทธิ์เป็นของมหาวิทยาลัยราชภัฏสกลนคร

ประกาศคุณูปการ

วิทยานิพนธ์ฉบับนี้สำเร็จสมบูรณ์ได้ด้วยความกรุณาและความช่วยเหลืออย่างสูงยิ่งจาก ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.วันเพ็ญ นันทะศรี ประธานที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์ ดร.พรเทพ เสถียรนพเก้า กรรมการที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์ ที่ให้ความกรุณาเอาใจใส่ให้คำปรึกษา คำแนะนำ สนับสนุนช่วยเหลือให้กำลังใจและแนวคิดตลอดจนตรวจสอบแก้ไขข้อบกพร่องต่าง ๆ ทุกขั้นตอนของการวิจัย ผู้วิจัยขอขอบพระคุณเป็นอย่างสูงไว้ ณ โอกาสนี้

ขอขอบพระคุณ ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.จินดา ลาโพธิ์ อาจารย์ประจำ สาขาวิชาการสอนภาษาไทย คณะครุศาสตร์ มหาวิทยาลัยราชภัฏสกลนคร นางสาวบุษบา บุญบรรลุ ผู้อำนวยการโรงเรียนบ้านหนองบัวงาม นางสาวอภินันท์ อรกุล ศึกษานิเทศชำนาญการพิเศษ สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาบึงกาฬ ดร.ปณณิตา ไชยสีอชา ครูชำนาญการพิเศษ โรงเรียนศรีวิไลวิทยา นางสมลักษณ์ สุวรรณวงศ์ ครูชำนาญการพิเศษ โรงเรียนอนุบาลศรีวิไล ที่กรุณาเป็นผู้เชี่ยวชาญในการตรวจสอบคุณภาพเครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย โดยให้คำแนะนำอย่างดียิ่ง ซึ่งเป็นส่วนสำคัญที่ทำให้งานวิจัยนี้สำเร็จลุล่วงด้วยดี

ขอขอบพระคุณ นายวิรัตน์ ศรีลาพัฒน์ ผู้อำนวยการโรงเรียนบ้านนาสะแบง และคณะครูอาจารย์โรงเรียนบ้านนาสะแบง ที่อำนวยความสะดวกในการเก็บรวบรวมข้อมูล และขอขอบคุณนักเรียนที่เป็นกลุ่มตัวอย่างทุกคนที่ให้ความร่วมมือในการวิจัยครั้งนี้

ขอขอบพระคุณ นางสาวบุษบา บุญบรรลุ ผู้อำนวยการโรงเรียนบ้านหนองบัวงาม คณะครูและนักเรียนโรงเรียนบ้านหนองบัวงาม ที่ได้ให้กำลังใจและมีส่วนช่วยให้วิทยานิพนธ์ฉบับนี้สำเร็จลุล่วงด้วยดี

ขอขอบคุณงามความดีนี้แต่บิดา มารดา ผู้ให้ชีวิต ครอบครัวและญาติพี่น้องทุกคนที่คอยให้การสนับสนุน คอยช่วยเหลือและเป็นกำลังใจด้วยดีเสมอมา คุณค่าและประโยชน์ใดที่ได้รับจากวิทยานิพนธ์ฉบับนี้ ผู้วิจัยขอมอบเป็นเครื่องบูชาพระคุณบูรพาจารย์ทุกท่านที่คอยอบรมสั่งสอนประสิทธิ์ประสาทความรู้และสนับสนุนการศึกษาด้วยดีเสมอมา

จิราพร บุคดีอ้วน

ชื่อเรื่อง	การพัฒนาแบบฝึกเสริมทักษะเรื่อง มาตรการตัวสะกด กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาไทย เพื่อส่งเสริมทักษะการเขียนประโยค ของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 1 โรงเรียนบ้านหนองบัวงาม สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาบึงกาฬ
ผู้วิจัย	จิราพร บุคดีอ้วน
กรรมการที่ปรึกษา	ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.วันเพ็ญ นันทะศรี ดร.พรเทพ เสถียรนพเก้า
ปริญญา	ค.ม. (การบริหารและพัฒนาการศึกษา)
สถาบัน	มหาวิทยาลัยราชภัฏสกลนคร
ปีที่พิมพ์	2564

บทคัดย่อ

การวิจัยครั้งนี้มีความมุ่งหมายเพื่อ 1) พัฒนาและหาประสิทธิภาพของแบบฝึกเสริมทักษะให้มีประสิทธิภาพตามเกณฑ์ 80/80 2) เปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักเรียนระหว่างก่อนเรียนและหลังเรียน และ 3) ศึกษาความพึงพอใจของนักเรียนที่มีต่อแบบฝึกเสริมทักษะเรื่อง มาตรการตัวสะกด กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาไทย ชั้นประถมศึกษาปีที่ 1 กลุ่มตัวอย่าง ได้แก่ นักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 1 โรงเรียนบ้านหนองบัวงาม สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาบึงกาฬ ภาคเรียนที่ 2 ปีการศึกษา 2563 จำนวน 16 คน ได้มาโดยการสุ่มอย่างง่าย (Simple Random Sampling) เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัยประกอบด้วย 1) แบบฝึกเสริมทักษะ จำนวน 9 ชุด มีค่าความเหมาะสม ระหว่าง 4.51 ถึง 5.00 2) แบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน ชนิดเลือกตอบ 3 ตัวเลือก จำนวน 30 ข้อ มีค่าดัชนีความสอดคล้อง 1.00 ค่าความยาก ระหว่าง 0.40 ถึง 0.73 ค่าอำนาจจำแนก ระหว่าง 0.25 ถึง 0.53 และค่าความเชื่อมั่น 0.85 3) แบบสอบถามความพึงพอใจของนักเรียนที่มีต่อแบบฝึกเสริมทักษะ มีค่าดัชนีความสอดคล้อง ระหว่าง 0.50 ถึง 1.00 ค่าอำนาจจำแนก ระหว่าง 0.53 ถึง 0.83 และค่าความเชื่อมั่น 0.92 สถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล ได้แก่ ร้อยละ ค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน และการทดสอบค่าที ชนิดกลุ่มตัวอย่างไม่เป็นอิสระจากกัน

ผลการวิจัย พบว่า

- 1) ประสิทธิภาพของแบบฝึกเสริมทักษะ เรื่องมาตราตัวสะกด กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาไทย ชั้นประถมศึกษาปีที่ 1 ที่ผู้วิจัยสร้างขึ้นมีค่าเท่ากับ 89.44/85.63 ซึ่งสูงกว่าเกณฑ์ 80/80 ที่ตั้งไว้
- 2) ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนหลังเรียนด้วยแบบฝึกเสริมทักษะเรื่องมาตราตัวสะกด กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาไทย ชั้นประถมศึกษาปีที่ 1 หลังเรียนสูงกว่าก่อนเรียนอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01
- 3) นักเรียนมีความพึงพอใจต่อแบบฝึกเสริมทักษะ เรื่องมาตราตัวสะกด กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาไทย ชั้นประถมศึกษาปีที่ 1 อยู่ในระดับมากที่สุด

คำสำคัญ: แบบฝึกเสริมทักษะ ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน ทักษะการเขียนประโยค

TITLE	Development of a Supplementary Exercise on Spelling Section of Thai Language Learning Strand to Enhance Sentence Writing Skill for Primary 1 Students in Ban Nong Bua Ngam School under the Office of Buengkan Primary Educational Service Area
AUTHOR	Jiraporn Butdiouan
ADVISORS	Asst. Prof. Dr. Wanphen Nanthasri Dr. Pornthep Steannoppakao
DEGREE	M.Ed. (Educational Administration and Development)
INSTITUTION	Sakon Nakhon Rajabhat University
YEAR	2021

ABSTRACT

The objectives of this study were to: 1) develop and examine the effectiveness of a supplementary exercise to be in compliance with the set criteria at 80/80, 2) compare students' learning achievement before and after using the supplementary exercise and 3) explore students' satisfaction towards the developed supplementary exercise on spelling section of Thai language learning strand for Primary 1 students in Ban Nong Bua Ngam School under the Office of Buengkan Primary Educational Service Area. The sample group consisted of 16 Primary 1 students in Ban Long Bua Ngam School in the 2nd semester of the academic year B.E. 2563. The samples were selected using simple random sampling. The tools employed in data collection comprised: 1) 9 copies of the supplementary exercise which obtained the ICO index between 4.51 to 5.00, 2) an achievement test which was 3-choice test containing 30 items with the validity index at 1.00, difficulty index (p) between 0.40– to 0.73, discrimination power index (r) between 0.25 to 0.53 and reliability index at 0.85, 3) a 5-level rating scale questionnaire on students' satisfaction towards the supplementary exercise which obtained the discrimination power index between 0.53 to 0.83 and reliability index at 0.92. Statistics implemented in data analysis were percentage, mean, standard deviation and t-test dependent.

The results were as follows.

1. The effectiveness of the developed supplementary exercise on spelling section of Thai language learning strand for Primary 1 students was 89.44/85.63, which was higher than the set criteria at 80/80.
2. Students' learning achievement after studying with the developed supplementary exercise on spelling section of Thai language learning strand for Primary 1 students was higher than that before studying with the developed supplementary exercise with statistical significance at .01.
3. Students' satisfaction towards the developed supplementary exercise on spelling section of Thai language learning strand for Primary 1 students was at the highest level.

Keywords: Supplementary Exercise, Learning Achievement, Sentence Writing Skill

สารบัญ

บทที่		หน้า
1	บทนำ	1
	ภูมิหลัง	1
	คำถามของการวิจัย	4
	ความมุ่งหมายของการวิจัย	4
	สมมติฐานของการวิจัย	5
	ความสำคัญของการวิจัย	5
	ขอบเขตของการวิจัย	5
	กรอบแนวคิดของการวิจัย	7
	นิยามศัพท์เฉพาะ	7
2	เอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง	9
	หลักสูตรแกนกลางการศึกษาขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช 2551	
	กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาไทย	10
	สาระและมาตรฐานการเรียนรู้ กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาไทย	
	ชั้นประถมศึกษาปีที่ 1	12
	โครงสร้างหลักสูตรสถานศึกษาโรงเรียนบ้านหนองบัวงาม	14
	เอกสารที่เกี่ยวข้องกับแบบฝึกเสริมทักษะ	17
	ความหมายของแบบฝึกเสริมทักษะ	17
	ความสำคัญของแบบฝึกเสริมทักษะ	17
	ทฤษฎีและแนวคิดในการสร้างแบบฝึกเสริมทักษะ	18
	องค์ประกอบของแบบฝึกเสริมทักษะ	20
	ลักษณะของแบบฝึกเสริมทักษะที่ดี	21
	หลักเกณฑ์ในการสร้างแบบฝึกเสริมทักษะ	23
	ขั้นตอนในการสร้างแบบฝึกเสริมทักษะ	24
	การทดสอบประสิทธิภาพของแบบฝึกเสริมทักษะ	26
	ประโยชน์ของแบบฝึกเสริมทักษะ	27

สารบัญ (ต่อ)

บทที่	หน้า
เอกสารที่เกี่ยวข้องกับการเขียนประโยค	28
ความหมายของการเขียน	28
ความสำคัญของการเขียน	29
จุดมุ่งหมายของการเขียน	31
องค์ประกอบของการเขียน	33
ความหมายของประโยค	35
หลักการเขียนประโยค	36
ความพึงพอใจ	37
ความหมายของความพึงพอใจ	37
ทฤษฎีเกี่ยวกับความพึงพอใจ	38
หลักการสร้างแบบสอบถามความพึงพอใจ	40
การวัดและประเมินผลความพึงพอใจ	41
งานวิจัยที่เกี่ยวข้อง	42
งานวิจัยในประเทศ	42
งานวิจัยในต่างประเทศ	44
3 วิธีดำเนินงานวิจัย	46
กลุ่มเป้าหมาย	46
เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย	46
วิธีดำเนินการสร้างเครื่องมือในการวิจัย	47
การดำเนินการศึกษาวิจัย	56
การจัดกระทำข้อมูลและการวิเคราะห์ข้อมูล	58
สถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล	58

สารบัญ (ต่อ)

บทที่		หน้า
4	ผลการวิเคราะห์ข้อมูล	63
	สัญลักษณ์ที่ใช้ในการเสนอผลการวิเคราะห์ข้อมูล	63
	ลำดับขั้นตอนในการนำเสนอผลการวิเคราะห์ข้อมูล	63
	ผลการวิเคราะห์ข้อมูล	64
5	สรุปผล อภิปรายผลและข้อเสนอแนะ	70
	สรุปผลการวิจัย	71
	อภิปรายผล	72
	ข้อเสนอแนะ	75
	บรรณานุกรม	77
	ภาคผนวก	86
	ภาคผนวก ก ตัวอย่างแบบฝึกเสริมทักษะเรื่อง มาตราตัวสะกด	
	กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาไทย ชั้นประถมศึกษาปีที่ 1	87
	ภาคผนวก ข แบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนเรื่องมาตรา	
	ตัวสะกดกลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาไทย	
	ชั้นประถมศึกษาปีที่ 1	111
	ภาคผนวก ค ดัชนีความสอดคล้องระหว่างข้อสอบกับจุดประสงค์	
	ค่าความยาก ค่าอำนาจจำแนก และค่าความเชื่อมั่น	
	ของแบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน	116
	ภาคผนวก ง แบบวัดความพึงพอใจ ค่าอำนาจจำแนกและค่าความเชื่อมั่น	
	ของแบบวัดความพึงพอใจ	119
	ภาคผนวก จ คะแนนการหาประสิทธิภาพของแบบฝึกเสริมทักษะเรื่อง	
	มาตราตัวสะกด กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาไทย	
	ชั้นประถมศึกษาปีที่ 1	123

สารบัญ (ต่อ)

บทที่	หน้า
ภาคผนวก ฉ รายชื่อผู้เชี่ยวชาญในการประเมินเครื่องมือที่ใช้ ในการวิจัยและหนังสือขอความอนุเคราะห์ ในการใช้เครื่องมือ	128
ประวัติย่อของผู้วิจัย	135

บัญชีตาราง

ตาราง	หน้า
1	ตัวชี้วัดและสาระการเรียนรู้แกนกลาง สาระที่ 2 ชั้นประถมศึกษาปีที่ 1 13
2	ตัวชี้วัดและสาระการเรียนรู้แกนกลาง สาระที่ 4 ชั้นประถมศึกษาปีที่ 1 14
3	โครงสร้างหลักสูตรเวลาเรียนโรงเรียนบ้านหนองบัวงาม 15
4	ตารางแสดงเวลาที่ใช้แบบฝึกเสริมทักษะในการจัดกิจกรรม การเรียนรู้ 48
5	แบบแผนการทดลองแบบ One-Group Pretest Posttest Design 56
6	วิเคราะห์ประสิทธิภาพของกระบวนการที่จัดไว้ในแบบฝึกเสริมทักษะ เรื่อง มาตราตัวสะกด กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาไทย ชั้นประถมศึกษาปีที่ 1 หลังเรียนแต่ละชุด 64
7	ผลการวิเคราะห์ประสิทธิภาพของผลลัพธ์ (E ₂) ของแบบฝึกเสริมทักษะ เรื่อง มาตราตัวสะกด กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาไทย ชั้นประถมศึกษาปีที่ 1 65
8	ประสิทธิภาพของแบบฝึกเสริมทักษะเรื่อง มาตราตัวสะกด กลุ่มสาระ การเรียนรู้ภาษาไทย ชั้นประถมศึกษาปีที่ 1 67
9	แสดงผลการเปรียบเทียบคะแนนผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน ก่อนเรียนและหลังเรียน 67
10	ผลการวิเคราะห์ความพึงพอใจของนักเรียนที่มีต่อการเรียนรู้ โดยใช้แบบฝึกเสริมทักษะ เรื่อง มาตราตัวสะกด กลุ่มสาระการเรียนรู้ ภาษาไทย ชั้นประถมศึกษาปีที่ 1 68
11	ดัชนีความสอดคล้องระหว่างข้อสอบกับจุดประสงค์ ค่าความยาก ค่าอำนาจจำแนก และค่าความเชื่อมั่นของแบบทดสอบ วัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน 117
12	ค่าอำนาจจำแนกและค่าความเชื่อมั่นของแบบวัดความพึงพอใจ ที่มีต่อการเรียนโดยใช้แบบฝึกเสริมทักษะเรื่อง มาตราตัวสะกด กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาไทยชั้นประถมศึกษาปีที่ 1 122

บัญชีตาราง (ต่อ)

ตาราง	หน้า
13	การหาประสิทธิภาพของแบบฝึกเสริมทักษะเรื่อง มาตรการตัวสะกด กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาไทย ชั้นประถมศึกษาปีที่ 1 กับนักเรียนกลุ่มทดลองแบบหนึ่งต่อหนึ่ง จำนวน 3 คน 124
14	การหาประสิทธิภาพของแบบฝึกเสริมทักษะเรื่อง มาตรการตัวสะกด กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาไทย ชั้นประถมศึกษาปีที่ 1 กับนักเรียนกลุ่มทดลองกลุ่มเล็ก จำนวน 9 คน 125
15	การหาประสิทธิภาพของแบบฝึกเสริมทักษะเรื่อง มาตรการตัวสะกด กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาไทย ชั้นประถมศึกษาปีที่ 1 กับนักเรียนกลุ่มทดลองภาคสนาม จำนวน 16 คน 126

บัญชีภาพประกอบ

ภาพประกอบ

หน้า

1	กรอบแนวคิดของการวิจัย	7
---	-----------------------------	---

บทที่ 1

บทนำ

ภูมิหลัง

ความเจริญก้าวหน้าอย่างรวดเร็วอันสืบเนื่องมาจากการใช้เทคโนโลยีเพื่อเชื่อมโยงข้อมูลต่าง ๆ ของทุกภูมิภาคของโลกเข้าด้วยกัน กระแสการปรับเปลี่ยนทางสังคมที่เกิดขึ้นในศตวรรษที่ 21 ส่งผลต่อวิถีการดำรงชีพของสังคมอย่างทั่วถึง ครูจึงต้องมีความตื่นตัวและเตรียมพร้อมในการจัดการเรียนรู้ ให้นักเรียนมีทักษะสำหรับการออกไปดำรงชีวิตในโลกในศตวรรษที่ 21 โดยทักษะที่สำคัญที่สุด คือ ทักษะการเรียนรู้ (Learning Skill) ส่งผลให้มีการเปลี่ยนแปลงการจัดการเรียนรู้เพื่อให้เด็กในศตวรรษที่ 21 มีความรู้ความสามารถและทักษะจำเป็น ซึ่งเป็นผลจากการปฏิรูปเปลี่ยนแปลง รูปแบบการจัดการเรียนการสอน ตลอดจนการเตรียมความพร้อมด้านต่าง ๆ ที่เป็นปัจจัยสนับสนุนที่จะทำให้เกิดการเรียนรู้รวมทั้งเป็นยุคแห่งการแข่งขันทางสังคมค่อนข้างสูงในปัจจุบัน ส่งผลต่อการปรับตัวให้ทันเทียมและเท่าทันกับความเปลี่ยนแปลงที่เกิดขึ้นในบริบททางสังคมในทุกมิติรอบด้าน (อัมพร เลิศณรงค์, 2559, หน้า 101) นอกจากนี้ทักษะการรู้สาระเนื้อหา ด้านทักษะการอ่าน (Reading) ทักษะการเขียน (Writing) และทักษะการคำนวณ (Arithmetic) ถือเป็นทักษะพื้นฐานที่มีความจำเป็นที่จะทำให้รู้และเข้าใจในเนื้อหาสาระ 8 กลุ่มสาระการเรียนรู้ที่แสดงความเป็นสาระวิชาหลักของทักษะเพื่อดำรงชีวิตในศตวรรษที่ 21 และผู้เรียนควรมีทักษะระหว่างบุคคลและทักษะความร่วมมือกับผู้อื่น แสดงให้เห็นการทำงานเป็นทีมและภาวะความเป็นผู้นำ การปรับตัวตามบทบาทและความรับผิดชอบที่หลากหลายการทำงานอย่างมีคุณภาพร่วมกับผู้อื่นฝึกความสนใจและเคารพในความคิดเห็นที่แตกต่างเห็นคุณค่าและบทบาทผู้ร่วมงาน (สำนักบริหารงานการ มัธยมศึกษาตอนปลาย สพฐ., 2558, หน้า 10) จะเห็นได้ว่าทักษะต่าง ๆ เหล่านี้ล้วนเป็นตัวแปรสำคัญที่ต้องเกิดขึ้นกับตัวนักเรียนในการเรียนรู้ยุคสังคมแห่งการเปลี่ยนแปลงในศตวรรษที่ 21 อย่างมีประสิทธิภาพ ดังนั้นการสร้างความพร้อมที่จะรับมือกับการเปลี่ยนแปลงที่เกิดขึ้นนั้น เป็นสิ่งที่ท้าทายศักยภาพและความสามารถของครูผู้สอนที่จะสร้างนวัตกรรมการเรียนรู้ในลักษณะต่าง ๆ ให้เกิดขึ้น และสามารถรองรับการเปลี่ยนแปลงดังกล่าว

ภาษาไทยเป็นภาษาประจำชาติ ถือว่าเป็นสมบัติทางวัฒนธรรมเป็นเอกลักษณ์อันก่อให้เกิดความเป็นเอกภาพและเสริมสร้างบุคลิกภาพของคนในชาติให้มีความเป็นไทย ภาษาไทยมีความสำคัญ เช่น เป็นเครื่องมือในการสื่อสาร ถ่ายทอดความคิด ความรู้สึก ความเข้าใจและความต้องการต่าง ๆ ในชีวิตประจำวัน สามารถทำให้การทำงานและดำรงชีวิตร่วมกันในสังคมประชาธิปไตยได้อย่างสันติสุข ภาษาไทยยังใช้เป็นเครื่องมือในการแสวงหาความรู้ประสบการณ์ จากแหล่งข้อมูลสารสนเทศต่าง ๆ เพื่อพัฒนาความรู้ ความคิด การวิเคราะห์ วิจัยและสร้างสรรค์ เพื่อให้ทันต่อการเปลี่ยนแปลงทางสังคม และความก้าวหน้าทางวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยี นอกจากนี้ภาษาไทยยังเป็นสื่อแสดงถึงภูมิปัญญาของบรรพบุรุษด้านวัฒนธรรมประเพณีและค่านิยมอันดีงาม โดยปรากฏในลักษณะของวรรณคดีวรรณกรรม บทละคร เพลงพื้นบ้าน เพลงกล่อมเด็ก ฯลฯ ซึ่งควรค่าแก่การอนุรักษ์และสืบสานให้คงอยู่คู่ชาติไทยตลอดไป และจำเป็นอย่างยิ่งที่คนไทยทุกคนควรให้ความสำคัญและฝึกฝนให้มีทักษะทางภาษาไทย สามารถนำไปใช้ในชีวิตจริงได้อย่างถูกต้อง (กระทรวงศึกษาธิการ, 2551, หน้า 37)

ทักษะการอ่านและการเขียนเป็นทักษะที่สำคัญในศตวรรษที่ 21 และเป็นทักษะทางภาษาที่สำคัญและจำเป็นอย่างยิ่งต่อการดำรงชีวิตของคน เพราะในการดำรงชีวิตประจำวันของคนเราการอ่านและการเขียนเป็นการสื่อความหมายถึงกันได้อย่างถูกต้อง ดังนั้นจึงจำเป็นต้องพัฒนาทักษะการอ่าน และการเขียน กล่าวคือ ต้องอ่านเขียนได้ถูกต้องรวดเร็วและมีประสิทธิภาพ ด้วยความสำคัญดังกล่าวหลักสูตรแกนกลางการศึกษาขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช 2551 ซึ่งเป็นหลักสูตรแกนกลางของประเทศ มีจุดมุ่งหมายเพื่อพัฒนาคนไทยให้เป็นมนุษย์ที่สมบูรณ์ เป็นคนดี มีปัญญา และมีความเป็นไทย มีศักยภาพในการศึกษาต่อและประกอบอาชีพ การจัดกิจกรรมการเรียนรู้กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาไทย เพื่อให้บรรลุจุดมุ่งหมายดังกล่าวจะต้องให้นักเรียนได้ฝึกทักษะต่าง ๆ อย่างสมดุลกันเป็นไปตามธรรมชาติ และความสามารถของนักเรียน ทั้งการดู การฟัง การพูด การอ่าน และการเขียน สัมพันธ์กันโดยใช้กระบวนการคิดเป็นตัวเชื่อมโยงไม่เน้นการอ่านออกเขียนได้เพียงอย่างเดียว แต่จะเน้นการสอนภาษาเพื่อการสื่อสารกับผู้อื่นอย่างมีประสิทธิภาพและใช้ภาษาในการแก้ปัญหาในการดำรงชีวิต และการแก้ปัญหาสังคมเน้นการสอนภาษาในฐานะของเครื่องมือการเรียนรู้ เพื่อให้ให้นักเรียนได้แสวงหาความรู้ด้วยตนเอง สามารถนำความรู้ไปใช้ในการพัฒนาตนเอง ดังนั้น ครูผู้สอนต้องศึกษาวิเคราะห์จุดหมายหลักสูตรและมาตรฐานการเรียนรู้ภาษาไทยเพื่อวางแผนจัดกิจกรรมการเรียนรู้

โดยบทบาทของครูเป็นผู้สนับสนุนการเรียนรู้เสริมประสบการณ์การเรียนรู้แก่นักเรียน เลือกรูปแบบการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ที่หลากหลายและเหมาะสมกับนักเรียน คิดค้น เทคนิคกลวิธีการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ จัดกระบวนการเรียนรู้หลายรูปแบบโดยคำนึงถึง สภาพและลักษณะของนักเรียนเน้นให้นักเรียนฝึกปฏิบัติและเรียนรู้อย่างมีความสุขเพื่อให้ บรรลุจุดมุ่งหมายดังกล่าวจะต้องให้นักเรียนได้ฝึกทักษะต่าง ๆ อย่างสมดุลกันเป็นไปตาม ธรรมชาติและความสามารถของนักเรียน (ไพวรรณ ชาติผา และคณะ, 2558, หน้า 135)

จากการรายงานการทดสอบระดับชาติขั้นพื้นฐาน (O-NET) ของนักเรียน ชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 โรงเรียนบ้านหนองบัวงาม ปีการศึกษา 2561 พบว่า กลุ่มสาระ การเรียนรู้ภาษาไทย ได้คะแนนเฉลี่ยร้อยละ 48.33 ซึ่งอยู่ในระดับที่ต่ำ และจาก การรายงานการประเมินผลการอ่านการเขียน ของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 1 ปี การศึกษา 2561 โรงเรียนบ้านหนองบัวงาม (รายงานการประเมินตนเองของสถานศึกษา โรงเรียนบ้านหนองบัวงาม, 2561, หน้า 5) พบว่าคะแนนด้านการเขียนอยู่ในเกณฑ์ต่ำกว่า ด้านการอ่าน ซึ่งจากผลการประเมินดังกล่าวจะเห็นได้ว่า ปัญหาการจัดกิจกรรมการเรียน การสอนกลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาไทย ชั้นประถมศึกษาปีที่ 1 โรงเรียนบ้านหนองบัวงาม ในปีการศึกษาที่ผ่านมาพบว่านักเรียนเขียนสะกดคำไม่ถูกต้องตามหลักอักขรวิธี ได้แก่ การ เขียนพยัญชนะต้น สระ ตัวสะกด วรรณยุกต์ และเขียนประโยคสลับตำแหน่งของคำ ทำให้ สื่อความหมายไม่ถูกต้อง ทั้งนี้อาจเป็นเพราะเด็กได้รับการฝึกฝนไม่มากเท่าที่ควร ส่งผลให้ นักเรียนขาดทักษะในการเขียน และอีกสาเหตุหนึ่ง คือ ครูผู้สอนใช้หนังสือเรียนเป็นหลักใน การจัดกิจกรรมการเรียนการสอน และการจัดหาสื่อการสอนที่ไม่หลากหลาย ทำให้นักเรียนขาดความกระตือรือร้นในการเรียน ส่งผลให้ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวิชาภาษาไทย ของผู้เรียนต่ำ จากสภาพปัญหาและสาเหตุดังกล่าว ผู้วิจัยจึงได้ศึกษาแนวคิด ทฤษฎีและ งานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับการแก้ปัญหาด้านการเขียนประโยค เพื่อนำมาใช้พัฒนาการเรียนรู้ แก่ผู้เรียน

จากการศึกษาหลักการและเหตุผลดังกล่าวแล้ว ผู้วิจัยจึงเห็นความสำคัญและ ความจำเป็นในการฝึกทักษะการเขียน จึงมีความสนใจที่จะศึกษา เรื่อง การพัฒนา แบบฝึกเสริมทักษะเรื่องมาตราตัวสะกด กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาไทย เพื่อส่งเสริมทักษะ การเขียนประโยค ของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 1 เพื่อเป็นการวางพื้นฐานในการพัฒนา นำไปสู่ทักษะการเขียนจดหมาย เรียงความ รวมทั้งการเขียนเรื่องราวต่าง ๆ ให้มี

ประสิทธิภาพยิ่งขึ้น ซึ่งถือว่าเป็นพื้นฐานที่สำคัญสำหรับการเรียนในระดับสูงขึ้นไป และนำไปใช้ประโยชน์ในชีวิตประจำวันต่อไป

คำถามของการวิจัย

ในการวิจัยครั้งนี้มีคำถามการวิจัย ดังนี้

1. แบบฝึกเสริมทักษะ เรื่องมาตราตัวสะกด กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาไทย ของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 1 มีประสิทธิภาพตามเกณฑ์หรือไม่
2. ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน ของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 1 ที่เรียนด้วยแบบฝึกเสริมทักษะเรื่องมาตราตัวสะกด กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาไทย หลังเรียนสูงกว่าก่อนเรียนหรือไม่ อย่างไร
3. ความพึงพอใจของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 1 ที่มีต่อแบบฝึกเสริมทักษะเรื่องมาตราตัวสะกด กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาไทยอยู่ในระดับใด

ความมุ่งหมายของการวิจัย

ในการวิจัยครั้งนี้ผู้วิจัยได้กำหนดความมุ่งหมายของการวิจัย ไว้ดังนี้

1. เพื่อพัฒนาและหาประสิทธิภาพของแบบฝึกเสริมทักษะเรื่องมาตราตัวสะกด กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาไทย ของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 1 ให้มีประสิทธิภาพตามเกณฑ์ 80/80
2. เพื่อเปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน ด้านทักษะการเขียนประโยค ของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 1 ที่เรียนด้วยแบบฝึกเสริมทักษะเรื่องมาตราตัวสะกด กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาไทย ระหว่างก่อนเรียนและหลังเรียน
3. เพื่อศึกษาความพึงพอใจของนักเรียนที่มีต่อแบบฝึกเสริมทักษะเรื่องมาตราตัวสะกด กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาไทย ชั้นประถมศึกษาปีที่ 1

สมมติฐานของการวิจัย

ในการวิจัยครั้งนี้ผู้วิจัยได้ตั้งสมมติฐานการวิจัย ไว้ดังนี้

1. แบบฝึกเสริมทักษะเรื่องมาตราตัวสะกด กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาไทย ของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 1 ที่สร้างขึ้นมีประสิทธิภาพตามเกณฑ์ไม่ต่ำกว่า 80/80
2. ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนด้านทักษะการเขียนประโยคที่เรียนด้วย แบบฝึกเสริมทักษะเรื่องมาตราตัวสะกด กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาไทย ของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 1 หลังเรียนสูงกว่าก่อนเรียน
3. นักเรียนมีความพึงพอใจต่อแบบฝึกเสริมทักษะ เรื่องมาตราตัวสะกด กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาไทย นักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 1 อยู่ในระดับมาก

ความสำคัญของการวิจัย

ในการวิจัยครั้งนี้ ผู้วิจัยได้กำหนดความสำคัญของการวิจัย ไว้ดังนี้

1. ได้แบบฝึกเสริมทักษะเรื่องมาตราตัวสะกด กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาไทย ของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 1 ที่มีประสิทธิภาพและเป็นแนวทางสำหรับ ครูผู้สอน และบุคลากรทางการศึกษาที่จะนำไปประยุกต์ใช้ในการจัดการเรียนรู้ในระดับชั้นประถมศึกษาปีที่ 1 ให้มีประสิทธิภาพ
2. เป็นแนวทางสำหรับครูผู้สอน กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาไทยและกลุ่มสาระการเรียนรู้อื่น ๆ ในการใช้และพัฒนาแบบฝึกเสริมทักษะต่อไป

ขอบเขตของการวิจัย

1. ขอบเขตด้านเนื้อหา

เนื้อหาที่นำมาสร้างแบบฝึกเสริมทักษะเรื่องมาตราตัวสะกด กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาไทย ชั้นประถมศึกษาปีที่ 1 ตามหลักสูตรแกนกลางการศึกษาขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช 2551 ประกอบด้วยเนื้อหาเรื่องมาตราตัวสะกด จำนวน 9 ชุด จัดการเรียนการสอนชุดละ 2 ชั่วโมง ดังนี้

- ชุดที่ 1 เรื่อง คำที่สะกดด้วย แม่ ก กา
- ชุดที่ 2 เรื่อง คำที่สะกดด้วย แม่ กง
- ชุดที่ 3 เรื่อง คำที่สะกดด้วย แม่ กม

- ชุดที่ 4 เรื่อง คำที่สะกดด้วย แม่ เกย
- ชุดที่ 5 เรื่อง คำที่สะกดด้วย แม่ เกอว
- ชุดที่ 6 เรื่อง คำที่สะกดด้วย แม่ กน
- ชุดที่ 7 เรื่อง คำที่สะกดด้วย แม่ กก
- ชุดที่ 8 เรื่อง คำที่สะกดด้วย แม่ กบ
- ชุดที่ 9 เรื่อง คำที่สะกดด้วย แม่ กด

2. กลุ่มเป้าหมาย

กลุ่มเป้าหมาย ได้แก่ นักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 1 โรงเรียนบ้านหนองบัวงาม สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาบึงกาฬ ที่เรียนอยู่ในภาคเรียนที่ 2 ปีการศึกษา 2563 จำนวน 1 ห้องเรียน จำนวน 16 คน โดยวิธีการเลือกแบบเจาะจง (Purposive Sampling)

2.1 ตัวแปรอิสระ คือ แบบฝึกเสริมทักษะเรื่องมาตราตัวสะกด กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาไทย ชั้นประถมศึกษาปีที่ 1 โรงเรียนบ้านหนองบัวงาม สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาบึงกาฬ

2.2 ตัวแปรตาม คือ

2.2.1 ประสิทธิภาพของแบบฝึกเสริมทักษะเรื่องมาตราตัวสะกด กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาไทยของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 1 มีประสิทธิภาพตามเกณฑ์ 80/80

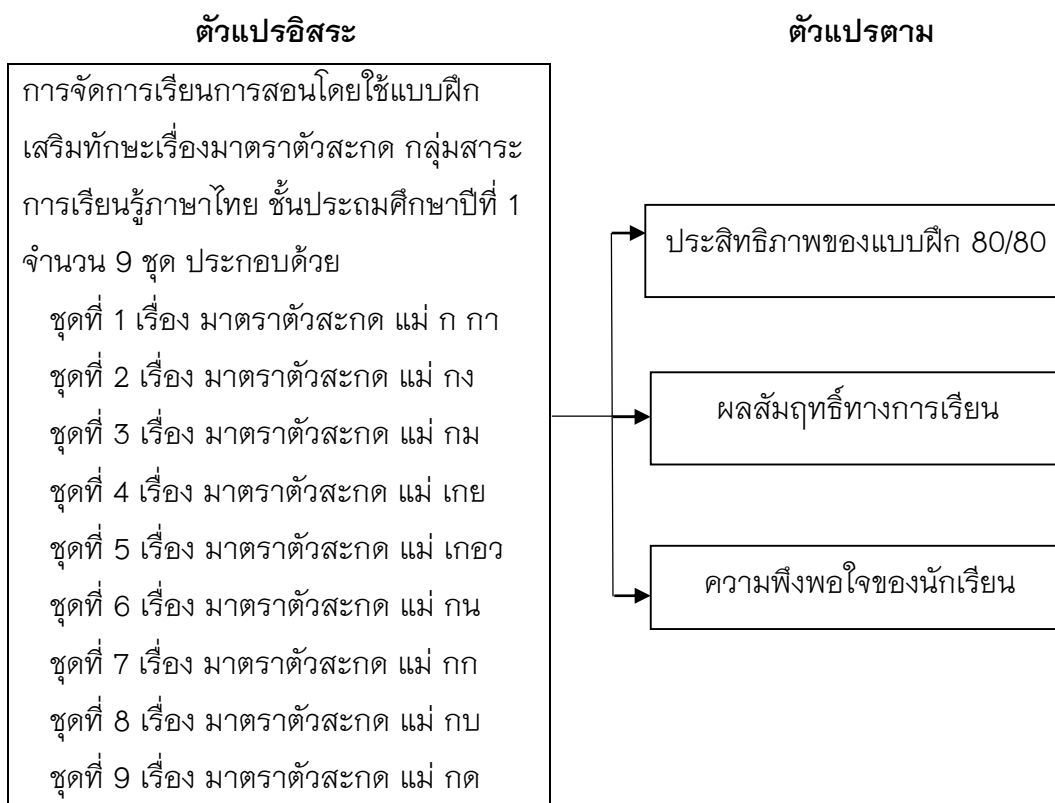
2.2.2 ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน โดยใช้แบบฝึกเสริมทักษะเรื่องมาตราตัวสะกด กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาไทย ชั้นประถมศึกษาปีที่ 1

2.2.3 ความพึงพอใจของนักเรียนที่มีต่อแบบฝึกเสริมทักษะเรื่องมาตราตัวสะกด กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาไทย ชั้นประถมศึกษาปีที่ 1

3. ระยะเวลาในการทดลอง

ระยะเวลาในการวิจัยครั้งนี้ คือ ภาคเรียนที่ 2 ปีการศึกษา 2563 โดยใช้เวลาเรียนคาบปกติ 3 สัปดาห์ สัปดาห์ละ 3 วัน วันละ 2 ชั่วโมง ทดสอบก่อนเรียน 1 ชั่วโมง ทดสอบหลังเรียน 1 ชั่วโมง รวมทั้งหมด 20 ชั่วโมง

กรอบแนวคิดของการวิจัย

ภาพประกอบ 1 กรอบแนวคิดของการวิจัย

นิยามศัพท์เฉพาะ

1. แบบฝึกเสริมทักษะ หมายถึง สื่อที่สร้างขึ้นเพื่อใช้ฝึกทักษะในด้านต่าง ๆ ให้แก่ผู้เรียน เป็นการทบทวนและฝึกทักษะเพิ่มเติม หลังจากที่ได้เรียนเนื้อหาไปแล้วเพื่อให้ผู้เรียนมีความรู้ ความเข้าใจในบทเรียน สามารถปฏิบัติจนเกิดความชำนาญ และนำไปใช้ใน ชีวิตประจำวันได้ ซึ่งองค์ประกอบที่สำคัญของแบบฝึกทักษะ มีดังนี้ ปกนอก ปกใน คำนำ สารบัญ คำชี้แจงสำหรับการใช้แบบฝึก จุดประสงค์การเรียนรู้ กิจกรรมการเรียนรู้ แบบทดสอบก่อนเรียน ใบความรู้ แบบทดสอบหลังเรียน แบบสังเกตพฤติกรรม บรรณานุกรม เฉลยแบบทดสอบและหลังเรียน ประกอบด้วย ชุดที่ 1 เรื่อง มาตราตัวสะกด แม่ ก กา ชุดที่ 2 เรื่อง มาตราตัวสะกด แม่ กง ชุดที่ 3 เรื่อง มาตราตัวสะกด แม่ กม ชุดที่ 4 เรื่อง มาตราตัวสะกด แม่ เกย ชุดที่ 5 เรื่อง มาตราตัวสะกด แม่ เกอว ชุดที่ 6

เรื่อง มาตรฐานตัวสะกด แม่ กน ชุดที่ 7 เรื่อง มาตรฐานตัวสะกด แม่ กก ชุดที่ 8 เรื่อง มาตรฐานตัวสะกด แม่ กบ ชุดที่ 9 เรื่อง มาตรฐานตัวสะกด แม่ กด

2. ประสิทธิภาพของแบบฝึกเสริมทักษะ หมายถึง คุณภาพของแบบฝึกเสริมทักษะที่ผู้วิจัยสร้างขึ้น โดยใช้เกณฑ์ E_1/E_2 และตั้งเกณฑ์ไว้ที่ 80/80

เกณฑ์ 80 ตัวแรก (E_1) หมายถึง ประสิทธิภาพของกระบวนการซึ่งเป็นค่าร้อยละของคะแนนเฉลี่ยจากการทำแบบฝึกหัดท้ายหน่วยการเรียนรู้ของนักเรียนทั้งกลุ่ม ถ้าคำนวณออกมาแล้วต้องไม่ต่ำกว่าร้อยละ 80

เกณฑ์ 80 ตัวหลัง (E_2) หมายถึง ประสิทธิภาพของผลลัพธ์ซึ่งเป็นค่าร้อยละของคะแนนเฉลี่ยจากการทำแบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนหลังการทดลองสิ้นสุด (Post – test) ของผู้เรียนทุกคน ถ้าคำนวณออกมาแล้วต้องไม่ต่ำกว่าร้อยละ 80 ซึ่งมีประสิทธิภาพตามเกณฑ์ 80/80

3. ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน หมายถึง คะแนนที่ได้จากการทำแบบทดสอบท้ายบทเรียนของนักเรียนหลังจากการเรียนรู้จากแบบฝึกเสริมทักษะเรื่องมาตรฐานตัวสะกด กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาไทย ชั้นประถมศึกษาปีที่ 1

4. แบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน หมายถึง แบบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนที่ผู้วิจัยสร้างขึ้นเพื่อวัดผลการเรียนรู้ หลังจากที่คุณเรียนเรียนจบเนื้อหาเรื่องมาตรฐานตัวสะกด ชั้นประถมศึกษาปีที่ 1 ซึ่งเป็นแบบทดสอบที่สร้างขึ้นตามแนวอิงเกณฑ์ เป็นแบบปรนัยชนิดเลือกตอบ 3 ตัวเลือก จำนวน 30 ข้อ

5. ความพึงพอใจต่อแบบฝึกเสริมทักษะ หมายถึง ความรู้สึกชื่นชอบ หรือพึงพอใจสำหรับนักเรียนที่มีต่อแบบฝึกเสริมทักษะที่ผู้วิจัยสร้างขึ้น ประเมินโดยใช้แบบวัดความพึงพอใจที่มีต่อแบบฝึกเสริมทักษะเรื่องมาตรฐานตัวสะกด กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาไทย ชั้นประถมศึกษาปีที่ 1 จำนวน 10 ข้อ

6. นักเรียน หมายถึง นักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 1 โรงเรียนบ้านหนองบัวงาม สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาบึงกาฬ ที่เรียนอยู่ในภาคเรียนที่ 2 ปีการศึกษา 2563 จำนวน 1 ห้องเรียน จำนวน 16 คน

บทที่ 2

เอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง

ในการวิจัยครั้งนี้ผู้วิจัยได้ศึกษา ตำรา เอกสาร วารสาร งานวิจัยที่เกี่ยวข้อง
ดังนี้

1. หลักสูตรแกนกลางการศึกษาขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช 2551 กลุ่มสาระ
การเรียนรู้ภาษาไทย
  - 1.1 สาระและมาตรฐานการเรียนรู้ กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาไทย
ระดับชั้นประถมศึกษาปีที่ 1
  - 1.2 โครงสร้างหลักสูตรสถานศึกษาโรงเรียนบ้านหนองบัวงาม กลุ่มสาระ
การเรียนรู้ภาษาไทย ระดับชั้นประถมศึกษาปีที่ 1
2. เอกสารที่เกี่ยวข้องกับแบบฝึกเสริมทักษะ
  - 2.1 ความหมายของแบบฝึกเสริมทักษะ
  - 2.2 ความสำคัญของแบบฝึกเสริมทักษะ
  - 2.3 ทฤษฎีและแนวคิดในการสร้างแบบฝึกเสริมทักษะ
  - 2.4 องค์ประกอบของแบบฝึกเสริมทักษะ
  - 2.5 ลักษณะของแบบฝึกเสริมทักษะที่ดี
  - 2.6 หลักเกณฑ์ในการสร้างแบบฝึกเสริมทักษะ
  - 2.7 ขั้นตอนในการสร้างแบบฝึกเสริมทักษะ
  - 2.8 การทดสอบประสิทธิภาพของแบบฝึกเสริมทักษะ
  - 2.9 ประโยชน์ของแบบฝึกเสริมทักษะ
3. เอกสารที่เกี่ยวข้องกับการเขียนประโยค
  - 3.1 ความหมายของการเขียน
  - 3.2 ความสำคัญของการเขียน
  - 3.3 ความจุดมุ่งหมายของการเขียน
  - 3.4 องค์ประกอบของการเขียน
  - 3.5 ความหมายของประโยค

- 3.6 หลักการเขียนประโยค
- 4. ความพึงพอใจ
  - 4.1 ความหมายของความพึงพอใจ
  - 4.2 ทฤษฎีเกี่ยวกับความพึงพอใจ
  - 4.3 หลักการสร้างแบบสอบถามความพึงพอใจ
  - 4.4 การวัดและประเมินผลความพึงพอใจ
- 5. งานวิจัยที่เกี่ยวข้อง
  - 5.1 งานวิจัยในประเทศ
  - 5.2 งานวิจัยในต่างประเทศ

หลักสูตรแกนกลางการศึกษาขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช 2551 กลุ่มสาระ การเรียนรู้ภาษาไทย

หลักสูตรแกนกลางการศึกษาขั้นพื้นฐาน มุ่งพัฒนาผู้เรียนทุกคน ซึ่งเป็นกำลังของชาติให้เป็นมนุษย์ที่มีความสมดุลทั้งด้านร่างกาย ความรู้ คุณธรรม มีจิตสำนึกในความเป็นพลเมืองไทยและเป็นพลเมืองโลก ยึดมั่นในการปกครองตามระบอบประชาธิปไตยอันมีพระมหากษัตริย์ทรงเป็นประมุข มีความรู้และทักษะพื้นฐาน โดยมุ่งเน้นผู้เรียนเป็นสำคัญ หลักสูตรได้กำหนดสาระการเรียนรู้ไว้ จำนวน 8 สาระซึ่งกำหนดให้สาระการเรียนรู้ภาษาไทยเป็นสาระวิชาพื้นฐานที่ต้องเรียนรู้ ตั้งแต่ระดับชั้นประถมศึกษาจนถึงระดับมัธยมศึกษา (กระทรวงศึกษาธิการ, 2551, หน้า 1-8)

ความสำคัญของการเรียนภาษาไทย

ภาษาไทยเป็นเอกลักษณ์ของชาติ เป็นสมบัติทางวัฒนธรรมอันก่อให้เกิดความเป็นเอกภาพและเสริมสร้างบุคลิกภาพของคนในชาติให้มีความเป็นไทย เป็นเครื่องมือในการติดต่อสื่อสาร เพื่อสร้างความเข้าใจและความสัมพันธ์ที่ดีต่อกัน ทำให้สามารถประกอบธุรกิจ การงาน และดำรงชีวิต ร่วมกันในสังคมประชาธิปไตยได้อย่างสันติสุข และเป็นเครื่องมือในการแสวงหาความรู้ประสบการณ์ จากแหล่งข้อมูลสารสนเทศต่าง ๆ เพื่อพัฒนาความรู้ กระบวนการคิดวิเคราะห์ วิจัยและสร้างสรรค์ ให้ทันต่อการเปลี่ยนแปลงทางสังคมและความก้าวหน้าทางวิทยาศาสตร์ เทคโนโลยี ตลอดจนนำไปใช้ในการพัฒนาอาชีพให้มีความมั่นคงทางเศรษฐกิจ

ทักษะด้านภาษาไทยที่ต้องเรียนรู้

ภาษาไทยเป็นทักษะที่ต้องฝึกฝนจนเกิดความชำนาญในการใช้ภาษาเพื่อการสื่อสารการเรียนรู้อย่างมีประสิทธิภาพ และเพื่อนำไปใช้ในชีวิตรจริง

1. การอ่าน การอ่านออกเสียงคำ ประโยค การอ่านบทร้อยแก้ว คำประพันธ์ชนิดต่าง ๆ การอ่านในใจเพื่อสร้างความเข้าใจ และการคิดวิเคราะห์ สังเคราะห์ ความรู้จากสิ่งที่อ่านเพื่อนำไปปรับใช้ในชีวิตประจำวัน
2. การเขียน การเขียนสะกดคำตามอักขรวิธี การเขียนสื่อสารรูปแบบต่าง ๆ การเขียนเรียงความ ย่อความ เขียนรายงานจากการศึกษาค้นคว้า เขียนตามจินตนาการ เขียนวิเคราะห์วิจารณ์และเขียนเชิงสร้างสรรค์
3. การฟัง การดู และการพูด การฟังและดูอย่างมีวิจารณญาณ การพูดแสดงความคิดเห็น ความรู้สึก พูดลำดับเรื่องราวต่าง ๆ อย่างเป็นเหตุเป็นผล การพูดในโอกาสต่าง ๆ ทั้งเป็นทางการและไม่เป็นทางการและการพูดเพื่อนำใจ
4. หลักการใช้ภาษา ศีลธรรมชาติและกฎเกณฑ์ของภาษาไทย การใช้ภาษาพูดต้องเหมาะสมกับโอกาสและบุคคล การแต่งบทประพันธ์ประเภทต่าง ๆ และอิทธิพลของภาษาต่างประเทศในภาษาไทย
5. วรรณคดีและวรรณกรรม วิเคราะห์วรรณคดีและวรรณกรรมเพื่อศึกษาข้อมูล แนวความคิด คุณค่าของงานประพันธ์ และเพื่อความเพลิดเพลิน การเรียนรู้ และทำความเข้าใจบทเห่ บทร้องเล่นของเด็ก เพลงพื้นบ้านที่เป็นภูมิปัญญาที่มีคุณค่าของไทย ซึ่งได้ถ่ายทอดความรู้สึกนึกคิด ค่านิยม ขนบธรรมเนียมประเพณี เรื่องราวของสังคมในอดีตและความงดงามของภาษา เพื่อให้เกิดความซาบซึ้งและภูมิใจในบรรพบุรุษที่ได้สั่งสมสืบทอดมาจนถึงปัจจุบัน

คุณภาพผู้เรียน คุณภาพผู้เรียนจบชั้นประถมศึกษาปีที่ 3

1. อ่านออกเสียงคำ คำคล้องจอง ข้อความเรื่องสั้น ๆ รวมทั้งบทร้อยแก้ว และบทร้อยกรองง่าย ๆ ได้ถูกต้องคล่องแคล่ว เข้าใจความหมายของคำและข้อความที่อ่าน ตั้งคำถามเชิงเหตุผล ลำดับเหตุการณ์ คาดคะเนเหตุการณ์ สรุปความรู้ข้อคิดจากเรื่องที่อ่าน ปฏิบัติตามคำสั่ง คำอธิบายจากเรื่องที่อ่าน เข้าใจความหมายของข้อมูลจากแผนภาพและแผนภูมิ อ่านหนังสืออย่างสม่ำเสมอ และมีมารยาทในการอ่าน

2. มีทักษะในการคัดลายมือตัวบรรจงเต็มบรรทัด เขียนบรรยาย บันทึกประจำวัน เขียนจดหมายลาครู เขียนเรื่องเกี่ยวกับประสบการณ์ เขียนเรื่องตามจินตนาการ และมีมารยาทในการเขียน

3. เล่ารายละเอียดและบอกสาระสำคัญ ตั้งคำถาม ตอบคำถาม รวมทั้งพูดแสดงความคิด ความรู้สึกเกี่ยวกับเรื่องที่ฟังและดู พูดสื่อสาร พูดเล่าประสบการณ์ และพูดแนะนำ หรือพูดเชิญชวนให้ผู้อื่นปฏิบัติตาม และมีมารยาทในการฟัง ดูและพูด

4. สะกดคำและเข้าใจความหมายของคำ ความแตกต่างของคำและพยางค์ หน้าที่ของคำในประโยค มีทักษะในการใช้พจนานุกรมในการค้นหาความหมายของคำ แต่งประโยคง่าย ๆ แต่งคำคล้องจอง แต่งคำขวัญและเลือกใช้ภาษาไทยมาตรฐาน และภาษาถิ่นได้เหมาะสมกับกาลเทศะ

5. เข้าใจและสรุปข้อคิดที่ได้จากการอ่านวรรณคดีและวรรณกรรม เพื่อนำไปใช้ในชีวิตประจำวัน แสดงความคิดเห็นจากวรรณคดี วรรณกรรมที่อ่าน รู้จักเพลงพื้นบ้าน เพลงกล่อมเด็ก ซึ่งเป็นวัฒนธรรมของท้องถิ่น ร้องบทร้องเล่นสำหรับเด็กในท้องถิ่น ท่องจำบทอาขยานและบทร้อยกรองที่มีคุณค่าตามความสนใจได้

1. สาระและมาตรฐานการเรียนรู้ กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาไทย ชั้นประถมศึกษาปีที่ 1

คณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐาน โดยสำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐาน ได้กำหนดสาระการเรียนรู้แกนกลางของกลุ่มสาระการเรียนรู้ต่าง ๆ ไว้เพื่อเป็นกรอบและทิศทางในการจัดการเรียนการสอน โดยกำหนดสาระและมาตรฐานการเรียนรู้ภาษาไทยเป็น 5 สาระ ดังต่อไปนี้

สาระที่ 1 การอ่าน

มาตรฐาน ท 1.1 ใช้กระบวนการอ่านสร้างความรู้และความคิด เพื่อนำไปใช้ตัดสินใจ แก้ปัญหา ในการดำเนินชีวิตและมีนิสัยรักการอ่าน

สาระที่ 2 การเขียน

มาตรฐาน ท 2.1 ใช้กระบวนการเขียน เขียนสื่อสาร เขียนเรียงความ ย่อความ และเขียนเรื่องราว ในรูปแบบต่าง ๆ เขียนรายงานข้อมูลสารสนเทศ และรายงานการศึกษาค้นคว้าอย่างมีประสิทธิภาพ

สาระที่ 3 การฟัง การดู และการพูด

มาตรฐาน ท 3.1 สามารถเลือกฟังและดูอย่างมีวิจารณญาณ และพูดแสดงความรู้ ความคิด ความรู้สึกในโอกาสต่าง ๆ อย่างมีวิจารณญาณ และสร้างสรรค์

สาระที่ 4 หลักการใช้ภาษาไทย

มาตรฐาน ท 4.1 เข้าใจธรรมชาติของภาษาและ หลักภาษาไทย การเปลี่ยนแปลงของภาษาและพลังของภาษา ภูมิปัญญาทางภาษาและรักษาภาษาไทยไว้เป็นสมบัติของชาติ

สาระที่ 5 วรรณคดีและวรรณกรรม

มาตรฐาน ท 5.1 เข้าใจและแสดงความคิดเห็น วิเคราะห์วรรณคดี และวรรณกรรมไทยอย่างเห็นคุณค่าและนำมาประยุกต์ใช้ในชีวิตจริง

ตัวชี้วัดและสาระการเรียนรู้แกนกลาง ชั้นประถมศึกษาปีที่ 1

สาระที่ 2 การเขียน

มาตรฐาน ท 2.1 ใช้กระบวนการเขียนเขียนสื่อสาร เขียนเรียงความย่อความ และเขียนเรื่องราวในรูปแบบต่าง ๆ เขียนรายงานข้อมูลสารสนเทศและรายงานการศึกษาค้นคว้าอย่างมีประสิทธิภาพ

ตาราง 1 ตัวชี้วัดและสาระการเรียนรู้แกนกลาง สาระที่ 2 ชั้นประถมศึกษาปีที่ 1

ชั้น	ตัวชี้วัด	สาระการเรียนรู้แกนกลาง
ป.1	1. คัดลายมือตัวบรรจงเต็มบรรทัด	การคัดลายมือตัวบรรจงเต็มบรรทัดตามรูปแบบ การเขียนตัวอักษรไทย
	2. เขียนสื่อสารด้วยคำและประโยคง่าย ๆ	การเขียนสื่อสาร - คำที่ใช้ในชีวิตประจำวัน - คำพื้นฐานในบทเรียน - คำคล้องจอง - ประโยคง่าย ๆ
	3. มีมารยาทในการเขียน	มารยาทในการเขียน เช่น - เขียนให้อ่านง่าย สะอาด ไม่ขีดฆ่า - ไม่ขีดเขียนในที่สาธารณะ - ใช้ภาษาเขียนเหมาะสมกับเวลา สถานที่ และบุคคล

สาระที่ 4 หลักการใช้ภาษาไทย

มาตรฐาน ท 4.1 เข้าใจธรรมชาติของภาษาและหลักภาษาไทย การเปลี่ยนแปลงของภาษาและพลังของภาษา ภูมิปัญญาทางภาษา และรักษาภาษาไทยไว้ เป็นสมบัติของชาติ

ตาราง 2 ตัวชี้วัดและสาระการเรียนรู้แกนกลาง สาระที่ 4 ชั้นประถมศึกษาปีที่ 1

ชั้น	ตัวชี้วัด	สาระการเรียนรู้แกนกลาง
ป. 1	1. บอกและเขียน พยัญชนะ สระ วรรณยุกต์ และ เลขไทย	- พยัญชนะ สระ และวรรณยุกต์ - เลขไทย
	2. เขียนสะกดคำและ บอกความหมาย ของคำ	- การสะกดคำ การแจกแจก และการอ่านเป็นคำ - มาตราตัวสะกดที่ตรงตามมาตราและไม่ตรงตามมาตรา - การผันคำ - ความหมายของคำ
	3. เรียบเรียงคำเป็น ประโยคง่าย ๆ	- การแต่งประโยค
	4. ต่อคำคล้องจอง ง่าย ๆ	- คำคล้องจอง

2. โครงสร้างหลักสูตรสถานศึกษาโรงเรียนบ้านหนองบัวงาม กลุ่มสาระ การเรียนรู้ภาษาไทย ระดับชั้นประถมศึกษาปีที่ 1

ตาราง 3 โครงสร้างหลักสูตรเวลาเรียนโรงเรียนบ้านหนองบัวงาม

กลุ่มสาระการเรียนรู้/กิจกรรม	เวลาเรียน (ชั่วโมง/ปี)					
	ระดับประถมศึกษา					
	ป.1	ป.2	ป.3	ป.4	ป.5	ป.6
ภาษาไทย	200	200	200	160	160	160
คณิตศาสตร์	200	200	200	160	160	160
วิทยาศาสตร์	80	80	80	80	80	80
สังคมศึกษา ศาสนา และวัฒนธรรม	80	80	80	80	80	80
ประวัติศาสตร์	40	40	40	40	40	40
สุขศึกษาและพลศึกษา	40	40	40	80	80	80
ศิลปะ	40	40	40	80	80	80
การงานอาชีพและเทคโนโลยี	40	40	40	80	80	80
ภาษาต่างประเทศ	120	120	120	80	80	80
รวมเวลาเรียน (พื้นฐาน)	840	840	840	840	840	840
รายวิชาเพิ่มเติม						
หน้าที่พลเมือง	40	40	40	40	40	40
รวมเวลาเรียน (เพิ่มเติม)	40	40	40	40	40	40
กิจกรรมพัฒนาผู้เรียน	120	120	120	120	120	120
กิจกรรมแนะแนว	40	40	40	40	40	40
กิจกรรมนักเรียน						
- กิจกรรมลูกเสือ/เนตรนารี	30	30	30	30	30	30
- ชุมนุม	40	40	40	40	40	40
กิจกรรมเพื่อสังคมและสาธารณประโยชน์	10	10	10	10	10	10
รวมเวลาเรียนทั้งหมด	1,000 ชั่วโมง/ปี					

คำอธิบายรายวิชาพื้นฐาน

คำอธิบายรายวิชา ท 11101 วิชา ภาษาไทย กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาไทย
 ชั้นประถมศึกษาปีที่ 1 เวลา 200 ชั่วโมง/ปี (5 ชั่วโมง/สัปดาห์)

ฝึกอ่านออกเสียงคำ คำคล้องจอง และข้อความสั้น ๆ บอกความหมายของคำ และข้อความ ตอบคำถาม เล่าเรื่องย่อ คาดคะเนเหตุการณ์ เลือกรับหนังสือตามความสนใจอย่างสม่ำเสมอ นำเสนอเรื่องที่อ่าน บอกความหมายของเครื่องหมายหรือสัญลักษณ์ สำคัญที่มักพบเห็นในชีวิตประจำวัน มีมารยาทในการอ่าน ฝึกคัดลายมือด้วยตัวบรรจงเต็ม บรรทัด เขียนสื่อสารด้วยคำและประโยคง่าย ๆ มีมารยาทในการเขียน ฝึกทักษะในการฟัง ฟังคำแนะนำคำสั่งง่าย ๆ และปฏิบัติตามตอบคำถาม เล่าเรื่อง พูดแสดงความคิดเห็นและความรู้สึกจากเรื่องที่ฟังและดู พูดสื่อสารได้ตามวัตถุประสงค์ เน้นมารยาทในการฟัง การดู และการพูด ฝึกทักษะการเขียนพยัญชนะ สระ วรรณยุกต์ และเลขไทย เขียนสะกดคำและบอกความหมายของคำ เรียบเรียงคำเป็นประโยคง่าย ๆ ต่อคำคล้องจองง่าย ๆ บอกข้อคิดที่ได้จากการอ่านหรือการฟังวรรณกรรมร้อยแก้วและร้อยกรองสำหรับเด็ก ฝึกท่องจำบทอาขยานตามที่กำหนดและบทร้อยกรองตามความสนใจ โดยใช้กระบวนการอ่าน กระบวนการเขียน กระบวนการแสวงหาความรู้ กระบวนการกลุ่ม กระบวนการคิด การฝึกปฏิบัติ อธิบาย บันทึก การตั้งคำถาม ตอบคำถาม ใช้ทักษะการฟัง การดูและการพูด พูดแสดงความคิดเห็น กระบวนการสร้างความคิดรวบยอด เพื่อให้เกิดความรู้ ความคิด ความเข้าใจ สื่อสารได้ถูกต้อง รักการเรียนรู้ภาษาไทย เห็นคุณค่าของการอนุรักษ์ภาษาไทย และตัวเลขไทยสามารถนำความรู้ไปใช้ให้เกิดประโยชน์โดยใช้หลักปรัชญาของเศรษฐกิจพอเพียงและสามารถนำไปประยุกต์ใช้กับชีวิตประจำวันได้อย่างถูกต้องเหมาะสม

ท 1.1 ป.1/1, ป.1/2, ป.1/3, ป.1/4, ป.1/4, ป.1/6, ป.1/7, ป.1/8

ท 2.1 ป.1/1, ป.1/2, ป.1/3

ท 3.1 ป.1/1, ป.1/2, ป.1/3, ป.1/4, ป.1/5

ท 4.1 ป.1/1, ป.1/2, ป.1/3, ป.1/4

ท 5.1 ป.1/1, ป.1/2

รวม 5 มาตรฐาน 22 ตัวชี้วัด

เอกสารที่เกี่ยวข้องกับความรู้เกี่ยวกับแบบฝึกเสริมทักษะ

1. ความหมายของแบบฝึกเสริมทักษะ

ถวัลย์ มาศจรัส (2550, หน้า 38) กล่าวว่า แบบฝึกเสริมทักษะเป็นสื่อที่ใช้พัฒนาทักษะการเรียนรู้ให้ผู้เรียนเกิดการเรียนรู้ได้อย่างเหมาะสม มีความหลากหลาย และมีปริมาณเพียงพอที่สามารถตรวจสอบและพัฒนาทักษะกระบวนการคิด กระบวนการเรียนรู้ สามารถนำผู้เรียนสู่การสรุปความคิดรวบยอด และหลักการสำคัญของสาระการเรียนรู้ รวมทั้งผู้เรียนสามารถตรวจสอบความเข้าใจในบทเรียนได้ด้วยตนเอง

วิมลรัตน์ สุนทรโรจน์ (2551, หน้า 111) อธิบายว่า แบบฝึก หรือแบบฝึกเสริมทักษะเป็นสื่อการสอนประเภทหนึ่งที่เป็นส่วนเพิ่มเติมหรือเสริมสำหรับให้นักเรียนฝึกปฏิบัติเพื่อให้เกิดความรู้ ความเข้าใจและมีทักษะเพิ่มขึ้น

สุคนธ์ ลินธพานนท์ (2551, หน้า 87) กล่าวว่า แบบฝึกเสริมทักษะเป็นสื่ออย่างหนึ่งที่จะช่วยให้ผู้เรียนมีความเข้าใจในบทเรียน หรือเรื่องที่กำลังเรียนซึ่งผู้สอนได้ออกแบบชุดการฝึก เพื่อฝึกทักษะการเรียนรู้ให้กับผู้เรียน ทำให้เกิดการเรียนรู้ตามศักยภาพของตน และมีความแม่นยำในเรื่องที่ต้องการฝึก นอกจากนี้ยังเป็นการเสริมสร้างคุณลักษณะของผู้เรียนให้คิดเป็น มีความรับผิดชอบ และมีเจตคติที่ดีต่อการเรียนรู้

เรือนใจ อิศรางกูร ณ อยุธยา (2554, หน้า 18) กล่าวว่า แบบฝึกเสริมทักษะหมายถึง เครื่องมือหรือสื่อการเรียนการสอนที่สร้างขึ้น เพื่อให้นักเรียนเกิดการเรียนรู้จากการปฏิบัติด้วยตนเอง เพื่อฝึกทักษะเพิ่มเติมหลังจากที่ได้เรียน เนื้อหาจากแบบเรียนไปแล้ว โดยมีลักษณะเป็นแบบฝึก ที่มีกิจกรรมให้นักเรียนกระทำเพื่อให้ก่อให้เกิดความรู้ ความเข้าใจ และนำไปใช้ในชีวิตประจำวัน

จากที่กล่าวมาข้างต้นสรุปได้ว่า แบบฝึกเสริมทักษะ หมายถึง สื่อที่สร้างขึ้นเพื่อใช้ฝึกทักษะในด้านต่าง ๆ ให้แก่ผู้เรียนเป็นการทบทวนและฝึกทักษะเพิ่มเติม หลังจากที่ได้เรียนเนื้อหาไปแล้ว เพื่อให้ผู้เรียนมีความรู้ ความเข้าใจในบทเรียน สามารถปฏิบัติจนเกิดความชำนาญ และนำไปใช้ในชีวิตประจำวัน

2. ความสำคัญของแบบฝึกเสริมทักษะ

จันทรา อุจน์จิตต์ (2551, หน้า 16) กล่าวว่า แบบฝึกเสริมทักษะช่วยให้นักเรียนมีพัฒนาการทางภาษาที่ดีขึ้น และแบบฝึกเสริมทักษะที่ดีจะเป็นเสมือนผู้ช่วยที่สำคัญของครูซึ่งจะช่วยให้การสอนของครูประสบความสำเร็จอีกด้วย

วิมลรัตน์ สุนทรโรจน์ (2551, หน้า 111) ได้กล่าวถึงความสำคัญของแบบฝึกเสริมทักษะ เป็นวิธีการสอนที่สนุกอีกวิธีหนึ่ง คือการให้นักเรียนได้ทำแบบฝึกหัดมาก ๆ สิ่งที่จะช่วยให้พัฒนาการเรียนรู้ในเนื้อหาวิชาได้ดีขึ้น คือแบบฝึก เพราะนักเรียนมีโอกาสนำความรู้ที่เรียนมาแล้วมาฝึกให้เกิดความเข้าใจกว้างขวางยิ่งขึ้น

เตือนจิต นาราช (2553, หน้า 50) กล่าวว่า แบบฝึกเสริมทักษะเป็นเทคนิคการสอนอีกวิธีหนึ่ง คือการให้นักเรียนได้ทำแบบฝึกมาก ๆ สิ่งที่จะช่วยให้นักเรียนมีพัฒนาการทางการเรียนรู้ในเนื้อหาวิชาได้ดีขึ้น เพราะได้มีโอกาสนำความรู้ที่เรียนมาฝึกให้เกิดความเข้าใจกว้างขวางยิ่งขึ้น

วารุณี ศิริมาศ (2556, หน้า 63) กล่าวว่า แบบฝึกเสริมทักษะมีความจำเป็นต่อกิจกรรมการเรียนการสอนเป็นสื่อและอุปกรณ์อย่างหนึ่งในการจัดกิจกรรมการเรียนการสอน ซึ่งครูสามารถนำไปประกอบการเรียนการสอนได้เป็นอย่างดี เนื่องจากแบบฝึกจะช่วยให้นักเรียนเข้าใจบทเรียนได้พัฒนาทักษะด้านต่าง ๆ

จากที่กล่าวมาข้างต้นสรุปได้ว่า ความสำคัญของแบบฝึกเสริมทักษะมีความจำเป็นต่อการจัดการเรียนการสอนเนื่องจากเป็นสิ่งที่ช่วยให้ผู้เรียนได้ฝึกทักษะในเนื้อหาวิชาต่าง ๆ การทำแบบฝึกมาก ๆ จะส่งเสริมให้นักเรียนมีพัฒนาการทางการเรียนรู้ที่ดีขึ้น เพราะนักเรียนมีโอกาสนำความรู้ที่เรียนมาแล้วมาฝึกให้เกิดความเข้าใจยิ่งขึ้น

3. ทฤษฎีและแนวคิดในการสร้างแบบฝึกเสริมทักษะ

การสร้างแบบฝึกเสริมทักษะเพื่อใช้ฝึกทักษะอย่างมีประสิทธิภาพนั้น ต้องใช้หลักการทางจิตวิทยา ประกอบเพื่อให้แบบฝึกนั้นมีความสมบูรณ์ เหมาะสมที่จะนำไปใช้กับนักเรียนให้เหมาะสมกับวัย ความสามารถ ความสนใจของนักเรียน ซึ่งมีนักการศึกษาได้กล่าวไว้ ดังนี้

สุจริต เพียรชอบ และสายใจ อินทร์มพรรย์ (2538, หน้า 52-62 อ้างถึงใน กมล ชุกสิน, 2550, หน้า 33-34) ได้ศึกษาจิตวิทยาที่เกี่ยวกับการเรียนการสอน ซึ่งสามารถนำมาใช้ในการสร้างแบบฝึกเสริมทักษะ ได้ดังต่อไปนี้

1. ความแตกต่างระหว่างบุคคล (Individual Difference) ต้องคำนึงถึงอยู่เสมอว่า นักเรียนแต่ละคนมีความรู้ ความถนัด ความสามารถ ความสนใจต่างกัน ในการสร้างแบบฝึกเสริมทักษะจึงควรพิจารณาให้ความเหมาะสม ไม่ง่ายเกินไปสำหรับเด็ก และไม่ยากเกินไปสำหรับเด็กอ่อนในการฝึก แบบฝึกเสริมทักษะควรมีทั้งฝึกเป็น

รายบุคคลและฝึกเป็นกลุ่ม การฝึกเป็นกลุ่มควรให้เด็กเก่งคละกับเด็กอ่อน เพื่อให้เด็กเก่งช่วยเหลือเด็กอ่อน

2. การเรียนรู้โดยการฝึกฝน (Law of exercise) Thorndike ได้กล่าวไว้ว่า การเรียนรู้จะเกิดขึ้นได้ดี ก็ต่อเมื่อได้มีการฝึกฝนหรือกระทำซ้ำ ๆ ฉะนั้นในการสร้างแบบฝึกจึงควรสร้างแบบฝึกเพื่อให้นักเรียนได้ฝึกฝนในเรื่องหนึ่ง ๆ ซ้ำ ๆ กันหลายครั้ง โดยแบบฝึกมีลักษณะหลายรูปแบบ เพื่อไม่ให้นักเรียนเกิดความเบื่อหน่าย อันจะส่งผลทำให้ความสนใจในการฝึกลดลง และจะไม่เกิดการเรียนรู้เท่าที่ควร

3. กฎแห่งผล (Law of Effect) เมื่อนักเรียนได้เรียนไปแล้ว นักเรียนย่อมต้องการทราบผลการเรียนของตนว่าเป็นอย่างไร เมื่อให้นักเรียนทำแบบฝึกหัดหรือให้ทำงานใด ๆ ก็ควรเฉลยหรือตรวจเพื่อให้นักเรียนทราบผลโดยเร็ว ฉะนั้นแบบฝึกเสริมทักษะที่สร้างขึ้นจึงควรมีคำเฉลย เพื่อให้นักเรียนทราบผลโดยเร็วหรือนักเรียนสามารถตรวจคำตอบได้เอง เพื่อจะได้รู้ข้อบกพร่องของตนเอง

4. การจูงใจ (Motivation) ในการจะสร้างแบบฝึกที่น่าสนใจ เพื่อเป็นการสร้างแรงจูงใจให้นักเรียน จึงควรจัดทำแบบฝึกจากง่ายไปหายาก เพื่อเปิดโอกาสให้นักเรียนพบกับความสำเร็จและอยากที่จะทำแบบฝึกต่อไป นอกจากนี้แบบฝึกควรเป็นแบบสั้น ๆ เพื่อไม่ให้นักเรียนเบื่อหน่าย ควรมีแบบฝึกหลายรูปแบบไม่ซ้ำซาก เช่น อาจจัดแบบฝึกในลักษณะของเกมกิจกรรมในสถานที่ต่าง ๆ ที่แปลกใหม่ น่าสนใจ และสนุกสนานเหมาะสมกับวัย และความต้องการของเด็ก

Gagne (1974, pp. 27-46 อ้างถึงใน เรือนใจ อิศรางกูร ณ อยุธยา, 2554, หน้า 23-24) ได้อธิบายขั้นตอนของกระบวนการเรียนรู้และการจำ ไว้ดังนี้

1. การจูงใจ (Motivation) เป็นการชักจูงให้ผู้เรียนอยากเรียนรู้
2. การทำความเข้าใจ (Apprehending) เป็นขั้นที่ผู้เรียนสามารถเข้าใจสถานการณ์ที่เป็นสิ่งเร้า
3. การเรียนรู้ปรุงแต่งสิ่งที่เรียนรู้ไว้เป็นความจำ (Acquisition) ขั้นนี้จะมี การเปลี่ยนแปลงเกิดเป็นความสามารถอย่างใหม่ขึ้น
4. ความสามารถในการสะสมสิ่งเร้าเก็บไว้ในความทรงจำ (Retention) ขั้นนี้ เป็นการนำสิ่งที่เรียนรู้ไปเก็บไว้ในส่วนของความจำอีกช่วงเวลาหนึ่ง
5. การรื้อฟื้น (Recall) ขั้นนี้เป็นการนำเอาสิ่งที่เรียนไปแล้วและเก็บไว้นั้น ออกมาใช้ในลักษณะของการกระทำที่สังเกตได้

6. การสรุปหลักการ (Generalization) ขั้นนี้เป็นความสามารถใช้สิ่งที่เรียนรู้ แล้วไปประยุกต์กับสิ่งเร้าใหม่ที่ประสบ

7. การลงมือปฏิบัติ (Performance) เป็นการแสดงพฤติกรรมที่แสดงออกถึงการเรียนรู้

8. การทราบผลย้อนหลัง (Feedback) ขั้นนี้ให้ผู้เรียนได้รับทราบผลการเรียนรู้

จากที่กล่าวมาข้างต้นสรุปได้ว่า แนวคิดและทฤษฎีที่เกี่ยวข้องกับการสร้างแบบฝึกเสริมทักษะควรคำนึงถึงความแตกต่างระหว่างบุคคล เพื่อให้มีความเหมาะสมกับผู้เรียนคือไม่ง่ายและไม่ยากเกินไป การเรียนรู้โดยการฝึกฝน ฝึกหัดหรือกระทำซ้ำ ๆ จะทำให้เกิดการเรียนรู้ได้ดีขึ้น การให้ข้อมูลย้อนกลับเพื่อให้นักเรียนที่ทราบผลโดยเร็วและรู้ข้อบกพร่องของตนเอง การสร้างแรงจูงใจให้นักเรียนเพื่อให้นักเรียนอยากที่จะทำแบบฝึกต่อไป แบบฝึกจึงควรมีหลายรูปแบบโดยเรียงลำดับจากง่ายไปหายาก

4. องค์ประกอบของแบบฝึกเสริมทักษะ

สุจิต เหมวัล (2555, หน้า 12-13) ได้ให้ข้อเสนอแนะว่าองค์ประกอบของแบบฝึกทักษะในแต่ละเล่ม ควรมีดังนี้

- 1) ปกนอก
- 2) ปกใน
- 3) คำนำ
- 4) สารบัญ
- 5) สารระการการเรียนรู้ จุดประสงค์การเรียนรู้ สมรรถนะ และคุณลักษณะอันพึงประสงค์ที่ต้องการฝึก
- 6) แบบทดสอบก่อนเรียน
- 7) ใบความรู้
- 8) ใบกิจกรรม/แบบฝึก/กิจกรรมฝึก
- 9) แบบฝึกหัด
- 10) แบบทดสอบหลังเรียน
- 11) บรรณานุกรม
- 12) เฉลยแบบทดสอบก่อนเรียน
- 13) เฉลย/แนวคำตอบแบบฝึกหัด

14) เฉลยแบบทดสอบหลังเรียน

15) ปกหลัง

มูทิตา อังคระยี (2559, หน้า 19) กล่าวไว้ว่า แบบฝึกเสริมทักษะควรมีองค์ประกอบที่สำคัญ ดังต่อไปนี้

1) ปกหน้า

2) ปกใน

3) ภาพประกอบ

4) คำนำ

5) คำแนะนำหรือคำชี้แจงในการใช้แบบฝึก

6) สารบัญ

7) แบบทดสอบก่อนเรียน

8) ใบความรู้

9) ตัวอย่าง

10) แบบฝึกทักษะ

11) แบบทดสอบหลังเรียน

12) เฉลยแบบทดสอบก่อนเรียน

13) เฉลยคำตอบแบบฝึกหัด

14) เฉลยแบบทดสอบหลังเรียน

15) บรรณานุกรม

16) ปกหลัง

จากที่กล่าวมาข้างต้นสรุปได้ว่า องค์ประกอบที่สำคัญแบบฝึกเสริมทักษะมีดังนี้ ปกนอก ปกใน คำนำ สารบัญ คำชี้แจงการใช้แบบฝึกเสริมทักษะ จุดประสงค์ ใบความรู้ กิจกรรมการสอน แบบสังเกตพฤติกรรม เฉลยแบบทดสอบก่อนเรียนและหลังเรียน บรรณานุกรม

5. ลักษณะของแบบฝึกเสริมทักษะที่ดี

จากการศึกษาเอกสารที่เกี่ยวข้องกับลักษณะแบบฝึกเสริมทักษะที่ดี มีนักการศึกษาได้กล่าวถึงลักษณะของแบบฝึกเสริมทักษะที่ดี ดังนี้

ถวัลย์ มาศจรัส (2550, หน้า 20) ได้อธิบายถึงลักษณะของแบบฝึกเสริมทักษะที่ดี ดังนี้

1) จุดประสงค์

1.1 จุดประสงค์ชัดเจน

1.2 สอดคล้องกับการพัฒนาทักษะตามสาระการเรียนรู้ และกระบวนการเรียนรู้ของกลุ่มสาระการเรียนรู้

2) เนื้อหา

2.1 ถูกต้องตามหลักวิชาการ

2.2 ใช้ภาษาเหมาะสม

2.3 มีคำอธิบายและคำสั่งชัดเจน ง่ายต่อการปฏิบัติตาม

2.4 สามารถพัฒนาทักษะการเรียนรู้ นำผู้เรียนสู่การสรุปความคิด

2.5 เป็นไปตามลำดับขั้นตอนการเรียนรู้ สอดคล้องกับวิธีการเรียนรู้และความแตกต่างระหว่างบุคคล

2.6 มีคำถามและกิจกรรมที่ทำท้ายส่งเสริมทักษะกระบวนการเรียนรู้ของผู้เรียน

2.7 มีกลยุทธ์การนำเสนอและการตั้งคำถามที่ชัดเจน น่าสนใจ ปฏิบัติได้ สามารถให้ข้อมูลย้อนกลับเพื่อปรับปรุงการเรียนได้อย่างต่อเนื่อง

วิมลรัตน์ สุนทรโรจน์ (2551, หน้า 112) กล่าวถึง ลักษณะของแบบฝึกเสริมทักษะที่ดี ประกอบด้วยสิ่งต่อไปนี้

1) เป็นสิ่งที่นักเรียนเรียนมาแล้ว

2) เหมาะสมกับระดับวัย หรือความสามารถของนักเรียน

3) มีคำชี้แจงสั้น ๆ ที่ช่วยให้นักเรียนเข้าใจวิธีทำได้ง่าย

4) ใช้เวลาที่เหมาะสม คือไม่นานเกินไป

5) เป็นสิ่งที่น่าสนใจและท้าทายให้นักเรียนแสดงความสามารถ

6) เปิดโอกาสให้นักเรียนเลือกทั้งแบบตอบอย่างจำกัดและตอบอย่างเสรี

7) มีคำสั่งหรือตัวอย่างแบบฝึกที่ไม่ยาวเกินไป และไม่ยากแก่การเข้าใจ

8) ควรมีหลายรูปแบบ มีความหมายแก่นักเรียนที่ทำแบบฝึกหัด

9) ใช้หลักจิตวิทยา

10) ใช้สนวนภาษาที่เข้าใจง่าย

11) ฝึกให้คิดได้เร็วและสนุกสนาน

12) ปลุกความสนใจหรือเร้าใจ

13) เหมาะสมกับวัยและความสามารถ

14) สามารถศึกษาด้วยตนเองได้

จากการศึกษาลักษณะของแบบฝึกเสริมทักษะที่ดี พบว่า แบบฝึกเสริมทักษะเป็นเครื่องมือสำคัญที่จะช่วยเสริมทักษะให้กับผู้เรียน แบบฝึกเสริมทักษะจึงต้องมีประสิทธิภาพ มีองค์ประกอบครบถ้วนตามลักษณะของแบบฝึกเสริมทักษะ มีจุดประสงค์และคำสั่งที่ชัดเจนสอดคล้องกับเนื้อหา และถูกต้องตามหลักวิชาตรงตามจุดมุ่งหมายของการฝึก เรียบเรียงเนื้อหาตามลำดับขั้นตอนการเรียนรู้ และมีกิจกรรมหลายรูปแบบใช้ภาษาและภาพเหมาะสมกับวัยและพื้นฐานความรู้ของผู้เรียน อีกทั้งควรตอบสนองความแตกต่างระหว่างบุคคล ผู้เรียนเลือกศึกษาได้ตามความสามารถ สามารถประเมินและให้ข้อมูลย้อนกลับ เพื่อนำไปปรับปรุงการจัดการเรียนรู้

6. หลักเกณฑ์ในการสร้างแบบฝึกเสริมทักษะ

จากการศึกษาเอกสารที่เกี่ยวข้องกับหลักเกณฑ์ในการสร้างแบบฝึกเสริมทักษะที่ใช้ในการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ มีนักการศึกษาได้กล่าวถึงหลักเกณฑ์ในการสร้างแบบฝึกเสริมทักษะ ไว้ดังนี้

ปิยาภรณ์ สร้อยระย้า (2547, หน้า 34) ได้กล่าวถึงการสร้างแบบฝึกเสริมทักษะ ไว้ดังนี้

- 1) สำรวจปัญหาและความต้องการเมื่อจัดกิจกรรมการเรียนการสอนไปแล้วครูผู้สอนย่อมทราบดีว่าบรรลุจุดประสงค์หรือไม่ รวบรวมปัญหาและความต้องการในการแก้ไขปัญหา หรือความต้องการที่จะพัฒนาการเรียนการสอนในแต่ละจุดประสงค์
- 2) กำหนดจุดประสงค์ในการสร้างแบบฝึกเสริมทักษะให้ชัดเจน เพื่อตอบคำถามว่าสร้างแบบฝึกเสริมทักษะเพื่ออะไร ต้องการให้ผู้เรียนเป็นอย่างไร
- 3) วิเคราะห์คำที่เรียนในแต่ละจุดประสงค์ว่าประกอบด้วยคำ และความหมายอย่างไร คำที่มักมีปัญหาในการอ่านเขียน รวบรวมคำเหล่านั้นไว้
- 4) ศึกษาจิตวิทยาการเรียนรู้ จิตวิทยาการอ่านของผู้เรียนในแต่ละชั้นว่าเด็กแต่ละวัยมีความสนใจเรื่องอะไร
- 5) กำหนดกรอบการสร้างแบบฝึกเสริมทักษะว่า ควรประกอบด้วยเรื่องอะไรบ้าง แต่ละเรื่องควรมีลักษณะอย่างไรมีกิจกรรมอย่างไรบ้าง มีความยาวเพียงไร จะนำเสนออย่างไร
- 6) ลงมือเขียนแบบฝึกเสริมทักษะแต่ละชุด

7) นำแบบฝึกเสริมทักษะนั้นไปให้ผู้เชี่ยวชาญตรวจสอบความถูกต้อง ความตรงตามเนื้อหา เพื่อรวบรวมข้อมูลมาปรับปรุงแก้ไขข้อบกพร่อง

8) จัดพิมพ์หรืออัดสำเนาแบบฝึกเสริมทักษะนั้น เพื่อให้ผู้เรียนนำไปใช้ เสริมการเรียนรู้

วิมลรัตน์ สุนทรโรจน์ (2551, หน้า 112) การสร้างแบบฝึกเสริมทักษะมีความเหมาะสมกับวัย หรือความสามารถของผู้เรียน มีคำชี้แจงสั้น ๆ ที่ช่วยให้ผู้เรียน เข้าใจวิธีทำได้ง่าย เป็นสิ่งที่น่าสนใจและท้าทายให้นักเรียนแสดงความสามารถ มีกิจกรรม ที่หลากหลายรูปแบบ มีการใช้หลักจิตวิทยา ใช้สำนวนภาษาที่เข้าใจง่าย ฝึกให้คิดได้เร็ว และสนุกสนาน ปลูกความสนใจ และความสามารถศึกษาด้วยตนเองได้

จากแนวคิดของนักการศึกษาข้างต้นสรุปได้ว่า การสร้างแบบฝึกเสริมทักษะ จึงต้องมีการสร้างตามขั้นตอน คือ ศึกษาปัญหาและความต้องการวิเคราะห์เนื้อหาหรือ ทักษะที่เป็นปัญหา พิจารณาวัตถุประสงค์ รูปแบบและขั้นตอนการใช้แบบฝึกเสริมทักษะ ศึกษาจิตวิทยาการเรียนรู้ ลงมือเขียนแบบฝึกเสริมทักษะแต่ละชุด นำแบบฝึกเสริมทักษะ นั้นไปให้ผู้เชี่ยวชาญตรวจสอบความถูกต้อง ความตรงตามเนื้อหาและจัดพิมพ์ เพื่อให้ผู้เรียนนำไปใช้เสริมการเรียนรู้

7. ขั้นตอนในการสร้างแบบฝึกเสริมทักษะ

การสร้างเครื่องมือที่นำมาใช้การจัดกิจกรรมการเรียนการสอน มีความสำคัญมาก ดังนั้นในการสร้างแบบฝึกเสริมทักษะจึงต้องมีการสร้างตามขั้นตอน ซึ่งมีนักการศึกษาได้อธิบาย ไว้ดังนี้

สำนักงานคณะกรรมการการประถมศึกษาแห่งชาติ (2538, หน้า 145-146 อ้างถึงใน บังอร บารมีช่วย, 2550, หน้า 39-40) กล่าวถึงขั้นตอนการสร้าง แบบฝึกเสริมทักษะ ดังนี้

1) ศึกษาปัญหาและความต้องการโดยศึกษาจากการผ่านจุดประสงค์ การเรียนรู้และผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน หากเป็นไปได้ควรศึกษาความต่อเนื่องของปัญหา ในทุกระดับชั้น

2) วิเคราะห์เนื้อหาหรือทักษะที่เป็นปัญหาออกเป็นเนื้อหาหรือ ทักษะย่อย ๆ เพื่อใช้ในการสร้างแบบทดสอบและแบบฝึกหัด

3) พิจารณาวัตถุประสงค์ รูปแบบ และขั้นตอนการใช้แบบฝึกเสริม ทักษะ เช่น จะนำแบบฝึกเสริมทักษะไปใช้อย่างไรในแต่ละชุดประกอบด้วยอะไรบ้าง

- 4) สร้างแบบทดสอบ ซึ่งอาจมีแบบทดสอบเชิงสำรวจ แบบทดสอบเพื่อวินิจฉัยข้อบกพร่อง แบบทดสอบความก้าวหน้าเฉพาะเรื่องหรือเฉพาะตอน แบบทดสอบที่สร้างจะต้องมีความสอดคล้องกับเนื้อหาหรือทักษะที่วิเคราะห์ไว้ในข้อ 2
- 5) สร้างแบบฝึกหัด เพื่อใช้พัฒนาทักษะย่อยแต่ละทักษะในแต่ละแบบฝึกหัด จะมีคำถามให้นักเรียนตอบ การกำหนดรูปแบบ พิจารณาตามความเหมาะสม
- 6) สร้างเอกสารอ้างอิง เพื่อใช้อธิบายคำตอบหรือแนวทางการตอบแต่ละเรื่อง การสร้างเอกสารอ้างอิงนี้อาจทำเพิ่มเติมเมื่อนำแบบฝึกหัดไปทดลองใช้แล้ว
- 7) สร้างแบบบันทึกความก้าวหน้า เพื่อใช้บันทึกผลการทดสอบหรือผลการเรียนโดยจัดเป็นตอนเป็นเรื่อง เพื่อให้เห็นความก้าวหน้าเป็นระยะ ๆ สอดคล้องกับแบบทดสอบความก้าวหน้า
- 8) นำแบบฝึกเสริมทักษะไปทดลองใช้ เพื่อหาข้อบกพร่อง คุณภาพแบบฝึกเสริมทักษะและคุณภาพของแบบทดสอบ
- 9) ปรับปรุงแก้ไข
- 10) รวบรวมเป็นชุดจัดทำคำชี้แจง คู่มือการใช้ สารบัญเพื่อใช้ประโยชน์ต่อไป

วิมลรัตน์ สุนทรโรจน์ (2551, หน้า 112) การสร้างแบบฝึกเสริมทักษะมีความเหมาะสมกับวัย หรือความสามารถของผู้เรียน มีคำชี้แจงสั้น ๆ ที่ช่วยให้นักเรียนเข้าใจวิธีทำได้ง่าย เป็นสิ่งที่น่าสนใจและทำท่ายให้นักเรียนแสดงความสามารถ มีกิจกรรมที่หลากหลายรูปแบบ มีการใช้หลักจิตวิทยา ใช้สำนวนภาษาที่เข้าใจง่าย ฝึกให้คิดได้เร็วและสนุกสนาน ปลูกความสนใจ และความสามารถศึกษาด้วยตนเองได้

จากแนวคิดของนักการศึกษาข้างต้นสรุปได้ว่า การสร้างแบบฝึกเสริมทักษะจึงต้องมีการสร้างตามขั้นตอน คือ ศึกษาปัญหาและความต้องการวิเคราะห์เนื้อหาหรือทักษะที่เป็นปัญหา พิจารณาวัตถุประสงค์ รูปแบบ และขั้นตอนการใช้แบบฝึกศึกษาจิตวิทยาการเรียนรู้ ลงมือเขียนแบบฝึกแต่ละชุด นำแบบฝึกนั้นไปให้ผู้เชี่ยวชาญตรวจสอบความถูกต้อง ความตรงตามเนื้อหาและจัดพิมพ์ เพื่อให้ผู้เรียนนำไปใช้เสริมการเรียนรู้

8. การทดสอบประสิทธิภาพของแบบฝึกเสริมทักษะ

กรมวิชาการ (2542, หน้า 30-32) ได้กล่าวถึงความหมายของการทดสอบประสิทธิภาพแบบฝึกเสริมทักษะ ความจำเป็นที่จะต้องทดสอบประสิทธิภาพของแบบฝึกเสริมทักษะ รวมทั้งเกณฑ์การหาประสิทธิภาพของแบบฝึกเสริมทักษะ ดังรายละเอียดต่อไปนี้

1) การทดสอบประสิทธิภาพของแบบฝึกเสริมทักษะ หมายถึง การนำแบบฝึกเสริมทักษะไปทดลองใช้ (Try Out) เพื่อปรับปรุงแล้วก็นำไปทดลองสอนจริง (Trial Run) นำผลที่ได้รับการปรับปรุงแก้ไขเสร็จแล้วจึงผลิตออกมาเป็นจำนวนมาก

2) ความจำเป็นที่ต้องทดสอบประสิทธิภาพของแบบฝึกนั้น ๆ

2.1 สำหรับหน่วยงานที่ผลิตแบบฝึกเสริมทักษะก็เป็นการประกันคุณภาพว่าแบบฝึกเสริมทักษะที่สร้างขึ้นอยู่ในขั้นสูง เหมาะสมที่จะผลิตออกมาเป็นจำนวนมาก หากไม่มีการทดสอบประสิทธิภาพเสียก่อนแล้วหากผลิตออกมาใช้ประโยชน์ได้ไม่ได้ดี ก็จะต้องทำใหม่เป็นการสิ้นเปลืองทั้งเวลาและเงินทอง

2.2 สำหรับผู้ใช้แบบฝึกเสริมเสริมทักษะ ก่อนที่จะนำไปใช้จริง ครูควรมั่นใจว่าแบบฝึกเสริมทักษะนั้นมีประสิทธิภาพในการช่วยให้นักเรียนเกิดการเรียนรู้จริง

2.3 สำหรับผู้ผลิตแบบฝึกเสริมทักษะ การทดสอบประสิทธิภาพทำให้ผู้ผลิตมั่นใจได้ว่าเนื้อหาสาระที่บรรจุในแบบฝึกเสริมทักษะนั้น เหมาะสมต่อการเข้าใจ อันจะช่วยให้ผู้ผลิตมีความชำนาญสูงขึ้น เป็นการประหยัดแรงสมอง แรงงาน เวลา และเงินทองในการเตรียมต้นแบบการกำหนดเกณฑ์ประสิทธิภาพ

3) การกำหนดเกณฑ์ประสิทธิภาพ โดยการประเมินผลพฤติกรรมของนักเรียนเป็น 2 ประเภท คือ พฤติกรรมต่อเนื่อง (กระบวนการ) และพฤติกรรมสุดท้าย (ผลลัพธ์) โดยกำหนดค่าประสิทธิภาพเป็น E_1 (ประสิทธิภาพของกระบวนการ) และ E_2 (ประสิทธิภาพของผลลัพธ์) การกำหนด E_1 E_2 ให้มีค่าเท่าใดนั้นให้ผู้สอนเป็นผู้พิจารณาความพอใจ โดยปกติเนื้อหาที่เป็นความรู้ความจำมักจะตั้งไว้ 80/80 ซึ่งมีความหมายดังนี้

80 ตัวแรก หรือ ประสิทธิภาพของกระบวนการ หมายถึง คะแนนเฉลี่ยที่นักเรียนทำแบบฝึกเสริมทักษะได้ร้อยละ 80

80 ตัวหลัง หรือ ประสิทธิภาพของผลลัพธ์ หมายถึง คะแนนเฉลี่ยที่นักเรียนทั้งหมดทำได้จากการทำแบบทดสอบหลังเรียนคิดเป็นร้อยละ 80

ขั้นตอนการทดสอบประสิทธิภาพ

ขั้นที่ 1 แบบเดี่ยว 1/1 ทดลองกับผู้เรียน 1 คน โดยใช้เด็กอ่อน ปานกลาง และเก่ง ครึ่งละ 1 คน นำคะแนนมาคำนวณหาประสิทธิภาพเพื่อหาข้อบกพร่อง ทั้งในด้าน ความชัดเจนของคำชี้แจง วิธีการทำในแต่ละแบบฝึก ระยะเวลาที่ใช้ในการฝึกด้วย แล้วนำ แบบฝึกมาปรับปรุงแก้ไข

ขั้นที่ 2 แบบกลุ่มย่อย 1/10 โดยคณะเด็กเก่ง และเด็กอ่อนมาทดลอง นำคะแนนมาคำนวณหาประสิทธิภาพเพื่อตรวจสอบความชัดเจน ความเข้าใจ และความสมบูรณ์ของแบบฝึก นำมาปรับปรุงแล้วให้ผู้เชี่ยวชาญตรวจ พร้อมทั้งปรับปรุงครั้งสุดท้ายจนได้ตามเกณฑ์ 80/80

ขั้นที่ 3 นำแบบฝึกมาทำการทดลองกับกลุ่มทดลอง

การยอมรับประสิทธิภาพมี 3 ระดับ คือ สูงกว่าเกณฑ์ เท่าเกณฑ์ ต่ำกว่าเกณฑ์ การยอมรับประสิทธิภาพให้ถือความคลาดเคลื่อน 2.5–5 เปอร์เซ็นต์ ในการกำหนดเกณฑ์ประสิทธิภาพของแบบฝึกนั้น สำหรับเนื้อหาที่เป็นความรู้ ความจำเป็น ตั้งไว้ 90/90 ส่วนเนื้อหาที่เป็นทักษะหรือเจตคตินิยมตั้งไม่ต่ำกว่า 80/80

9. ประโยชน์ของแบบฝึกเสริมทักษะ

ได้มีนักการศึกษาหลายท่านได้กล่าวถึงประโยชน์ของแบบฝึกเสริมทักษะไว้ ดังนี้

จันทร์หา อุ่นจิตต์ (2551, หน้า 18) กล่าวถึงประโยชน์ของแบบฝึกเสริมทักษะไว้ว่า แบบฝึกเสริมทักษะจะช่วยให้ผู้เรียนเข้าใจบทเรียนได้ดีขึ้นสามารถจดจำเนื้อหาในบทเรียนและคำศัพท์ต่าง ๆ ได้คงทนทำให้เกิดความสนุกสนานในขณะที่เรียน ทราบความก้าวหน้าของตนเอง สามารถนำแบบฝึกเสริมทักษะมาทบทวนเนื้อหาเดิมด้วยตนเองได้ นำมาวัดผลการเรียนหลังจากที่เรียนแล้ว ตลอดจนสามารถทราบข้อบกพร่องของนักเรียนและนำไปปรับปรุงแก้ไขได้ทันที่ ซึ่งจะส่งผลทำให้ครูประหยัดเวลา ค่าใช้จ่าย และลดภาระได้มาก นอกจากนี้ยังทำให้นักเรียนสามารถนำภาษาไปใช้ในการสื่อสารได้อย่างมีประสิทธิภาพด้วย

สุคนธ์ สิ้นธพานนท์ (2551, หน้า 88–89) กล่าวว่า ประโยชน์ของแบบฝึกเสริมทักษะมีหลายอย่าง เช่น ช่วยให้ผู้เรียนเรียนรู้ด้วยตนเองตามอัธยาศัยตามความสามารถที่แตกต่างกันของแต่ละบุคคล ช่วยเสริมให้เกิดทักษะที่คงทน สามารถซ่อมเสริมซ้ำให้เกิดความแม่นยำในเรื่องที่ฝึกตรวจสอบวัดความรู้ของตนเองได้ สามารถ

ฝึกได้ไม่จำกัดเวลา และสถานที่ฝึกความรับผิดชอบต่อตนเอง สร้างประสบการณ์ให้นำไปประยุกต์ใช้ในการดำเนินชีวิตตลอดจนช่วยลดสภาพการณ์ของครูผู้สอน

ประไทย ศุภวิทยาเจริญกุล (2557, หน้า 38) กล่าวถึง ประโยชน์ของแบบฝึกเสริมทักษะไว้ว่า แบบฝึกเสริมทักษะเปรียบเสมือนผู้ช่วยที่สำคัญของครูซึ่งมีประโยชน์มาก นอกจากจะช่วยประหยัดแรงงาน ค่าใช้จ่ายและเวลา แล้วยังช่วยกระตุ้นส่งเสริมให้ผู้เรียนรู้จักประมวลความรู้ ความคิด ความเข้าใจในลักษณะต่าง ๆ อย่างเป็นระบบ มีการคิด ตัดสินใจ ประเมินผลการเรียนรู้ด้วยตนเอง นอกจากเกิดประโยชน์ต่อตนเองแล้วยังช่วยให้ผู้พี่นำไปใช้ประสบกับผลแห่งความสำเร็จได้เป็นอย่างดี

จากที่กล่าวมาข้างต้นสรุปได้ว่า แบบฝึกเสริมทักษะมีประโยชน์หลายอย่างแบบฝึกเสริมทักษะช่วยให้ผู้เรียนเข้าใจบทเรียนได้ดีขึ้น ทำให้จดจำเนื้อหา คำศัพท์ต่าง ๆ และเสริมให้เกิดทักษะเพิ่มขึ้น แล้วยังช่วยให้ครูทราบข้อบกพร่องของนักเรียน สามารถซ่อมเสริม เพื่อให้เกิดทักษะ ความรู้ความเข้าใจ และความแม่นยำมากยิ่งขึ้น ช่วยประหยัดเวลา และลดภาระได้มาก นอกจากนี้ยังทำให้นักเรียนเกิดความสนุกสนานในขณะที่เรียน และสามารถนำแบบฝึกเสริมทักษะมาทบทวนเนื้อหาด้วยตนเองได้

เอกสารที่เกี่ยวข้องกับการเขียนประโยค

1. ความหมายของการเขียน

เดียนจิต นาราช (2553, หน้า 30-31) กล่าวว่า การเขียน คือ ความสามารถในการเรียงลำดับ พยางค์ สระ ตัวสะกด รวมทั้งวรรณยุกต์ ตัวการันต์ ในภาษาไทยได้อย่างถูกต้อง และสามารถถ่ายทอดความรู้สึกนึกคิด ความต้องการของตนเองมาเป็นตัวหนังสือ ตลอดจนเป็นสัญลักษณ์แทนถ้อยคำในภาษาพูด เพื่อเป็นการสื่อความหมายให้ผู้อื่นเข้าใจความรู้สึกนึกคิดของผู้เขียน

พรรณวดี โตมาก (2553, หน้า 22) สรุปว่า การเขียน หมายถึง การขีดให้เป็นตัวหนังสือ หรือเลข การขีดให้เป็นเส้นรูปต่าง ๆ การวาด การแต่งหนังสือ การเขียน ซึ่งหมายถึง การถ่ายทอดความรู้สึกนึกคิดและความต้องการของบุคคลออกมาเป็นสัญลักษณ์หรือตัวอักษร เพื่อสื่อความหมายให้ผู้อื่นเข้าใจได้ เพราะการเขียนเป็นทักษะที่ส่งออกตามหลักของภาษาศิลป์ โดยสังเกตจากความหมายของการเขียนดังกล่าว ทำให้มองเห็นความสำคัญของการเขียนว่ามีความจำเป็นอย่างยิ่ง ต่อการสื่อสารในชีวิตประจำวัน

วิจิตรา อายุยี่สิบ (2558, หน้า 19) กล่าวว่า การเขียน หมายถึง การติดต่อสื่อสารอย่างหนึ่ง โดยอาศัยภาษาตัวอักษรเป็นสื่อในการถ่ายทอดความรู้ความคิด ซึ่งเป็นทักษะที่ยากกว่าทักษะการฟัง การพูดและการอ่าน ผู้เขียนจะต้องรู้จักคำมากมายจึงจะสามารถเรียบเรียงถ้อยคำ ผูกประโยคได้ถูกต้องและสื่อความได้ชัดเจนตามต้องการ

สรุปได้ว่า การเขียน หมายถึง ทักษะการใช้ภาษาอย่างหนึ่ง เป็นการถ่ายทอดความรู้ ความคิด อารมณ์และความรู้สึก เพื่อสื่อสารหรือสื่อความหมายโดยใช้ตัวหนังสือหรือตัวเลขเครื่องหมายต่าง ๆ ตลอดจนภาพวาดเป็นสัญลักษณ์แทนถ้อยคำในภาษาพูด เพื่อให้ผู้อ่านเข้าใจจุดมุ่งหมายของผู้เขียน

2. ความสำคัญของการเขียน

มีนักการศึกษาได้ให้ความสำคัญของการเขียน ไว้ดังนี้

วรณี โสมประยูร (2542, หน้า 140-141) กล่าวว่า ความสำคัญของการเขียน มีดังนี้

- 1) เป็นเครื่องมือสื่อสารอย่างหนึ่งของมนุษย์ที่ผู้เขียนต้องการถ่ายทอดความคิดความเข้าใจ และประสบการณ์
- 2) เป็นการเก็บบันทึก รวบรวมข้อมูลที่น่าสนใจและเป็นประโยชน์ของคนซึ่งเคยมีประสบการณ์มาก่อน
- 3) เป็นการระบายอารมณ์อย่างหนึ่ง เกี่ยวกับเรื่องที่คุณเขียนความรู้สึกกับ ประสบการณ์ที่ผ่านมา
- 4) เป็นเครื่องมือถ่ายทอดมรดกทางวัฒนธรรม เช่น การถ่ายทอดจากสมัยหนึ่งไปยังอีกสมัยหนึ่ง หรือจากชาติหนึ่งไปสู่อีกชาติหนึ่ง
- 5) เป็นเครื่องมือพัฒนาสติของบุคคล เนื่องจากการเรียนรู้ทุกอย่างต้องอาศัยการเขียน
- 6) เป็นการสนองความต้องการของมนุษย์ เช่น ต้องการทำให้รู้เรื่องราวทำให้รักทำให้โกรธ และสร้างหรือทำลายความสัมพันธ์ของคนในชาติ
- 7) เป็นการแสดงออกซึ่งภูมิปัญญาของผู้เขียน ทำให้รู้ความสามารถของผู้เขียน ได้จากวรรณกรรมหรืองานเขียนอื่น ๆ
- 8) เป็นอาชีพอย่างหนึ่งที่ได้รับการยกย่องว่ามีเกียรติ และเพิ่มฐานะทางเศรษฐกิจให้เพิ่มสูงขึ้นเลี้ยง

9) เป็นการพัฒนาความสามารถ บุคลิกส่วนบุคคลให้มีความเชื่อมั่น
ในตนเองในการแสดงความรู้สึกและแนวความคิด

10) เป็นการพัฒนาความคิดริเริ่มสร้างสรรค์ และใช้เวลาให้เป็น
ประโยชน์ทั้งต่อตนเองและต่อสังคม การสอนเขียนมีลำดับขั้นตอน ดังนี้

10.1 สอนแจกลูกสะกดคำ

10.2 สอนเขียนคำ

10.3 สอนเขียนประโยค โดยเริ่มเขียนจากประสบการณ์

10.4 สอนเขียนเรื่อง โดยเขียนเรื่องจากประสบการณ์

10.5 สอนเขียนเรียงความ โดยไม่จำเป็นต้องเขียนเฉพาะในวิชา

ภาษาไทย

มหาวิทยาลัยศรีปทุม (2549, หน้า 129) ได้กล่าวถึง ความสำคัญของการเขียน ไว้ดังนี้

1) เป็นเครื่องแสดงออกของความรู้ ความคิด และความรู้สึกของ
มนุษย์ เป็นเครื่องมือสำคัญในการวัดความเจริญ หรืออารยธรรมของมนุษย์ในแต่ละยุคแต่
ละสมัย

2) เป็นเครื่องมือใช้สำหรับสื่อสารทั้งเรื่องในอดีต ปัจจุบัน และอนาคต

3) เป็นเครื่องมือที่ใช้สนองความปรารถนาของมนุษย์ เช่น ความรัก
ความเข้าใจ เป็นต้น

4) เป็นเครื่องมือสำคัญทางวัฒนธรรม ที่ถ่ายทอดมรดกด้าน
สติปัญญาของมนุษย์

5) เป็นสื่อที่ช่วยแพร่กระจายความรู้ความคิดให้กว้างไกล และได้
รวดเร็ว

6) เป็นสื่อกลางที่ให้ความรู้ความคิด และความเพลิดเพลินแก่คน
ทุกเพศทุกวัย

7) เป็นบันทึกทางสังคมที่ให้ข้อมูลประโยชน์แก่คนรุ่นปัจจุบัน และ
อนาคต

8) เป็นงานอาชีพที่สำคัญอย่างหนึ่งในปัจจุบัน

กอบกาญจน์ วงศ์วิสิทธิ์ (2551, หน้า 203–204) ได้กล่าวถึงความสำคัญของการเขียนไว้ว่า การเขียนเป็นวิธีการสำคัญสำหรับการถ่ายทอดและบันทึกข้อมูลต่าง ๆ จากบุคคลหนึ่งไปยังอีกบุคคลหนึ่ง รวมทั้งยังเป็นวิธีสำคัญที่ใช้บันทึกรวบรวมข้อมูลที่มีคุณค่า ทั้งในอดีตและปัจจุบัน

จากข้อความข้างต้น สรุปได้ว่า ความสำคัญของการเขียน คือ การเขียนเป็นเครื่องมือสื่อสารอย่างหนึ่งของมนุษย์ที่ผู้เขียนต้องการถ่ายทอดความรู้สึกนึกคิดจากผู้เขียนไปสู่ผู้อื่น เป็นการเผยแพร่ข้อมูลต่าง ๆ ทั้งด้านความรู้ ความคิด ประสบการณ์ และทัศนคติ นอกจากนี้การเขียนยังเป็นการพัฒนาความคิดริเริ่มสร้างสรรค์และเป็นการแสดงออกซึ่งภูมิปัญญาของผู้เขียน เป็นสื่อกลางที่ให้ความรู้ความคิด และความเพลิดเพลิน แก่คนทุกเพศทุกวัย รวมทั้งยังเป็นวิธีสำคัญที่ใช้บันทึกรวบรวมข้อมูลที่มีคุณค่า ทั้งในอดีต และปัจจุบัน

3. จุดมุ่งหมายของการเขียน

วรรณิ โสมประยูร (2542, หน้า 141) จุดมุ่งหมายของการสอนเขียน

- 1) เพื่อคัดลายมือหรือเขียนให้ถูกต้องตามลักษณะตัวอักษรให้เป็นระเบียบชัดเจนหรือเข้าใจง่าย
- 2) เพื่อเป็นการฝึกทักษะการเขียนให้พัฒนาองกงามขึ้นตามควรแก่วัย
- 3) เพื่อให้มีทักษะการเขียนสะกดคำถูกต้องตามอักขรวิธี เขียนวรรคตอนถูกต้อง และเขียนได้ถูกต้อง
- 4) เพื่อให้รู้จักเลือกภาษาเขียนที่ดี มีคุณภาพ เหมาะสมกับบุคคลและโอกาส
- 5) เพื่อให้สามารถรวบรวมและลำดับความคิด แล้วจดบันทึก สรุปและย่อใจความเรื่องที่อ่านหรือฟังได้
- 6) เพื่อให้สามารถสังเกตจดจำและเลือกพินัยคำหรือสำนวนโวหารให้ถูกต้องตามหลักภาษา และสื่อความหมายให้ตรงตามที่ต้องการ
- 7) เพื่อให้มีทักษะการเขียนประเภทต่าง ๆ และสามารถนำหลักการเขียนไปใช้ให้เกิดประโยชน์ในชีวิตประจำวัน
- 8) เพื่อเป็นการใช้เวลาว่างให้เป็นประโยชน์ด้วยการเขียนตามที่ตนเองสนใจและถนัด

9) เพื่อให้เห็นความสำคัญและคุณค่าของการเขียนว่ามีว่ามีประโยชน์ต่อการประกอบอาชีพ การศึกษาหาความรู้ และอื่น ๆ

ฐะปะนีย์ นาครทรรพ (2545, หน้า 54) ได้กล่าวถึงจุดมุ่งหมายของการเขียน ไว้ดังนี้

- 1) ฝึกการเขียนคัดลายมือให้อ่านง่าย ชัดเจน สวยงามเป็นระเบียบเรียบร้อย
- 2) การเขียนตัวสะกดให้ถูกต้องตามหลักอักขรวิธี และตามพจนานุกรม
- 3) ฝึกให้รู้จักลำดับความคิด และสามารถถ่ายทอดความรู้สึกนึกคิด ออกเป็นตัวหนังสือให้ผู้อื่นเข้าใจได้
- 4) ให้รู้จักเขียนเรียงความ ย่อความ จดหมาย และการเขียนประเภทอื่น ๆ ที่ควรทราบ สามารถเขียนให้ถูกต้องตามแบบแผนที่นิยมกัน และได้ประโยชน์ตรงตามจุดประสงค์
- 5) ให้รู้จักสังเกต และเลือกเฟ้นถ้อยคำ สำนวนโวหารมาใช้ให้ถูกต้องตามหลักภาษาที่นิยมกัน

6) ส่งเสริมความเจริญทางจินตนาการ ความคิดริเริ่มสร้างสรรค์ โดยการเขียนเป็นสื่อในการแสดงออก

ธนู ทดแทนคุณ และกุลวดี แพทย์พิทักษ์ (2548, หน้า 59) สรุปจุดมุ่งหมายของการเขียน ดังนี้

- 1) การเขียนเพื่ออธิบาย และให้ความรู้เป็นการที่มุ่งให้ข้อมูลความรู้ เพื่อให้ผู้อ่านได้รับข้อมูลอย่างละเอียด
- 2) การเขียนเพื่อเล่าเรื่อง เป็นการเรียนที่มุ่งให้ข้อมูลแก่ผู้อ่านเพื่อให้ อรรถรสในสิ่งที่ผู้เขียนพบหรือประสบมากับตนเอง
- 3) การเขียนเพื่อแนะนำหรือให้ข้อคิดเห็น เป็นการเรียนที่มุ่งให้ข้อคิดเห็น อันเป็นประโยชน์ของผู้อ่าน สามารถนำไปใช้ได้จริง
- 4) การเขียนเพื่อโน้มน้าวใจ เป็นการเขียนที่มุ่งชักจูงโน้มน้าว เพื่อให้ผู้อ่าน รู้สึกเห็นด้วยหรือคล้อยตาม และอาจนำไปสู่การประเมินค่าหรือการตัดสินใจ
- 5) การเขียนเพื่อสร้างแนวคิดเชิงจินตนาการ เป็นการเขียนที่มุ่งนำเสนอ ภาพความคิดที่สร้างสรรค์เพื่อให้ผู้อ่านสามารถติดตามไปด้วย และนำไปใช้ประโยชน์ ในชีวิตจริงได้

- 6) การเขียนเพื่อล้อเลียน-เสียดสี เป็นการเขียนที่มุ่งให้ความรู้สึกในลักษณะ ล้อเลียน เสียดสี หรืออาจประชดประชัน เน้นความสนุกสนานเป็นหลัก
- 7) การเขียนเพื่อแจ้งให้ทราบข้อเท็จจริง เป็นการเขียนที่มุ่งให้ข้อมูลที่เป็นจริงนำรายละเอียดเพื่อการนำไปปฏิบัติจริง บางครั้งอาจอ้างอิงกฎ ระเบียบข้อบังคับ
- 8) การเขียนเพื่อให้ข้อมูลเป็นการเขียนที่มุ่งให้รายละเอียดหรือข้อมูลที่เกี่ยวข้องกับผู้เขียนเอง เพื่อสื่อสารให้กับผู้ที่มีหน้าที่เกี่ยวข้องได้รับทราบในประโยชน์ทางธุรกิจ กิจธุระ และเรื่องสำคัญของเรา

ภักดี พลศักดิ์ (2553, หน้า 37) กล่าวว่า จุดมุ่งหมายของการเขียน คือ เขียนเพื่อให้ผู้อ่านได้รับรู้ถึงเจตนาของตน เขียนเพื่อชักจูงโนมน้าวจิตใจ เขียนเพื่อแสดงความคิดเห็น เขียนเพื่อให้ผู้อื่นได้รับรู้เรื่องราวต่าง ๆ ที่ผู้เขียนมุ่งหวังที่จะเผยแพร่ความรู้สึกนึกคิดของตนเองออกไป และเขียนเพื่อประโยชน์หรือธุรกิจอย่างใดอย่างหนึ่งของตัวผู้เขียน

จากข้อความข้างต้น สรุปได้ว่า จุดมุ่งหมายของการเขียน คือ ผูกการเขียนคัดลายมือให้สวยงามเป็นระเบียบเรียบร้อย เขียนตัวสะกดให้ถูกต้องตามหลักอักขรวิธี และตามพจนานุกรม ผูกให้สามารถถ่ายทอดความรู้สึกนึกคิดออกเป็นตัวหนังสือให้ผู้อื่นเข้าใจได้ เช่น การเขียนบันทึก เรียงความ ย่อความ จดหมาย และการเขียนประเภทอื่น รวมทั้งยังมีจุดมุ่งหมายเพื่อให้ความรู้ ถ่ายทอดประสบการณ์ ให้คำแนะนำหรือแสดงข้อคิดเห็น

4. องค์ประกอบของการเขียน

การเขียนผู้เขียนต้องศึกษาองค์ประกอบในการเขียนก่อนจะทำการเขียน ซึ่งมีนักการศึกษาได้อธิบาย ไว้ดังนี้

กองทัพ เคลือบพณิชกุล (2542, หน้า 127) ได้สรุปองค์ประกอบของการเขียน ไว้ดังนี้

- 1) เนื้อหา คือ เนื้อเรื่องหรือเรื่องราวที่ผู้เขียนต้องการจะให้ผู้อ่านได้รับทราบอาจเป็นเหตุการณ์ เรื่องของบุคคล ข้อคิดเห็น จินตนาการ อารมณ์และความรู้สึกอย่างใดอย่างหนึ่ง หรือประกอบกัน
- 2) ภาษา คือ ถ้อยคำสำนวนโวหารต่าง ๆ ที่อยู่ในขอบเขตของไวยากรณ์ และตามความนิยมของผู้ใช้ภาษา ภาษานับเป็นเครื่องมือสำคัญที่สุดสำหรับการถ่ายทอด เป็นเรื่องและผู้เขียนจะต้องมีความหมาย รอบคอบ ละเอียดอ่อนในการเลือกเฟ้นคำประโยค สำนวนโวหารต่าง ๆ มาใช้ให้เหมาะสมแก่กาลเทศะ และรูปแบบ

3) เครื่องหมายวรรคตอน คือ เครื่องหมายต่าง ๆ ที่ใช้ในการเขียน เพื่อช่วยให้ผู้อ่านได้สะดวกและเป็นการป้องกันความเข้าใจผิดได้อีกด้วย เครื่องหมายวรรคตอนยังช่วยให้สามารถสื่ออารมณ์ และความรู้สึกได้ดีซึ่งจะต้องใช้ให้เหมาะสมแก่เนื้อหา และรูปแบบอย่างระมัดระวัง

4) รูปแบบการเขียนแต่ละประเภทย่อมมีรูปแบบต่างกัน ซึ่งแบ่งได้ 2 รูปแบบ ได้แก่

4.1 รูปแบบร้อยแก้ว คือ การใช้ถ้อยคำสามัญรวมทั้งคำราชาศัพท์ มาเรียบเรียงเป็นความเรียงทั่วไป เช่น เรียงความ จดหมาย รายงาน เป็นต้น การเขียนรูปแบบร้อยแก้วนี้ผู้เขียนมีอิสระในการนำถ้อยคำมาเรียบเรียงให้เป็นประโยค เป็นข้อความ โดยอยู่ในแบบ (Form) ที่กำหนดหรือตามความนิยม

4.2 รูปแบบร้อยกรอง คือ การนำเอาถ้อยคำภาษาที่ได้เลือกสรรดีแล้วมาเรียบเรียงให้เข้ารูปแบบตามกฎเกณฑ์ของคำประพันธ์นั้น ๆ เช่น โคลง ฉันท์ กาพย์ กลอน ร่าย เป็นต้น การเรียบเรียงให้ถูกต้องตามกฎเกณฑ์ของฉันทลักษณ์แต่ละชนิด อีกด้วย

สำนักวิชาการและมาตรฐานการศึกษา (2548, หน้า 24) ได้กล่าวไว้ว่า การเขียนที่ดีจะต้องมีองค์ประกอบ ดังนี้

- 1) ความชัดเจน (Perspicuity) คือ ความชัดเจนในการใช้ถ้อยคำ สื่อความหมายได้ตรง
- 2) ความเรียบง่าย (Simplicity) คือ การใช้คำธรรมดาที่เข้าใจง่าย ไม่ใช้คำฟุ่มเฟือย
- 3) ความกระชับ (Brevity) คือ การใช้ถ้อยคำน้อย แต่ให้ความหมาย
- 4) ความประทับใจ (Impressiveness) คือ การใช้ถ้อยคำ ความรู้สึกของผู้อ่าน
- 5) ความไพเราะ (Euphony) คือ การเลือกใช้คำที่มีเสียงราบรื่นไพเราะหู
- 6) การสร้างภาพ (Picturesqueness) คือ การใช้คำที่สื่อให้เห็นภาพชัดเจน

7) โครงสร้างของประโยค (Syracuse of Sentences) คือ การแต่งประโยคให้สอดคล้องรับกับเหตุการณ์ ประโยคหลักประโยคอยู่ใกล้กัน ที่สำคัญ คือ ประโยคที่แตงนั้นควรเป็นประโยคกระชับ คือ ประโยคที่เอาข้อความสำคัญไว้หลังสุด ให้ประโยคต้นเป็นประโยคที่ชักนำความสนใจและก่อความสงสัย ประโยคลักษณะนี้เป็นประโยคที่ดีเพราะสามารถดึงความสนใจของผู้อ่านไว้ได้

สรุปได้ว่า องค์ประกอบของการเขียน ได้แก่ เนื้อหา ภาษาเครื่องหมายวรรคตอน รูปแบบการเขียนแต่ละประเภทย่อมมีรูปแบบต่างกัน ซึ่งแบ่งได้ 2 รูปแบบ ได้แก่ รูปแบบร้อยแก้วและรูปแบบร้อยกรอง และวิธีการเขียนที่ดี ได้แก่ การใช้ถ้อยคำให้มีความชัดเจน มีความเรียบง่าย มีความกระชับ มีความไพเราะ สร้างความประทับใจ มีการสร้างภาพ หรือสื่อให้เห็นภาพ และมีโครงสร้างของประโยคที่เหมาะสม

5. ความหมายของประโยค

การเขียนประโยคเป็นทักษะที่ใช้ในการสื่อความหมายได้คงทนและมีความสำคัญในการศึกษาทุกระดับ เพราะในการเรียนวิชาต่าง ๆ ต้องอาศัยการเขียน โดยเฉพาะการเขียนประโยค จะทำให้นักเรียนเรียนรู้คำ เข้าใจความหมายของคำมากขึ้น เรียนรู้กับรูปแบบหรือชนิดของประโยคในภาษาไทยที่พอเหมาะกับวัย และระดับชั้นของนักเรียน ดังนั้นการเขียนประโยคจึงเป็นทักษะที่จำเป็นต้องฝึกให้นักเรียน เนื้อหาเรื่องชนิดของประโยคมีรายละเอียด ดังนี้

ประโยค หมายถึง กลุ่มคำที่สัมพันธ์เกี่ยวของกันเป็นระเบียบ มีเนื้อความสมบูรณ์ และมักมีประธาน กริยา ประกอบในประโยคเป็นสำคัญ ประโยคแบ่งได้ 3 ชนิด ดังนี้ (วันเพ็ญ เทพโสภณ, มปป., หน้า 62-71)

1) ประโยคความเดียว (เอกรรณประโยค) หมายถึง ประโยคที่กล่าวถึงสิ่งใดสิ่งหนึ่งเพียงอย่างเดียว และสิ่งนั้นแสดงกริยาอาการหรืออยู่ในสภาพอย่างใดอย่างหนึ่งเพียงอย่างเดียว ซึ่งมักจะประกอบด้วยภาคประธานและภาคแสดง

2) ประโยคความรวม (อนนรรณประโยค) หมายถึง ประโยคที่รวมประโยคความเดียวตั้งแต่สองประโยคขึ้นไปเข้าไว้ก่อนซึ่งมีคำสันธานเป็นตัวเชื่อมประโยคความรวม

3) ประโยคความซ้อน (สังกรประโยค) หมายถึง ประโยคที่ประกอบด้วยประโยคหลักหรือประโยคสำคัญ (मुख्यประโยค) และประโยคย่อย (อนุประโยค) ซึ่งมีประโยคความเดียวซ้อนกันประโยคย่อยที่ซ้อนอยู่อาจเป็นประธาน

บทขยายประธาน กรรม หรือบทขยายกรรมของประโยคหลัก เช่น คนที่เห็นแกตัวเป็นคนที่ไม่ลังเลใจ กิจการมากจนไม่สบาย ประโยคเป็นส่วนสำคัญส่วนหนึ่งของการเขียน เพราะประโยคเป็นการเรียบเรียงคำ

นพวรรณ พันธุมธธา (2551, หน้า 167) ให้คำจำกัดความว่า ประโยค คือ กลุ่มคำที่สัมพันธ์แสดงเหตุการณ์หรือสภาพบางอย่าง ส่วนประกอบของประโยคซึ่งเรียกว่า หน่วยประโยค มีชนิดที่สำคัญ 2 ชนิด คือหน่วยนามและหน่วยกริยา และบางประโยคจะมีหน่วยเสริม ประโยคหลายประโยคเมื่อเรียงติดต่อกันไป จะมีหน่วยเชื่อมช่วยเชื่อมประโยคเหล่านั้นเข้าด้วยกัน หน่วยประโยคจึงมีทั้งหมด 4 ชนิดคือ 1) หน่วยนาม 2) หน่วยกริยา 3) หน่วยเสริม และ 4) หน่วยเชื่อม

วิจิตร ภาณุพงศ์ (2552, หน้า 91) ให้ความหมายของประโยคว่า ประโยค คือหน่วยทางภาษาที่ประกอบด้วยคำหรือคำหลายคำเรียงต่อกัน กรณีที่เป็นคำหลายคำเรียงต่อกัน คำเหล่านั้นต้องมีความสัมพันธ์ทางไวยากรณ์กันอย่างน้อยอย่างใดอย่างหนึ่ง

กระทรวงศึกษาธิการ (2554, หน้า 162) ให้ความหมายของประโยคว่า “ประโยค คือข้อความที่สื่อสารได้เรื่องราว ทำให้รู้ว่าผู้พูดหรือผู้เขียนต้องการบอกเล่าเรื่องอะไรโดยปรกติประโยค ประกอบด้วยข้อความ 2 ส่วน ได้แก่ นามวลี ทำหน้าที่เป็นภาคประธาน และกริยาวลี ทำหน้าที่เป็นภาคแสดง

จากการศึกษาความหมายของประโยค สรุปได้ว่า ประโยค คือ ข้อความที่มีใจความครบถ้วนสมบูรณ์ ประกอบด้วยส่วนสำคัญ 2 ส่วน คือ ภาคประธานและภาคแสดง ประโยคต้องดูที่ใจความเป็นสิ่งสำคัญ หากมีใจความสมบูรณ์ครบถ้วนจนสามารถสื่อสารเข้าใจตรงกันได้ ก็จัดได้ว่าเป็นประโยค

6. หลักการเขียนประโยค

ภาคภูมิ วรรณภา และคณะ (2556, หน้า 71) ได้อธิบายไว้ว่า การสร้างประโยคหรือเรียงประโยคให้ถูกต้องตามหลักภาษาถือว่ามีความสำคัญ ประโยคที่ดี คือ ประโยคที่สื่อความหมายให้แก่ผู้อ่านให้เข้าใจได้ดี หลักการสร้างประโยคที่ดี มีดังนี้

- 1) สร้างประโยคได้ถูกต้องตามหลักภาษาหรือไวยากรณ์ และสร้างประโยคให้จบความโดย ให้ได้ใจความครบถ้วนสมบูรณ์
- 2) สร้างประโยคให้ความกระชับ ชัดเจน ถูกต้อง ไม่กำกวม
- 3) สร้างประโยคโดยใช้ภาษาที่เข้าใจง่าย ไม่ใช้คำฟุ่มเฟือย และไม่วกวน

4) สร้างประโยคให้มีเอกภาพ คือ การสร้างประโยคให้มีใจความสำคัญอันเป็นหนึ่งอัน เดียวกัน เมื่อกล่าวถึงประเด็นใดก็ควรกล่าวถึงประเด็นนั้น ๆ เป็นเรื่อง ๆ

5) สร้างประโยค โดยเลือกถ้อยคำได้ถูกต้องตามความหมายและหน้าที่ของคำ

6) วางคำขยายให้ถูกต้องตำแหน่ง และเว้นวรรคตอนได้ถูกต้อง การเขียนประโยคที่ดีนอกจากจะต้องมีใจความชัดเจน เข้าใจง่าย สละสลวยแล้วสิ่งสำคัญคือ ความถูกต้องตามหลักภาษา เขียนประโยคที่มีโครงสร้างและสำนวนแบบไทย และมีการเรียงลำดับคำที่เหมาะสม

สรุป หลักการเขียนประโยคที่ดีต้องมีการสื่อใจความชัดเจนและมีความถูกต้องทางหลักภาษา การเรียบเรียงคำและจัดวางตำแหน่งของคำในประโยคจึงมีความสำคัญอย่างยิ่ง

ความพึงพอใจ

1. ความหมายของความพึงพอใจ

ได้มีนักการศึกษาได้กล่าวถึง ความหมายของความพึงพอใจ ไว้ดังนี้
 ธีรชญา เอี่ยมอยู่ (2550, หน้า 35) ได้กล่าวถึงความหมายของความพึงพอใจว่า หมายถึง ความรู้สึกหรือทัศนคติของบุคคลที่มีต่องาน หรือกิจกรรมซึ่งสามารถเป็นได้ทั้งทางบวกและทางลบ ถ้าเป็นไปในทางบวกก็ทำให้เกิดผลดีต่องานและกิจการที่ทำหรือเข้าร่วม แต่ถ้าเป็นไปในทางลบก็จะเกิดผลเสียต่องานหรือกิจการด้วยเช่นกัน

เรื่อนใจ อิศรางกูร ณ อยุธยา (2554, หน้า 34-35) ความหมายของความพึงพอใจ หมายถึง ความรู้สึกนึกคิด หรือเจตคติ ของบุคคลที่มีต่อการทำงานหรือการปฏิบัติกิจกรรมในเชิงบวก ดังนั้น ความพึงพอใจในการเรียนรู้ หมายถึง ความรู้สึกพอใจ ชอบใจ ในการร่วมปฏิบัติกิจกรรมการเรียนการสอน และต้องการดำเนินกิจกรรมนั้น ๆ จนบรรลุผลสำเร็จ

อรพรรณ ธนาบาล (2555, หน้า 91) กล่าวไว้ว่า ความพึงพอใจ หมายถึง ความรู้สึกนึกคิด ความเชื่อ ทัศนคติและสิ่งจูงใจในด้านต่าง ๆ ของบุคคลต่อสิ่งใดสิ่งหนึ่ง โดยแสดงพฤติกรรมออกมา 2 ลักษณะ คือ ทางบวก และทางลบ ซึ่งในทางบวกแสดงออกถึงลักษณะความชอบ ความสนใจ ความพึงพอใจ เห็นด้วย ส่วนทางลบแสดงออกในทางที่

ไม่พึงประสงค์ เช่น ความเกลียด ไม่ชอบ ไม่พอใจ ไม่สนใจ ไม่เห็นด้วย ไม่ต้อง เมื่อผู้เรียนมีความพึงพอใจในทางบวก จะทำให้เกิดการเรียนรู้ในเรื่องต่าง ๆ ได้ดี

สรุปได้ว่า ความพึงพอใจ หมายถึง ความรู้สึกพอใจ ชอบใจ บุคคลต่อสิ่งใดสิ่งหนึ่ง โดยแสดงพฤติกรรมออกมา 2 ลักษณะ คือ ทางบวกและทางลบ ในทางบวกจะแสดงออกถึงลักษณะ ความชอบ ความสนใจ เห็นด้วย ซึ่งจะส่งผลดีต่อการทำกิจกรรมและการปฏิบัติงาน และในทางลบจะแสดงออกถึงลักษณะที่ไม่สนใจ ไม่เห็นด้วย ซึ่งจะเกิดผลเสียต่อการทำกิจกรรมและการปฏิบัติงานนั้นด้วย

2. ทฤษฎีเกี่ยวกับความพึงพอใจ

ได้มีนักการศึกษาได้กล่าวถึง ทฤษฎีที่เกี่ยวกับความพึงพอใจ ไว้ดังนี้

เฟิชฌู กิจระการ (2544, หน้า 7 อ้างถึงใน บังอร บารมีช่วย, 2550 หน้า 50) ได้กล่าวถึงแนวคิดของแฮทฟีลด์และฮิวส์แมน ที่ได้ทำการพัฒนาแนวคิดของปีต่าง ๆ มาเป็นเครื่องมือวัดความพึงพอใจในการปฏิบัติงาน พบว่า องค์ประกอบที่ส่งผลกระทบต่อความพึงพอใจซึ่งเป็นที่นิยมแพร่หลายในปัจจุบัน ประกอบไปด้วยองค์ประกอบ 5 ประการ ดังนี้

ตัวแปรที่ 1 ประกอบไปด้วยองค์ประกอบ 5 ประการ ดังนี้

- 1) ความตื่นเต้น/น่าเบื่อ
- 2) ความสนุกสนาน/ความไม่สนุกสนาน
- 3) ความโล่ง/ความสลับ
- 4) ความท้าทาย/ไม่ท้าทาย
- 5) มีความพอใจ/ไม่พอใจ

ตัวแปรที่ 2 องค์ประกอบทางด้านค่าจ้าง ประกอบด้วย

- 1) ถือว่าเป็นรางวัล ไม่เป็นรางวัล
- 2) มาก/น้อย
- 3) ความท้าทาย/ไม่ท้าทาย
- 4) มีความพอใจ/ไม่พอใจ

ตัวแปรที่ 3 องค์ประกอบทางด้านการเลื่อนตำแหน่ง

- 1) ยุติธรรม/ไม่ยุติธรรม
- 2) เชื่อถือได้/เชื่อถือไม่ได้
- 3) เป็นเชิงบวก/เป็นเชิงลบ

4) เป็นเหตุผล/ไม่เป็นเหตุผล

ตัวแปรที่ 4 องค์ประกอบทางด้านผู้นิเทศ/ผู้บังคับบัญชา

1) อยู่ใกล้/อยู่ไกล

2) ยุติธรรมแบบจริงใจ/ยุติธรรมแบบไม่จริงใจ

3) เป็นมิตร/ค่อนข้างไม่เป็นมิตร

4) เหมาะสมทางคุณสมบัติ/ไม่เหมาะสมทางคุณสมบัติ

ตัวแปรที่ 5 องค์ประกอบทางด้านเพื่อนร่วมงาน

1) เป็นระเบียบเรียบร้อย/ไม่เป็นระเบียบเรียบร้อย

2) จงรักภักดีต่อสถานที่ทำงาน/ไม่จงรักภักดีต่อสถานที่ทำงานและ

เพื่อนร่วมงาน

3) สนุกสนานร่าเริง/ดูไม่มีชีวิตชีวา

4) ดูน่าสนใจเอาจริงเอาจัง/ดูเหนียวหน่าย

มาสโลว์ (Maslow, 1970, pp. 69-80 อ้างถึงใน เรือนใจ อิศรางกูร

ณ อยุธยา, 2554, หน้า 35-36) ได้เสนอทฤษฎีลำดับขั้นของความต้องการ (Hierarchy of Needs) นับเป็นทฤษฎีหนึ่งที่ได้รับการยอมรับอย่างกว้างขวางที่ตั้งอยู่บนสมมติฐานที่ว่ามนุษย์เรามีความต้องการอยู่เสมอไม่มีสิ้นสุด เมื่อความต้องการได้รับการตอบสนองหรือพึงพอใจอย่างใดอย่างหนึ่งแล้ว ความต้องการสิ่งอื่น ๆ ก็จะเกิดขึ้นมาอีกความต้องการของคนเราอาจซ้ำซ้อนกัน ความต้องการอย่างหนึ่งอาจจะยังไม่ทันหมดไป ความต้องการอีกอย่างหนึ่งอาจเกิดขึ้นได้ ความต้องการของมนุษย์มีลำดับขั้น ดังนี้

1) ความต้องการทางด้านร่างกาย (Physiological Needs) เป็นความต้องการพื้นฐานของมนุษย์ เน้นสิ่งจำเป็นในการดำรงชีวิต ได้แก่ อาหาร อากาศ ที่อยู่อาศัย เครื่องนุ่งห่ม ยารักษาโรค ความต้องการพักผ่อน ความต้องการทางเพศ

2) ความต้องการความปลอดภัย (Safety Needs) ความมั่นคงในชีวิต ทั้งที่เป็นอยู่ปัจจุบัน และอนาคต ความเจริญก้าวหน้า อบอุ่นใจ

3) ความต้องการทางสังคม (Social Needs) เป็นสิ่งจูงใจที่สำคัญต่อการเกิดพฤติกรรม ต้องการให้สังคมยอมรับตนเองเข้าเป็นสมาชิก ต้องการความเป็นมิตร ความรักจากเพื่อนร่วมงาน

4) ความต้องการมีฐานะ (Esteem Needs) มีความอยากเด่นในสังคม มีชื่อเสียง อยากมีคุณสรรเสริญตนเอง อยากมีความเป็นอิสระเสรี

5) ความต้องการที่จะประสบความสำเร็จในชีวิต (Self Actualization Needs) เป็นความต้องการในระดับสูง อยากให้ตนเองประสบความสำเร็จทุกอย่างในชีวิตที่เป็นไปได้ยาก

สก๊อต (Scott, 1970, p. 124) ได้เสนอแนวคิดในเรื่องการจูงใจให้เกิดความพึงพอใจต่อการทำงานที่จะให้เกิดผลเชิงปฏิบัติ มีลักษณะ ดังนี้

1) งานควรมีส่วนสัมพันธ์กับความปรารถนาส่วนตัว งานนั้นจะมีความหมายสำหรับผู้ทำ

2) งานนั้นต้องมีการวางแผนและวัดความสำเร็จได้ โดยใช้ระบบการทำงานและการควบคุมที่มีประสิทธิภาพ

3) เพื่อให้ได้ผลงานในการสร้างสิ่งจูงใจภายในเป้าหมายของงานจะต้องมีลักษณะ ดังนี้

3.1 คนทำงานมีส่วนในการตั้งเป้าหมาย

3.2 ผู้ปฏิบัติได้รับทราบผลสำเร็จในการทำงานโดยตรง

3.3 งานนั้นสามารถทำให้สำเร็จได้

สรุปได้ว่า ทฤษฎีที่เกี่ยวกับความพึงพอใจนั้นบุคคลพยายามที่สร้างความพึงพอใจให้กับความต้องการที่สำคัญที่สุดเป็นอันดับแรกก่อน เมื่อความต้องการนั้นได้รับความพึงพอใจ ความต้องการนั้นก็หมดลงและเป็นตัวกระตุ้นให้บุคคลพยายามสร้างความพึงพอใจให้กับความต้องการที่สำคัญที่สุดลำดับต่อไป แต่เมื่อความต้องการแต่ละชั้นได้รับความพึงพอใจแล้วก็จะมีความต้องการในชั้นลำดับต่อไป

3. หลักการสร้างแบบสอบถามความพึงพอใจ

ได้มีนักการศึกษาได้กล่าวถึงหลักในการสร้างแบบสอบถามเพื่อวัดความพึงพอใจ ไว้ดังนี้

บุญชม ศรีสะอาด (2545, หน้า 70-71) ได้เสนอหลักในการสร้างแบบสอบถามวัดความพึงพอใจที่มีคุณภาพสูง ดังนี้

1) กำหนดจุดมุ่งหมายแน่นอนว่าต้องการอะไร

2) สร้างคำถามให้ตรงตามจุดมุ่งหมายที่ตั้งไว้และให้ครอบคลุม

3) เรียงข้อคำถามตามลำดับ ตามหัวข้อที่ได้วางโครงสร้างไว้

4) ไม่ควรให้ผู้ตอบ ตอบมากเกินไป เพราะจะทำให้เบื่อไม่ให้ความร่วมมือตอบโดยไม่ได้ตั้งใจ

5) ให้ผู้ตอบแบบสอบถามมีความลำบากน้อยที่สุดในการตอบ ดังนั้น ถ้าเป็นไปได้ควรใช้ข้อคำถามแบบปลายเปิด ผู้ตอบแบบสอบถามเพียงแต่กาบาทตอบ ในแบบสอบถาม

6) สร้างข้อคำถามให้มีลักษณะดี กล่าวคือ มีลักษณะ ดังนี้

6.1 ใช้ภาษาที่ชัดเจน เข้าใจง่าย ไม่กำกวม ไม่มีความซับซ้อน

6.2 ใช้ข้อคำถามที่สั้นกะทัดรัด ไม่มีส่วนฟุ่มเฟือย

6.3 เป็นข้อคำถามที่เหมาะสมกับผู้ตอบ โดยคำนึงถึงสติปัญญา

การศึกษา ความสนใจของผู้ตอบ

6.4 แต่ละข้อคำถามมีเพียงปัญหาเดียว

6.5 หลีกเลี่ยงคำถามที่จะตอบได้หลายทาง

6.6 หลีกเลี่ยงคำถามที่จะให้ผู้ตอบเบื่อก่อน ไม่รู้เรื่อง หรือไม่

สามารถตอบได้

6.7 หลีกเลี่ยงคำที่ผู้ตอบตีความแตกต่างกัน เช่น บ่อย ๆ เสมอ ๆ

รวม โง่ ฉลาด

6.8 ไม่ใช่คำถามที่เป็นการนำผู้ตอบให้ตอบตามแนวหนึ่งแนวใด

6.9 ไม่เป็นคำถามที่จะทำให้ผู้ตอบเกิดความลำบากใจ หรืออึดอัด

ที่จะตอบ

6.10 ไม่ถามในสิ่งที่รู้แล้ว หรือวัดด้วยวิธีอื่นได้ดีกว่า

6.11 ไม่ถามในเรื่องที่เป็นความลับ

6.12 คำตอบที่เลือกในข้อคำถาม ควรจะให้ครอบคลุมกลุ่มตัวอย่าง

ทุกคนสามารถเลือกตอบได้ตรงกับความเป็นจริง ตามความคิดเห็นของเขา บางครั้งอาจมี
ตอนให้เติม เช่น อื่น ๆ (โปรดระบุ)

4. การวัดและประเมินผลความพึงพอใจ

ได้มีนักการศึกษาได้กล่าวถึง การสร้างแบบวัดความพึงพอใจ ไว้ดังนี้

สมนึก ภัททิยธนี (2549, หน้า 103) ได้กล่าวถึงแนวทางในการสร้าง
แบบวัดความพึงพอใจไว้ว่า แนวการสร้างแบบวัดความพึงพอใจมีลักษณะเป็นมาตราส่วน
ประมาณค่า (Rating scale) โดยกำหนดระดับคะแนนของความพึงพอใจเป็น 5 ระดับ คือ
5 4 3 2 1 และกำหนดเกณฑ์ในการแปลความหมาย

บุญชม ศรีสะอาด (2553, หน้า 74) ได้กล่าวถึง มาตรฐานประมาณค่า เป็นมาตรวัดชนิดหนึ่ง ที่ใช้สร้างเป็นเครื่องมือแบบสอบถามแบบวัดด้านจิตพิสัย เช่น เจตคติ แรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์ มีลักษณะสำคัญ 4 ประการ ดังนี้

- 1) มีระดับความเข้มข้นให้ผู้ตอบเลือกตอบตามความคิดเห็น สภาพความเป็นจริงตั้งแต่ 3 ระดับขึ้นไป
- 2) ระดับที่ให้เลือกอาจเป็นชนิดที่มีทั้งด้านบวกและด้านลบเดียวกัน หรือมีเฉพาะด้านบวกหรือมีเฉพาะด้านลบ โดยอีกด้านหนึ่งจะเป็นศูนย์หรือระดับมาก
- 3) บางข้อจะมีลักษณะเชิงนิมมาน (Positive scale) บางข้อมีลักษณะเชิงนิเสธ (Negative scale)
- 4) สามารถแปลผลการตอบเป็นคะแนนได้ ซึ่งขึ้นกับว่าจะเป็นข้อที่มีลักษณะเชิงนิมมานหรือเป็นลักษณะเชิงนิเสธ ข้อที่มีลักษณะเชิงนิมมาน ถ้าตอบเห็นด้วย อย่างยิ่งจะได้ 5 คะแนน เห็นด้วยจะได้ 4 คะแนน ไม่แน่ใจจะได้ 3 คะแนน ไม่เห็นด้วยได้ 2 คะแนน ไม่เห็นด้วยอย่างยิ่งจะได้ 1 คะแนน หรือ มากที่สุด มาก ปานกลาง น้อย น้อยที่สุด เมื่อแปลงผลทางการตอบออกมาเป็นคะแนนแล้วจึงสามารถวัดความเห็น คุณลักษณะ จิตพิสัยออกมาในเชิงปริมาณได้

กล่าวโดยสรุป การสร้างแบบวัดความพึงพอใจเกิดจากปัจจัยทั้งภายในและภายนอก ครูจะต้องเป็นผู้กระตุ้นให้เกิดแรงจูงใจ เพื่อจะนำไปสู่เป้าหมาย เมื่อเกิดความพึงพอใจจะเกิดผลที่ดีต่อการเรียนรู้ ผลที่ดีหรือนำพ้อใจจะนำไปสู่ความพึงพอใจ ทำให้งานที่ทำประสบผลสำเร็จ และในการวิจัยในครั้งนี้ ผู้วิจัยได้สร้างแบบสอบถามความพึงพอใจ เป็นแบบวัดแบบมาตราส่วนประมาณค่า (Rating Scale) ตามวิธีของลิเคิร์ต (Likert) ของ บุญชม ศรีสะอาด (2553, หน้า 74)

งานวิจัยที่เกี่ยวข้อง

1. งานวิจัยในประเทศ

อดุลย์ ภูปลื้ม (2539, บทคัดย่อ) ทำการเปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ การเขียนสะกดคำ สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 1 โดยใช้แบบฝึกที่จัดคำเป็นกลุ่มคำ และแบบฝึกที่จัดคำ คละคำ ผลการเปรียบเทียบ พบว่า นักเรียนที่ได้รับการสอนโดยใช้ แบบฝึกที่จัดคำเป็นกลุ่มคำกับแบบฝึกที่จัดคำ คละคำมีผลสัมฤทธิ์การเขียนสะกดคำ แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 โดย นักเรียนที่ได้รับการสอนด้วย

แบบฝึกที่จัดคำเป็นกลุ่มคำมีผลสัมฤทธิ์สูงกว่านักเรียนที่ได้รับการสอนด้วยแบบฝึกที่จัดคำละคำ

มัณฑนา พันธประสิทธิ์ (2543, บทคัดย่อ) ได้ทำการศึกษาคนคว่ำเรื่อง การพัฒนาชุดฝึกทักษะการอ่านภาษาไทยเพื่อจับใจความ ชั้นประถมศึกษาปีที่ 4 มีจุดมุ่งหมายเพื่อพัฒนาชุดฝึกทักษะการอ่านภาษาไทยชั้นประถมศึกษาปีที่ 4 ที่มีประสิทธิภาพตามเกณฑ์ 80/80 โดยมีกลุ่มตัวอย่าง คือ นักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 4 จำนวน 21 คนโรงเรียนบ้านดงเรือง อำเภอกุมภวาปี จังหวัดอุดรธานี เครื่องมือที่ใช้ในการคนคว่ำคือชุดฝึกทักษะการอ่านภาษาไทยเพื่อจับใจความจำนวน 6 ชุด ผลการศึกษา คนคว่ำพบว่า มีประสิทธิภาพเท่ากับ 87.06/81.26 ซึ่งสูงกว่าเกณฑ์ 80/80 ที่ตั้งไว้และดัชนี ประสิทธิภาพมีค่าเท่ากับ .49

สิริพร กอบแก้ว (2543, หน้า 89) ได้ทำการพัฒนาแบบฝึกการเขียนเชิงสร้างสรรค์ สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 1 ผลการศึกษา พบว่า นักเรียนที่ได้รับการพัฒนาการเขียนเชิงสร้างสรรค์โดยใช้แบบฝึกมีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนสูงขึ้น

ปยนาถ น่วมทอง (2544, หน้า 102) ได้พัฒนาแบบฝึกทักษะภาษาไทยเรื่อง การเขียนสะกดคำพื้นฐานในแบบเรียนภาษาไทย สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 1 ผลการศึกษา พบว่า แบบฝึกทักษะสำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 1 มีประสิทธิภาพสูงกว่าเกณฑ์มาตรฐานที่ตั้งไว้

มณี บุญญาติศัย (2548, หน้า 90) ศึกษาวิจัยเรื่อง การเปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนเรื่อง ประโยคของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 ที่ได้รับการสอน โดยการเรียนแบบร่วมมือเทคนิค TGT กับการสอนแบบปกติ เพื่อเปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนเรื่องประโยคของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 ที่ได้รับการสอนโดยการเรียนแบบร่วมมือเทคนิค TGT กับการสอนแบบปกติ และศึกษาความคิดเห็นของนักเรียนที่มีต่อการเรียนแบบร่วมมือเทคนิค TGT กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการวิจัย ได้แก่ นักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 โรงเรียนวัดบางน้อย อำเภอบางคนที สังกัดเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาสมุทรสงคราม ในภาคเรียนที่ 2 ปีการศึกษา 2547 จำนวน 56 คน เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย ได้แก่ แผนการจัดการเรียนรู้ แบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนก่อนเรียนและหลังเรียน และแบบสอบถามความคิดเห็นของนักเรียนที่มีต่อการเรียนแบบร่วมมือเทคนิค TGT ผลการวิจัยพบว่า ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนเรื่องประโยค ของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 ที่ได้รับการสอนโดยการเรียนแบบร่วมมือเทคนิค TGT กับการสอนแบบปกติแตกต่าง

กันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 โดยกลุ่มที่เรียนแบบร่วมมือเทคนิค TGT มีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนสูงกว่ากลุ่มที่เรียนแบบปกติ นักเรียนมีความคิดเห็นต่อการเรียนแบบร่วมมือเทคนิค TGT อยู่ในเชิงบวก

สุนันทา สายแวง (2552, หน้า 94) ทำการวิจัยเรื่องการพัฒนาแบบฝึกทักษะการเขียนสะกดคำที่ประสมสระลดรูป สระเปลี่ยนรูปที่สะกดตรงตามมาตราตัวสะกด กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาไทย ชั้นประถมศึกษาปีที่ 2 ผลการวิจัยพบว่าประสิทธิภาพของแบบฝึกทักษะมีประสิทธิภาพ เท่ากับ 85.74/89.05 และผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนสูงกว่าก่อนเรียนอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01

จันทร์ภักษ์ ลัทธิธรมย์ (2555, หน้า 88) ได้ศึกษาผลของการพัฒนาแบบฝึกทักษะการอ่านคำควบกล้ำ สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 3 โรงเรียนคุรุประชาสรรค์ โรงเรียนบ้านหนองแก้ว และโรงเรียนโพนเมืองน้อย โรงเรียนในเครือข่ายการศึกษา ชั้นพื้นฐาน จังหวัดอำนาจเจริญ ปีการศึกษา 2554 จำนวน 36 คน ซึ่งได้มาจากการสุ่มอย่างง่าย ดำเนินการทดลองโดยใช้ชุดฝึกการทดลองแบบ One Group Pretest Posttest Design ผลการวิจัย พบว่า แบบฝึกทักษะการอ่านออกเสียงคำควบกล้ำ สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 3 มีประสิทธิภาพเท่ากับ 86.02/83.20 ซึ่งสูงกว่าเกณฑ์ที่ตั้งไว้ 80/80 และนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 3 มีความสามารถอ่านออกเสียงคำควบกล้ำหลังเรียนสูงกว่าก่อนเรียนอย่างมีนัยสำคัญที่ระดับ .01

ประไทย ศุภวิทยาเจริญกุล (2557, หน้า 99) ได้ศึกษาผลของการพัฒนาแบบฝึกเสริมทักษะการอ่านและการเขียนสะกดคำโดยใช้การเรียนรู้แบบร่วมมือ กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาไทย ชั้นประถมศึกษาปีที่ 2 พบว่า ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนหลังเรียนด้วยแบบฝึกเสริมทักษะการอ่านและการเขียนสะกดคำโดยใช้การเรียนรู้แบบร่วมมือสูงกว่าก่อนเรียนอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01

2. งานวิจัยในต่างประเทศ

ลอเรย์ (Lowray, 1978, p. 817A) ได้ศึกษาผลในการใช้แบบฝึกหัดทักษะกับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 1 ถึงชั้นประถมศึกษาปีที่ 3 จำนวนนักเรียนทั้งหมด 87 คน สรุปผลได้ดังนี้ แบบฝึกหัดเป็นเครื่องมือที่ช่วยนักเรียนในการเรียนรู้ นักเรียนที่ได้รับการฝึกโดยใช้แบบฝึกหัดทักษะมีคะแนนการทดสอบหลังทำแบบฝึกมากกว่าคะแนนก่อนทำแบบฝึกหัด และนักเรียนสามารถทำข้อทดสอบหลังจากการทำแบบฝึกหัดได้ถูกต้องเฉลี่ยร้อยละ 98.8 แบบฝึกหัดช่วยในเรื่องความแตกต่างระหว่างบุคคล เนื่องจากนักเรียนมี

ความสามารถทางด้านภาษาแตกต่างกัน การนำแบบฝึกหัดมาใช้จึงเป็นการช่วยให้นักเรียน
ประสบผลสำเร็จในการเรียนเพิ่มขึ้น

เกร็ก แอล (Greg L, 1991, 2020) แห่ง Ball State University ได้ทำการวิจัย
เรื่องผลของการใช้รูปแบบการสอน Cooperative Learning ที่มีต่อผลสัมฤทธิ์
ทางการอ่านสะกดคำในโรงเรียนประถมศึกษา งานวิจัยชิ้นนี้เป็นงานวิจัยเชิงทดลอง
มีวัตถุประสงค์ในการวิจัย คือ เพื่อเปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ทางการอ่านสะกดคำของ
นักเรียนที่ได้รับการสอนตามรูปแบบ Cooperative Learning ตามวิธี Student Teams
Achievement Division (STAD) และนักเรียนที่ได้รับการสอนตามวิธีปกติ กลุ่มตัวอย่างเป็น
นักเรียนชั้นประถมศึกษา จำนวนนักเรียน 135 คน แบ่งออกเป็น 6 กลุ่ม โดย 3 กลุ่มแรก
มีจำนวน 67 คน ได้รับการสอนตามรูปแบบ Cooperative Learning และ 3 กลุ่มหลังมี
จำนวน 68 คน ได้รับการสอนตามวิธีปกติ ระยะเวลาที่ใช้ในการทดลอง 7 สัปดาห์
สถิติที่ใช้ในการวิจัยใช้ t-test ผลการวิจัยปรากฏว่า นักเรียนที่ได้รับการสอนตามรูปแบบ
Cooperative Learning มีผลสัมฤทธิ์ทางการอ่านสะกดคำสูงกว่านักเรียนที่เรียนตามวิธีปกติ
อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 และนักเรียนกลุ่มอ่อนมีผลสัมฤทธิ์ทางการอ่าน
สะกดคำแตกต่างจากนักเรียนกลุ่มเก่งและปานกลางอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

บทที่ 3

วิธีดำเนินการวิจัย

การวิจัย เรื่อง การพัฒนาแบบฝึกเสริมทักษะเรื่องมาตราตัวสะกด กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาไทย เพื่อส่งเสริมทักษะการเขียนประโยคของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 1 โรงเรียนบ้านหนองบัวงาม สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาบึงกาฬ ซึ่งผู้วิจัยได้ดำเนินการวิจัย ดังนี้ คือ

1. กลุ่มเป้าหมาย
2. เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย
3. วิธีดำเนินการสร้างเครื่องมือในการวิจัย
4. การดำเนินการศึกษาวิจัย
5. การจัดทำข้อมูลและการวิเคราะห์ข้อมูล
6. สถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล

กลุ่มเป้าหมาย

กลุ่มเป้าหมาย ได้แก่ นักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 1 โรงเรียนบ้านหนองบัวงาม สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาบึงกาฬ ที่เรียนอยู่ในภาคเรียนที่ 2 ปีการศึกษา 2563 จำนวน 1 ห้องเรียน จำนวน 16 คน โดยวิธีการเลือกแบบเจาะจง (Purposive Sampling)

เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย

เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัยมี 3 ชนิด ดังนี้

1. แบบฝึกเสริมทักษะ เรื่องมาตราตัวสะกด กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาไทย ชั้นประถมศึกษาปีที่ 1 มีจำนวน 9 ชุด โดยใช้เวลาเรียนคาบปกติ 3 สัปดาห์ สัปดาห์ละ 3 วัน วันละ 2 ชั่วโมง ทดสอบก่อนเรียน 1 ชั่วโมง ทดสอบหลังเรียน 1 ชั่วโมง รวมทั้งหมด 20 ชั่วโมง

2. แบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน เรื่องมาตราตัวสะกด กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาไทย ชั้นประถมศึกษาปีที่ 1 ชนิดเลือกตอบ 3 ตัวเลือก จำนวน 30 ข้อ 1 ฉบับ

3. แบบสอบถามความพึงพอใจของนักเรียนที่มีต่อการเรียนรู้โดยใช้แบบฝึกเสริมทักษะ เรื่องมาตราตัวสะกด กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาไทย ชั้นประถมศึกษาปีที่ 1 ซึ่งเป็นมาตราส่วนประมาณค่า (Rating Scale) มี 5 ระดับ จำนวน 10 ข้อ 1 ฉบับ

วิธีดำเนินการสร้างเครื่องมือในการวิจัย

ในการวิจัยเรื่องการพัฒนาแบบฝึกเสริมทักษะเรื่องมาตราตัวสะกด กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาไทย ชั้นประถมศึกษาปีที่ 1 ผู้วิจัยได้ดำเนินการสร้างเครื่องมือในการวิจัย มีขั้นตอน ดังนี้

1. ขั้นสร้างแบบฝึกเสริมทักษะ

1.1 ศึกษารายละเอียดหลักสูตรแกนกลางการศึกษาขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช 2551 และหลักสูตรสถานศึกษาโรงเรียนบ้านหนองบัวงาม พุทธศักราช 2551 และเอกสารประกอบหลักสูตรกลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาไทย

1.2 ศึกษาทฤษฎี หลักการและแนวทางการจัดกิจกรรมการเรียนรู้

1.3 คัดเลือกเนื้อหาในการจัดทำแบบฝึกเสริมทักษะ เรื่องมาตราตัวสะกด กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาไทย ผู้วิจัยได้คัดเลือกเนื้อหาจากกลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาไทย ระดับชั้นประถมศึกษาปีที่ 1

1.4 ศึกษาคู่มือครูหนังสือเรียน และหนังสือเรียนตำราอื่น ๆ เพิ่มเติมเพื่อรวบรวมเนื้อหาสาระตามคำอธิบายรายวิชา แล้วสร้างหน่วยการเรียนรู้

1.5 วิเคราะห์หน่วยการเรียนรู้ที่สร้างขึ้น เพื่อกำหนดจุดประสงค์การเรียนรู้ให้สอดคล้องกับผลการเรียนรู้/ตัวชี้วัด ออกแบบการวัดผลและประเมินผลการเรียนรู้

1.6 ศึกษาลักษณะและประเภทของแบบฝึกเสริมทักษะ คือ แบบฝึกเสริมทักษะ ที่ครูและนักเรียนใช้ร่วมกัน ครูเป็นผู้คอยดูแลกิจกรรมบางอย่าง ครูต้องเป็นผู้แสดงนำให้นักเรียนดูและกิจกรรมบางอย่างนักเรียนต้องทำด้วยตนเอง แบบฝึกเสริมทักษะนี้เหมาะสมอย่างยิ่งที่จะให้นักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 1 ซึ่งเริ่มฝึกให้นักเรียนเรียนด้วยตนเอง โดยมีครูเป็นผู้ดูแลและงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง

1.7 จัดทำแบบฝึกเสริมทักษะเรื่องมาตราตัวสะกด กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาไทย ชั้นประถมศึกษาปีที่ 1 จำนวน 9 ชุด รวมเวลา 20 ชั่วโมง เพื่อใช้กับวิชาภาษาไทย ดังรายละเอียดแสดงตาราง 4

ตาราง 4 ตารางแสดงเวลาที่ใช้แบบฝึกเสริมทักษะในการจัดกิจกรรมการเรียนการสอน

ชุด	เรื่อง	เวลาที่ใช้/ชุด
	การทดสอบก่อนเรียน	1 ชั่วโมง
1	มาตราตัวสะกด แม่ ก กา	2 ชั่วโมง
2	มาตราตัวสะกด แม่ กง	2 ชั่วโมง
3	มาตราตัวสะกด แม่ กม	2 ชั่วโมง
4	มาตราตัวสะกด แม่ เกย	2 ชั่วโมง
5	มาตราตัวสะกด แม่ เกอว	2 ชั่วโมง
6	มาตราตัวสะกด แม่ กน	2 ชั่วโมง
7	มาตราตัวสะกด แม่ กก	2 ชั่วโมง
8	มาตราตัวสะกด แม่ กบ	2 ชั่วโมง
9	มาตราตัวสะกด แม่ กด	2 ชั่วโมง
	การทดสอบหลังเรียน	1 ชั่วโมง

1.8 การจัดทำแบบฝึกเสริมทักษะภาษาไทย โดยมีแผนการจัดการเรียนรู้ประกอบการใช้เป็นการผลิตสื่อประเภทต่าง ๆ ที่กำหนดไว้ในการวางแผนและออกแบบประกอบด้วยขั้นตอนการนำแบบฝึกเสริมทักษะไปใช้ในการเรียนการสอน โดยในการสร้างแบบฝึกเสริมทักษะ มีรายละเอียด ดังนี้

- 1) ปกนอก
- 2) ปกใน
- 3) คำนำ
- 4) สารบัญ
- 5) คำชี้แจงการใช้แบบฝึกเสริมทักษะ
- 6) จุดประสงค์
- 7) แบบทดสอบก่อนเรียน

- 8) ใบความรู้
- 9) กิจกรรมการสอน
- 10) แบบทดสอบหลังเรียน
- 11) เฉลยแบบทดสอบก่อนเรียนและหลังเรียน
- 12) แบบสังเกตพฤติกรรม
- 13) บรรณานุกรม

1.9 นำแบบฝึกเสริมทักษะเรื่องมาตราตัวสะกด กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาไทยชั้นประถมศึกษาปีที่ 1 ที่ผู้วิจัยสร้างขึ้นเสนอต่ออาจารย์ที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์เพื่อขอคำแนะนำตรวจสอบความถูกต้องแล้วนำข้อเสนอหรือคำแนะนำมาปรับปรุงแก้ไข

1.10 นำแบบฝึกเสริมทักษะเรื่องมาตราตัวสะกด กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาไทย ชั้นประถมศึกษาปีที่ 1 ที่ปรับปรุงแก้ไขแล้วไปให้ผู้เชี่ยวชาญตรวจพิจารณา ด้านส่วนประกอบ ความเที่ยงตรงกับผลการเรียนรู้และความเที่ยงตรงเชิงเนื้อหาและการวัดผลประเมินผล ซึ่งผู้เชี่ยวชาญทั้ง 5 ท่าน ประกอบด้วย

- 1) ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.จินดา ลาโพธิ์ ปริญญาเอก ปรัชญาดุสิต บัณฑิต (ปร.ด.) สาขาวิชาวิจัยหลักสูตรและการสอน มหาวิทยาลัยราชภัฏสกลนคร อาจารย์ประจำหลักสูตรวิชาภาษาไทย สาขาวิชาการสอนภาษาไทย คณะครุศาสตร์ มหาวิทยาลัยราชภัฏสกลนคร
- 2) นางสาวอภินันท์ อรกุล การศึกษามหาบัณฑิต (กศ.ม.) สาขาวิชาหลักสูตรและการสอน มหาวิทยาลัยมหาสารคาม ปัจจุบันดำรงตำแหน่ง ศึกษานิเทศก์ วิทยาลัยศึกษานิเทศก์ชำนาญการพิเศษ สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษา บึงกาฬ
- 3) นางสาวบุษบา บุญบรรลู่ ปริญญาโท ครุศาสตรมหาบัณฑิต (ค.ม.) สาขาวิชาบริหารการศึกษา มหาวิทยาลัยราชภัฏอุดรธานี ปัจจุบันดำรงตำแหน่ง ผู้อำนวยการโรงเรียนบ้านหนองบัวงาม
- 4) ดร.ปัทมฉิลา ไชยสีอชา ปริญญาเอก ปรัชญาดุสิต บัณฑิต (ปร.ด.) สาขาวิชาวิจัยหลักสูตรและการสอน มหาวิทยาลัยราชภัฏสกลนคร ปัจจุบันดำรงตำแหน่ง ครูชำนาญการพิเศษโรงเรียนศรีวิไลวิทยา

5) นางสมลักษณ์ สุวรรณวงศ์ ครูศาสตร์มหาบัณฑิต (ค.ม.)

สาขาวิชาหลักสูตรและการสอน มหาวิทยาลัยราชภัฏมหาสารคาม ปัจจุบันดำรงตำแหน่ง
ครูชำนาญการพิเศษโรงเรียนอนุบาลศรีวิไล

1.11 นำแบบฝึกเสริมทักษะ เรื่องมาตราตัวสะกด กลุ่มสาระการเรียนรู้
ภาษาไทย ชั้นประถมศึกษาปีที่ 1 มาปรับปรุงแก้ไขตามที่คุณเชี่ยวชาญเสนอแนะ แล้วนำเสนอ
ต่ออาจารย์ที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์ เพื่อตรวจสอบความถูกต้องอีกครั้งหนึ่ง แล้วนำไปหา
ค่าเฉลี่ยความเที่ยงตรงของแบบฝึกเสริมทักษะเรื่องมาตราตัวสะกด กลุ่มสาระการเรียนรู้
ภาษาไทย ของผู้เชี่ยวชาญทั้ง 5 ท่าน โดยใช้แบบประเมินที่เป็นแบบมาตราส่วนประมาณค่า
(Rating Scale) (บุญชม ศรีสะอาด, 2545, หน้า 69-71) ซึ่งมีคุณภาพเป็น 5 ระดับ ดังนี้

ระดับ 5 หมายถึง เหมาะสมมากที่สุด

ระดับ 4 หมายถึง เหมาะสมมาก

ระดับ 3 หมายถึง เหมาะสมปานกลาง

ระดับ 2 หมายถึง เหมาะสมน้อย

ระดับ 1 หมายถึง เหมาะสมน้อยที่สุดหรือไม่เหมาะสมเลย

โดยกำหนดเกณฑ์การแปลความหมายค่าเฉลี่ยของความคิดเห็น ดังนี้
(บุญชม ศรีสะอาด, 2545, หน้า 162)

ค่าเฉลี่ยตั้งแต่ 4.51-5.00 หมายถึง เห็นสอดคล้องมากที่สุด

ค่าเฉลี่ยตั้งแต่ 3.51-4.50 หมายถึง เห็นสอดคล้องมาก

ค่าเฉลี่ยตั้งแต่ 2.51-3.50 หมายถึง เห็นสอดคล้องปานกลาง

ค่าเฉลี่ยตั้งแต่ 1.51-2.50 หมายถึง เห็นสอดคล้องน้อย

ค่าเฉลี่ยตั้งแต่ 0.00-1.50 หมายถึง เห็นสอดคล้องน้อยที่สุด

โดยเกณฑ์คุณภาพที่ยอมรับได้ที่ระดับมาก คือ 3.5 ขึ้นไป

ผลการตรวจสอบแบบฝึกเสริมทักษะ เรื่องมาตราตัวสะกด กลุ่มสาระ
การเรียนรู้ภาษาไทย ชั้นประถมศึกษาปีที่ 1 โดยผู้เชี่ยวชาญทั้ง 5 คน ปรากฏ ดังนี้
แบบฝึกเสริมทักษะ เรื่องมาตราตัวสะกด กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาไทย ชั้นประถมศึกษา
ปีที่ 1 มีระดับคุณภาพมากที่สุดทุกชุด สามารถนำไปใช้จัดกิจกรรมการเรียนการสอนได้เป็น
อย่างดี และมีข้อบกพร่องบางแห่งที่ต้องปรับปรุงแก้ไข ผู้วิจัยได้ดำเนินการปรับปรุงแก้ไข
ตามคำแนะนำของผู้เชี่ยวชาญ

1.12 นำแบบฝึกเสริมทักษะ เรื่องมาตราตัวสะกด กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาไทย ชั้นประถมศึกษาปีที่ 1 ที่ผ่านผู้เชี่ยวชาญประเมินและปรับปรุงแก้ไขแล้วไปทดลองใช้ (Try out) กับนักเรียนประถมศึกษาปีที่ 1 ของโรงเรียนบ้านนาสะแบง ตำบลนาสะแบง อำเภอศรีวิไล จังหวัดบึงกาฬ ศูนย์เครือข่ายการศึกษานาสะแบง สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาบึงกาฬ ภาคเรียนที่ 2 ปีการศึกษา 2563 จำนวนนักเรียนทั้งสิ้น 28 คน ซึ่งไม่ใช่กลุ่มตัวอย่างแต่มีลักษณะใกล้เคียงกับกลุ่มตัวอย่าง เพื่อตรวจสอบความเหมาะสมในด้านเนื้อหา ด้านกิจกรรมและด้านเวลา และปัญหาต่าง ๆ อีกครั้งหนึ่ง

1.12.1 หาประสิทธิภาพของแบบฝึกเสริมทักษะ เรื่องมาตราตัวสะกด กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาไทย นักเรียนประถมศึกษาปีที่ 1 ของโรงเรียนบ้านนาสะแบง ศูนย์เครือข่ายการศึกษานาสะแบง สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาบึงกาฬ ภาคเรียนที่ 2 ปีการศึกษา 2563 จำนวน 3 คนที่ไม่ใช่กลุ่มตัวอย่าง เป็นการเลือกแบบเจาะจง ที่มีผลการเรียนภาษาไทยระดับ เก่ง ปานกลาง และอ่อน ระดับละ 1 คน เพื่อหาข้อบกพร่องด้านเนื้อหา และความเหมาะสมกับเวลานำข้อมูลมาหาประสิทธิภาพ E_1/E_2 พบว่า แบบฝึกเสริมทักษะที่พัฒนาขึ้นมีประสิทธิภาพ 71.48/76.67

1.12.2 หาประสิทธิภาพของแบบฝึกเสริมทักษะ เรื่อง มาตราตัวสะกด กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาไทย ชั้นประถมศึกษาปีที่ 1 แบบกลุ่มย่อย โดยทดลองใช้กับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 1 โรงเรียนบ้านนาสะแบง ศูนย์เครือข่ายการศึกษานาสะแบง สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาบึงกาฬ ภาคเรียนที่ 2 ปีการศึกษา 2563 จำนวน 9 คน ที่มีระดับการเรียนเก่ง 3 คน ปานกลาง 3 คน อ่อน 3 คน ที่ไม่ใช่กลุ่มตัวอย่าง เป็นการเลือกแบบเจาะจง เพื่อหาข้อบกพร่องด้านเนื้อหา และความเหมาะสมกับเวลานำข้อมูลมาหาประสิทธิภาพ E_1/E_2 พบว่า แบบฝึกเสริมทักษะที่พัฒนาขึ้นมีประสิทธิภาพ 76.17/77.78

1.12.3 หาประสิทธิภาพของแบบฝึกเสริมทักษะ เรื่อง มาตราตัวสะกด กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาไทย ชั้นประถมศึกษาปีที่ 1 แบบภาคสนาม โดยทดลองใช้กับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 1 โรงเรียนบ้านนาสะแบง ศูนย์เครือข่ายการศึกษานาสะแบง สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาบึงกาฬ ภาคเรียนที่ 2 ปีการศึกษา 2563 จำนวน 16 คน ที่ไม่ใช่กลุ่มตัวอย่าง เป็นการเลือกแบบเจาะจง เพื่อหาข้อบกพร่อง

ด้านเนื้อหา และความเหมาะสมกับเวลานำข้อมูลมาหาประสิทธิภาพ E_1/E_2 พบว่า
แบบฝึกเสริมทักษะที่พัฒนาขึ้นมีประสิทธิภาพ 80.49/81.88

1.13 นำแบบฝึกเสริมทักษะ เรื่องมาตราตัวสะกด กลุ่มสาระการเรียนรู้
ภาษาไทย ชั้นประถมศึกษาปีที่ 1 ที่ได้ปรับปรุงแก้ไขและมีความถูกต้องแล้วพิมพ์เป็น
ต้นฉบับสมบูรณ์ เพื่อนำไปทดลองสอนจริงกับกลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการทดลอง

2. การสร้างแบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน

ผู้วิจัยได้ดำเนินการสร้างแบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนเรื่อง
มาตราตัวสะกด กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาไทย ชั้นประถมศึกษาปีที่ 1 ตามขั้นตอน ดังนี้

2.1 ศึกษาหลักสูตรการศึกษาขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช 2551 หลักสูตร
สถานศึกษา เพื่อเข้าใจเกณฑ์และกิจกรรมที่ต้องการวัดตามมาตรฐานการเรียนรู้ ตัวชี้วัด
การวิเคราะห์เนื้อหา และการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ (สำนักวิชาการและมาตรฐานการศึกษา,
2552, หน้า 1-71) ศึกษาวิธีการสร้างแบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนจากหนังสือ
การวัดผลการศึกษาของ สมนึก ภัททิยธนี (2553, หน้า 155-179) หนังสือเทคนิคการวิจัย
ทางการศึกษาของ ล้วน สายยศ และอังคณา สายยศ (2538, หน้า 170-171) และการสร้าง
แบบทดสอบผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของ สมบัติ ห้ายเรือคำ (2553, หน้า 75-76)

2.2 ศึกษาทฤษฎีและวิธีการสร้างแบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ทาง
การ เรียน หลักการสร้างคำถามประเมินการคิดวิเคราะห์ของ ชวาล แพร์ตกุล (2552, หน้า
259) หลักการสร้างคำถามประเมิน การวิเคราะห์ ของสมนึก ภัททิยธนี (2553, หน้า
157-166) และการประเมินการเรียนรู้ของ ชวลิต ชูกำแพง (2551, หน้า 94-95)

2.3 ศึกษารายละเอียดเนื้อหามาตราตัวสะกด ชั้นประถมศึกษาปีที่ 1
ตามหลักสูตรแกนกลางการศึกษาขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช 2551

2.4 สร้างแบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนเรื่องมาตรา
ตัวสะกด ชั้นประถมศึกษาปีที่ 1 ตามเนื้อหา มาตรฐานการเรียนรู้และตัวชี้วัดรายปี
วิเคราะห์หลักสูตรเพื่อหาความสัมพันธ์ระหว่างเนื้อหา และจุดประสงค์การเรียนรู้เป็นแบบ
ปรนัยชนิดเลือกตอบ 3 ตัวเลือก จำนวน 45 ข้อ ต้องการใช้จริง 30 ข้อ

2.5 นำแบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน ชั้นประถมศึกษาปีที่ 1
ที่สร้างขึ้นเสนอต่อผู้เชี่ยวชาญ เพื่อตรวจสอบความถูกต้องเหมาะสม ตรวจสอบข้อคำถาม
ให้สอดคล้องกับจุดประสงค์ การใช้ภาษา สื่อความของข้อคำถามให้เข้าใจชัดเจนยิ่งขึ้น

เพื่อพิจารณาความเที่ยงตรงเชิงเนื้อหา (Content Validity) ซึ่งมีเกณฑ์ ดังนี้
(บุญชม ศรีสะอาด, 2553, หน้า 60-61)

ให้คะแนน +1 เมื่อแน่ใจว่าข้อคำถามนั้นวัดได้สอดคล้องกับสิ่งที่วัด

ให้คะแนน 0 เมื่อไม่แน่ใจว่าข้อคำถามนั้นวัดได้สอดคล้องกับสิ่งที่วัด

ให้คะแนน -1 เมื่อไม่แน่ใจว่าข้อสอบนั้นวัดได้ไม่สอดคล้องกับสิ่งที่วัด

2.6 วิเคราะห์ข้อมูลหาดัชนีความสอดคล้องระหว่างข้อคำถาม

แบบทดสอบกับจุดประสงค์การเรียนรู้โดยใช้สูตร IOC (สมนึก ภัททิยธนี, 2553, หน้า 220) โดยเลือกข้อสอบที่มีค่า IOC ตั้งแต่ 0.50 ถึง 1.00 เป็นข้อสอบที่อยู่ในเกณฑ์ความเที่ยงตรงทางเนื้อหาที่ใช้ได้ ผลปรากฏว่าแบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนได้ค่า IOC 1.00 ทุกข้อ

2.7 นำแบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนที่ผ่านการตรวจสอบจากผู้เชี่ยวชาญแล้วไปทดลองใช้ (Try out) กับชั้นประถมศึกษาปีที่ 1 ที่ไม่ใช่กลุ่มตัวอย่าง ซึ่งเป็นนักเรียนของโรงเรียนบ้านนาสะแบง ศูนย์เครือข่ายการศึกษานาสะแบง-นาแสง สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาบึงกาฬ ภาคเรียนที่ 2 ปีการศึกษา 2563 จำนวนนักเรียนทั้งสิ้น 28 คน แล้วนำมาตรวจให้คะแนนโดยข้อที่ถูกให้ 1 คะแนน ข้อที่ผิดและข้อที่ไม่ตอบให้ 0 คะแนน จากนั้นนำคะแนนที่ได้จากการตรวจผลสอบมาวิเคราะห์หาคุณภาพของแบบทดสอบ ดังนี้

2.7.1 นำคะแนนของนักเรียนแต่ละคนมาเรียงจากคะแนนสูงสุดไปหาต่ำสุด แล้วใช้เทคนิคร้อยละ 27 ของ จุง เต ฟาน (Chung-Teh Fan) (ล้วน สายยศ และ อังคณา สายยศ, 2538, หน้า 217) จากคะแนนกลุ่มสูงกลุ่มต่ำที่ได้แล้วนำมาคำนวณหาค่าความยากง่าย (Difficulty) (p) และค่าอำนาจจำแนก (Discrimination Power) (r)

การวิเคราะห์หาความยาก (p) และค่าอำนาจจำแนก (r) รายข้อ ซึ่งค่าความยากมีค่าตั้งแต่ 0 ถึง 1 ข้อสอบที่มีค่าความยาก (p) ระหว่าง .20 ถึง .80 เป็นข้อสอบที่มีความยากอยู่ในเกณฑ์ใช้ได้ โดยใช้ดัชนีวัดค่าความยาก ดังนี้
(สุวิมล ติรگانนท์, 2551, หน้า 147-150)

.81-1.00 หมายถึง เป็นข้อสอบที่ง่ายมาก ไม่ควรใช้หรือ

ปรับปรุง

.61-.80 หมายถึง เป็นข้อสอบที่ค่อนข้างง่าย แต่ใช้ได้

.41-.60 หมายถึง เป็นข้อสอบความยากปานกลางเป็น

ข้อสอบที่ดีมาก

.21-.40 หมายถึง เป็นข้อสอบที่ค่อนข้างยาก แต่ใช้ได้
 .00-.20 หมายถึง เป็นข้อสอบที่ยากมาก ไม่ควรใช้หรือ

ปรับปรุง

ส่วนเกณฑ์ค่าอำนาจจำแนก (r) มีค่าตั้งแต่ -1 ถึง $+1$ และค่าที่อยู่ระหว่าง $.20$ ถึง 1 เป็นเกณฑ์ที่มีคุณภาพ โดยใช้ดัชนีวัดค่าอำนาจจำแนก ดังนี้ (สุวิมล ติรภานนท์, 2551, หน้า 150-162)

ค่า r ตั้งแต่ $.40$ ขึ้นไป แสดงว่า ข้อสอบมีค่าอำนาจจำแนก

ดีมาก

ค่า r ตั้งแต่ $.30$ -. 39 แสดงว่า ข้อสอบมีค่าอำนาจจำแนก

ดีพอสมควร

ค่า r ตั้งแต่ $.20$ -. 29 แสดงว่า ข้อสอบมีค่าอำนาจจำแนก

พอใช้ได้ อาจต้องปรับปรุง

ค่า r ต่ำกว่า $.19$ แสดงว่า ข้อสอบมีค่าอำนาจจำแนก ไม่ดีต้อง

ปรับปรุง

2.7.2 วิเคราะห์หาค่าความยาก (p) และค่าอำนาจจำแนก (r) โดยคัดเลือกข้อสอบที่มีค่าความยากระหว่าง 0.20 - 0.80 และค่าอำนาจจำแนกตั้งแต่ 0.20 ขึ้นไปไว้ใช้ พบว่า แบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน ได้ข้อสอบผ่านเกณฑ์จำนวน 36 ข้อ จึงคัดเลือกไว้ จำนวน 30 ข้อ โดยมีค่าความยาก (p) ตั้งแต่ 0.40 ถึง 0.73 และค่าอำนาจจำแนก (r) ตั้งแต่ 0.25 ถึง 0.53 หาค่าความเชื่อมั่นของแบบทดสอบทั้งฉบับโดยใช้สูตร KR-20 ของคูเดอร์-ริชาร์ดสัน (Kuder-Richardson) ได้ค่าความเชื่อมั่นทั้งฉบับเท่ากับ 0.848

2.8 จัดพิมพ์แบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนที่ผ่านการตรวจสอบคุณภาพแล้วเป็นแบบทดสอบฉบับจริง เพื่อเป็นเครื่องมือในการวิจัยกับนักเรียนที่เป็นกลุ่มตัวอย่าง

3. การสร้างแบบสอบถามวัดความพึงพอใจ

แบบสอบถามวัดความพึงพอใจของนักเรียนที่มีต่อแบบฝึกเสริมทักษะ เรื่อง มาตราตัวสะกด กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาไทย ชั้นประถมศึกษาปีที่ 1 มีลักษณะเป็นชนิดมาตราส่วนประมาณค่า (Rating Scale) 5 ระดับ ผู้วิจัยดำเนินการสร้างและหาคุณภาพตามขั้นตอน ดังนี้

3.1 ศึกษาวิธีการสร้างแบบสอบถามวัดความพึงพอใจต่อการเรียนรู้ชนิดมาตราส่วนประมาณค่า (Rating Scale) และเกณฑ์การแปลผล (บุญชม ศรีสะอาด, 2545, หน้า 68) และวิธีการสร้างแบบสอบถามการวัดความพึงพอใจต่อการเรียนจาก 5 ระดับของ ชวลิต ชูกำแพง (2553, หน้า 103-105)

3.2 สร้างแบบสอบถามการวัดความพึงพอใจของนักเรียน เป็นชนิดมาตราส่วนประมาณค่า (Rating Scale) จาก 5 ระดับ จำนวน 10 ข้อ

3.3 นำแบบสอบถามการวัดความพึงพอใจของนักเรียนเสนออาจารย์ที่ปรึกษาคนคว่าเพื่อตรวจสอบความถูกต้อง และพิจารณาความตรงของเนื้อหา

3.4 นำแบบสอบถามการวัดความพึงพอใจต่อของนักเรียนที่ปรับปรุงแล้วเสนอผู้เชี่ยวชาญชุดเดิม เพื่อตรวจสอบความถูกต้อง ความเที่ยงตรง ความเหมาะสมของข้อคำถาม และประเมินความสอดคล้องของข้อคำถามกับเนื้อหาของแบบสอบถามการวัดความพึงพอใจของนักเรียนที่มีต่อการเรียนรู้ด้วยแบบฝึกเสริมทักษะ เรื่องมาตราตัวสะกด กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาไทย ชั้นประถมศึกษาปีที่ 1 โดยใช้สูตร IOC (Index of Congruence) เลือกข้อคำถามที่มีค่า IOC ตั้งแต่ 0.5 ถึง 1.00 โดยคะแนนพิจารณาความสอดคล้องเป็น ดังนี้

ให้ + 1 ถ้าแน่ใจว่าข้อคำถามวัดตรงตามเนื้อหาที่ระบุไว้

ให้ 0 ถ้าไม่แน่ใจว่าข้อคำถามวัดตรงตามเนื้อหาที่ระบุไว้

ให้ -1 ถ้าแน่ใจว่าข้อคำถามไม่ได้วัดตรงตามเนื้อหาที่ระบุไว้

ผลการคัดเลือกข้อคำถามที่มีค่าดัชนีความสอดคล้อง (IOC) ตั้งแต่ 0.50 ถึง 1.00 เป็นข้อคำถามที่อยู่ในเกณฑ์ความเที่ยงตรง ผลปรากฏว่าแบบสอบถามการวัดความพึงพอใจได้ค่า IOC 1.00 ทุกข้อ

3.5 นำแบบสอบถามการวัดความพึงพอใจต่อของนักเรียนที่มีต่อการเรียนรู้ด้วยแบบฝึกเสริมทักษะที่ปรับปรุงแก้ไขแล้วไปทดลองใช้ (Try out) กับนักเรียนประถมศึกษาปีที่ 1 ของโรงเรียนบ้านนาสะแบง สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาบึงกาฬ ที่ไม่ใช่กลุ่มตัวอย่าง จำนวน 28 คน

3.6 นำผลมาวิเคราะห์หาค่าอำนาจจำแนกรายข้อ (r_{xy}) โดยใช้ค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ระหว่างคะแนนรายข้อกับคะแนนรวม (Item-Total Correlation) ซึ่งมีค่าอำนาจจำแนกรายข้ออยู่ระหว่าง 0.53 ถึง 0.83 แล้วหาค่าความเชื่อมั่นของแบบสอบถามวัดความพึงพอใจของนักเรียนที่มีต่อการเรียนทั้งฉบับโดยการหา

ค่าสัมประสิทธิ์แอลฟา (α -coefficient) ของครอนบาค (Cronbach) ผลการวิเคราะห์ได้ค่าความเชื่อมั่นเท่ากับ 0.92

3.7 จัดพิมพ์แบบสอบถามความพึงพอใจของนักเรียนต่อแบบฝึกเสริมทักษะที่ผ่านการตรวจสอบคุณภาพแล้ว เพื่อใช้เป็นเครื่องมือในการวิจัยต่อไป

การดำเนินการศึกษาวิจัย

1. รูปแบบการวิจัย

การวิจัยครั้งนี้ผู้วิจัยดำเนินการทดลอง และเก็บข้อมูลด้วยตนเอง โดยทดลองกับกลุ่มเป้าหมาย คือ นักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 1 โรงเรียนบ้านหนองบัวงาม สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาปึงกาฬ ที่อยู่ในภาคเรียนที่ 2 ปีการศึกษา 2563 จำนวน 16 คน โดยใช้รูปแบบกลุ่มที่มีการทดสอบก่อนและหลังการทดลอง (One-Group Pretest Posttest Design) รูปแบบการศึกษาชนิดนี้เขียนเป็นตารางทดลองได้ดังนี้ (สุนทรพจน์ ดำรงพานิช, 2554, หน้า 47-48)

ตาราง 5 แบบแผนการทดลองแบบ One-Group Pretest Posttest Design

กลุ่มตัวอย่าง	สอบก่อน	ทดลอง	สอบหลัง
E	T ₁	X	T ₂

เมื่อ E แทน กลุ่มเป้าหมาย
 T₁ แทน การทดสอบก่อนเรียน
 X แทน การเรียนโดยใช้แบบฝึกเสริมทักษะ เรื่องมาตรา

ตัวสะกด กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาไทย

T₂ แทน การทดสอบหลังเรียน

2. ระยะเวลาในการวิจัย

ระยะเวลาในการวิจัยครั้งนี้ คือ ภาคเรียนที่ 2 ปีการศึกษา 2563 โดยใช้เวลาเรียนคาบปกติ 3 สัปดาห์ สัปดาห์ละ 3 วัน วันละ 2 ชั่วโมง ทดสอบก่อนเรียน 1 ชั่วโมง ทดสอบหลังเรียน 1 ชั่วโมง รวมทั้งหมด 20 ชั่วโมง

3. การเก็บรวบรวมข้อมูล

ผู้วิจัยได้ดำเนินการเก็บรวบรวมข้อมูลด้วยตนเอง ตามลำดับขั้นตอน ดังนี้

- 3.1 ขอบหนังสือจากบัณฑิตวิทยาลัยมหาวิทยาลัยราชภัฏสกลนคร ตามรายละเอียดดังนี้
  - 3.1.1 หนังสือขอความอนุเคราะห์แต่งตั้งผู้เชี่ยวชาญในการตรวจสอบเครื่องมือในการวิจัย
  - 3.1.2 หนังสือขอความอนุเคราะห์ในการทดลองใช้เครื่องมือ
  - 3.1.3 หนังสือขอความอนุเคราะห์ในการเก็บรวบรวมข้อมูล
- 3.2 ทดลองใช้เครื่องมือโดยใช้สถานที่โรงเรียนบ้านนาสะแบง อำเภอศรีวิไล จังหวัดบึงกาฬ สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาบึงกาฬ
- 3.3 เก็บรวบรวมข้อมูลโดยใช้สถานที่โรงเรียนบ้านหนองบัวงาม อำเภอศรีวิไล จังหวัดบึงกาฬ สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาบึงกาฬ ตามลำดับขั้นตอน ดังนี้
  - 3.3.1 ทดสอบก่อนเรียน (Pre-test) โดยใช้แบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนเรื่องมาตราตัวสะกด กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาไทย ชั้นประถมศึกษาปีที่ 1 ที่ผู้วิจัยสร้างขึ้นโดยใช้เวลา 1 ชั่วโมง
  - 3.3.2 ทำการทดลอง โดยให้นักเรียนกลุ่มเป้าหมายได้เรียนด้วยแบบฝึกเสริมทักษะ เรื่องมาตราตัวสะกด กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาไทย ชั้นประถมศึกษาปีที่ 1 ที่ผู้วิจัยสร้างขึ้น จำนวน 9 ชุด เวลา 18 ชั่วโมง นักเรียนแต่ละคนได้เรียนรู้เนื้อหาในบทเรียน ทำแบบฝึกหัดท้ายชุดการเรียนรู้ และทำแบบทดสอบย่อยหลังเรียนเมื่อเรียนจบแต่ละชุดจนครบทั้ง 9 ชุด
  - 3.3.3 ทดสอบหลังเรียน (Post-test) โดยใช้แบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน เมื่อสิ้นสุดการเรียนด้วยแบบฝึกเสริมทักษะ เรื่องมาตราตัวสะกด กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาไทย ชั้นประถมศึกษาปีที่ 1 โดยใช้เวลา 1 ชั่วโมง
  - 3.3.4 ให้นักเรียนตอบแบบสอบถามความพึงพอใจของนักเรียนที่มีต่อการเรียนด้วยแบบฝึกเสริมทักษะเรื่องมาตราตัวสะกด โดยใช้แบบสอบถามความพึงพอใจที่ผู้วิจัยสร้างขึ้น จำนวน 10 ข้อ ใช้เวลา 10 นาที
- 3.4 นำผลการทดสอบก่อนเรียน แบบทดสอบย่อยหลังเรียนแต่ละชุดและผลการทำแบบทดสอบหลังเรียนของนักเรียนมาหาค่าทางสถิติ

การจัดกระทำข้อมูลและการวิเคราะห์ข้อมูล

การวิจัยในครั้งนี้ผู้วิจัยดำเนินการวิเคราะห์ข้อมูลต่าง ๆ ดังนี้

1. วิเคราะห์หาประสิทธิภาพของแบบฝึกเสริมทักษะ เรื่องมาตราตัวสะกด กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาไทย ชั้นประถมศึกษาปีที่ 1 ตามเกณฑ์ 80/80
2. วิเคราะห์ความแตกต่างของคะแนนผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนก่อนเรียน และหลังเรียนด้วยแบบฝึกเสริมทักษะ เรื่องมาตราตัวสะกด กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาไทย ชั้นประถมศึกษาปีที่ 1 โดยใช้สถิติ ค่าเฉลี่ยร้อยละ t-test
3. วิเคราะห์ความพึงพอใจของนักเรียนที่มีต่อการเรียนโดยใช้แบบฝึกเสริมทักษะโดยใช้สถิติพื้นฐาน คือ ค่าเฉลี่ย ($\bar{X}$) และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (S.D.) โดยกำหนดแปลผลคะแนนตามระดับความพึงพอใจต่อการเรียน 5 ระดับ โดยปรับปรุงจากเกณฑ์ การแปลความหมายค่าเฉลี่ยของกลุ่มของ บุญชม ศรีสะอาด (2545, หน้า 68-76) ดังนี้

ความพึงพอใจมากที่สุด	มีค่าเฉลี่ย 4.51-5.00
ความพึงพอใจมาก	มีค่าเฉลี่ย 3.51-4.50
ความพึงพอใจปานกลาง	มีค่าเฉลี่ย 2.51-3.50
ความพึงพอใจน้อย	มีค่าเฉลี่ย 1.51-2.50
ความพึงพอใจน้อยที่สุด	มีค่าเฉลี่ย 1.00-1.50

สถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล

การวิจัยครั้งนี้ผู้วิจัยมีการใช้สถิติ ดังต่อไปนี้

1. สถิติพื้นฐาน

สถิติที่ใช้ในการศึกษาค้นคว้าครั้งนี้ ประกอบด้วย ค่าเฉลี่ย (Mean) และ ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (Standard Deviation) (วาโร เพ็งสวัสดิ์, 2546, หน้า 95-96)

1.1 ค่าเฉลี่ย (Mean) โดยใช้สูตร ดังนี้

$$\bar{x} = \frac{\sum x}{N}$$

เมื่อ $\bar{x}$ แทน คะแนนเฉลี่ยของกลุ่ม

$\sum x$ แทน ผลรวมของคะแนนทั้งกลุ่ม

N แทน จำนวนกลุ่มตัวอย่าง

1.2 หาค่าความเบี่ยงเบนมาตรฐาน (Standard Deviation) มีสูตร ดังนี้

$$S.D. = \sqrt{\frac{n \sum x^2 - (\sum x)^2}{n(n-1)}}$$

เมื่อ S.D. แทน ความเบี่ยงเบนมาตรฐานของคะแนน

N แทน จำนวนนักเรียนในกลุ่มตัวอย่าง

$\sum x$ แทน ผลรวมของคะแนนทั้งหมด

$\sum x^2$ แทน ผลรวมของกำลังสองของคะแนนนักเรียน

แต่ละคนในกลุ่มตัวอย่าง

2. สถิติที่ใช้ในการหาคุณภาพเครื่องมือ

2.1 วิเคราะห์คุณภาพแบบทดสอบผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน

2.1.1 การหาดัชนีความสอดคล้องระหว่างเนื้อหากับจุดประสงค์

การเรียนรู้หรือผลการเรียนรู้ที่คาดหวัง โดยคำนวณจากสูตรของ โรวิเนลลี และแฮมเบลตัน (สมนึก ภัททิยธนี, 2553, หน้า 220) ดังนี้

$$IOC = \frac{\sum R}{N}$$

เมื่อ IOC แทน ดัชนีความสอดคล้องระหว่างข้อจุดประสงค์กับเนื้อหา หรือระหว่างข้อสอบกับจุดประสงค์

$\sum R$ แทน ผลรวมคะแนนความคิดเห็นของผู้เชี่ยวชาญ

N แทน จำนวนผู้เชี่ยวชาญ

2.1.2 การหาค่าความเชื่อมั่นของแบบทดสอบ โดยใช้สูตร KR-20 ของ คูเดอร์-ริชาร์ดสัน ซึ่งมีสูตร ดังนี้ (สุวิมล ติรกานันท์, 2551, หน้า 173-175)

$$r_{tt} = \frac{n}{n-1} \left\{ 1 - \frac{\sum pq}{s_t^2} \right\}$$

เมื่อ

r_{tt} แทน ค่าความเชื่อมั่นของผู้ประเมิน

k แทน จำนวนข้อของแบบทดสอบ

p แทน สัดส่วนของผู้ทำแบบประเมินแต่ละข้อถูก

q แทน สัดส่วนของผู้ทำแบบประเมินแต่ละผิด

s_t^2 แทน ความแปรปรวนของคะแนนทั้งฉบับ

2.1.3 การหาค่าความยากง่าย (p) มีสูตรการคำนวณ ดังนี้
(สมนึก ภัททิยธนี, 2553, หน้า 195)

$$p = \left\{ \frac{(R_u + R_l)}{2f} \right\}$$

เมื่อ p แทน ค่าความยากง่ายของแต่ละข้อ

R_u แทน จำนวนผู้ตอบถูกในกลุ่มสูง

R_l แทน จำนวนผู้ตอบถูกในกลุ่มต่ำ

f แทน จำนวนผู้ตอบทั้งหมดในกลุ่มสูงหรือกลุ่มต่ำ

2.1.4 การหาค่าอำนาจจำแนก (Power of Discrimination)
(สุวิมล ตีรภานนท์, 2551, หน้า 152-153) คำนวณได้โดยใช้สูตร ดังนี้

$$r = \frac{R_u - R_l}{f}$$

เมื่อ r แทน ค่าอำนาจจำแนก

R_u แทน จำนวนนักเรียนที่ตอบถูกในกลุ่มเก่ง

R_l แทน จำนวนนักเรียนที่ตอบถูกในกลุ่มอ่อน

f แทน จำนวนนักเรียนในกลุ่มสูงหรือกลุ่มต่ำ

3. สถิติที่ใช้ทดสอบสมมติฐาน

3.1 การหาประสิทธิภาพของแบบฝึกเสริมทักษะตามเกณฑ์ 80/80
โดยคำนวณจากสูตร ดังนี้ (เผชญ์ กิจระการ, 2547, หน้า 49-50)

$$\frac{\sum x}{n} \times 100$$

สูตร $E_1 = A$

เมื่อ E_1 แทน ประสิทธิภาพของกระบวนการ

$\sum X$ แทน คะแนนรวมของแบบฝึกหัดหรือแบบทดสอบย่อย

ทุกชุดรวมกัน

A แทน คะแนนเต็มของแบบฝึกหัดหรือแบบทดสอบย่อย

ทุกชุดรวมกัน

n แทน จำนวนผู้เรียนทั้งหมด

$$E_2 = \frac{\sum f}{n} \times 100$$

สูตร E_2 = B

E_2 แทน ประสิทธิภาพของผลลัพธ์

$\sum f$ แทน คะแนนรวมของแบบทดสอบหลังเรียน

n แทน จำนวนผู้เรียนทั้งหมด

B แทน คะแนนเต็มของแบบทดสอบหลังเรียน

3.2 ร้อยละ (Percentage)

3.3 ค่าเฉลี่ย ($\bar{X}$) มีสูตรดังนี้ (สมบัติ ท้ายเรือคำ, 2553, หน้า 128)

$$\bar{X} = \frac{\sum x}{N}$$

สูตร $\bar{X}$ = N

เมื่อ $\bar{X}$ แทน ค่าเฉลี่ย

$\sum X$ แทน ผลรวมของคะแนนทั้งหมดในกลุ่ม

N แทน จำนวนคะแนนในกลุ่ม

3.4 ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน มีสูตรดังนี้ (สมนึก ภัททิยธนี, 2553, หน้า 250)

$$S.D. = \sqrt{\frac{N \sum X^2 - (\sum X)^2}{N(N-1)}}$$

สูตร S.D. = $N(N-1)$

เมื่อ S.D. แทน ความเบี่ยงเบนมาตรฐาน

X แทน คะแนนของแต่ละตัว

$\bar{X}$ แทน ค่าเฉลี่ย

N แทน จำนวนคะแนนในกลุ่ม

$\sum$ แทน ผลรวม

3.5 เปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนกับเกณฑ์ที่กำหนด โดยใช้สูตร

ดังนี้

$$t = \frac{\sum D}{\sqrt{\frac{n \sum D^2 - (\sum D)^2}{(n-1)}}}$$

สูตร เมื่อ t แทน ค่าที่จะใช้เปรียบเทียบกับค่าวิกฤตเพื่อทราบ

ความมีนัยสำคัญ

D แทน ผลต่างระหว่างคู่คะแนน

n แทน จำนวนกลุ่มตัวอย่างหรือจำนวนคู่คะแนน

บทที่ 4

ผลการวิเคราะห์ข้อมูล

การวิเคราะห์ข้อมูลในการวิจัยครั้งนี้ ผู้วิจัยขอเสนอผลการวิเคราะห์ข้อมูลตามขั้นตอน ดังนี้

- สัญลักษณ์ที่ใช้ในการเสนอผลการวิเคราะห์ข้อมูล
- ลำดับขั้นตอนในการเสนอผลการวิเคราะห์ข้อมูล
- ผลการวิเคราะห์ข้อมูล

สัญลักษณ์ที่ใช้ในการเสนอผลการวิเคราะห์ข้อมูล

$\bar{X}$ แทน ค่าเฉลี่ย (Arithmetic Mean)

S.D. แทน ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (Standard Deviation)

N แทน จำนวนข้อมูล

E_1 แทน ประสิทธิภาพของกระบวนการที่จัดไว้ในแบบฝึกเสริมทักษะ

E_2 แทน ประสิทธิภาพของแบบฝึกเสริมทักษะในการเปลี่ยนแปลง

พฤติกรรมของผู้เรียน

t แทน สถิติทดสอบที่ใช้เปรียบเทียบค่าวิกฤติในการแจกแจงแบบ t เพื่อทราบความมีนัยสำคัญ

ลำดับขั้นตอนในการเสนอผลการวิเคราะห์ข้อมูล

ผู้วิจัยได้กำหนดลำดับขั้นตอนในการนำเสนอผลการวิเคราะห์ข้อมูล ดังนี้

- ตอนที่ 1 การวิเคราะห์หาประสิทธิภาพของแบบฝึกเสริมทักษะเรื่องมาตราตัวสะกด กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาไทย ชั้นประถมศึกษาปีที่ 1 ตามเกณฑ์ 80/80
- ตอนที่ 2 เปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนก่อนเรียนและหลังเรียนด้วยแบบฝึกเสริมทักษะเรื่องมาตราตัวสะกด กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาไทย ชั้นประถมศึกษาปีที่ 1 โดยใช้สถิติ ค่าเฉลี่ย ร้อยละ

ตอนที่ 3 ผลการวิเคราะห์ความพึงพอใจของผู้เรียนที่มีต่อการเรียนรู้โดยใช้แบบฝึกเสริมทักษะเรื่องมาตราตัวสะกด กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาไทย ชั้นประถมศึกษาปีที่ 1

ผลการวิเคราะห์ข้อมูล

ตอนที่ 1 วิเคราะห์ผลการหาประสิทธิภาพของแบบฝึกเสริมทักษะ เรื่องมาตราตัวสะกด กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาไทย ชั้นประถมศึกษาปีที่ 1 ตามเกณฑ์ 80/80 โดยใช้สถิติพื้นฐาน คือ ค่าเฉลี่ย ($\bar{X}$) และร้อยละ ปราบกฏผลดังตาราง 6-8

ตาราง 6 วิเคราะห์ประสิทธิภาพของกระบวนการที่จัดไว้ในแบบฝึกเสริมทักษะ เรื่องมาตราตัวสะกด กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาไทย ชั้นประถมศึกษาปีที่ 1 หลังเรียนแต่ละชุด

นักเรียน	คะแนนแบบทดสอบย่อยในแต่ละชุด ชุดละ 10 คะแนน									รวม (90)
	1	2	3	4	5	6	7	8	9	
1	8	9	8	8	8	8	9	6	9	73
2	8	8	8	8	9	9	10	9	9	78
3	10	10	10	10	10	9	8	10	10	87
4	10	9	10	9	9	9	8	8	10	82
5	10	10	10	10	10	8	9	10	10	87
6	9	8	8	9	8	10	9	8	9	78
7	10	10	8	9	8	10	9	8	9	81
8	10	10	10	9	10	10	9	9	9	86
9	10	9	10	8	10	10	8	10	10	85
10	9	8	8	8	8	9	8	9	8	75
11	9	8	8	8	9	9	8	8	10	77
12	9	9	10	8	9	10	8	10	9	82
13	9	9	8	8	8	8	9	10	10	79

ตาราง 6 (ต่อ)

นักเรียน	คะแนนแบบทดสอบย่อยในแต่ละชุด ชุดละ 10 คะแนน									รวม (90)
	1	2	3	4	5	6	7	8	9	
14	10	10	10	10	9	8	10	10	10	87
15	8	8	8	9	8	9	8	9	8	75
16	8	9	9	8	9	8	8	8	9	76
รวม	147	144	143	139	142	144	138	142	149	1288
$\bar{X}$	9.19	9.00	8.94	8.69	8.88	9.00	8.63	8.88	9.31	80.50
S.D.	0.83	0.82	1.00	0.79	0.81	0.82	0.72	1.15	0.70	4.80
ร้อยละ	91.88	90.00	89.38	86.88	88.75	90.00	86.25	88.75	93.13	89.44

จากตาราง 6 พบว่า เมื่อนักเรียนผ่านกระบวนการเรียนด้วยแบบฝึกเสริมทักษะ เรื่องมาตราตัวสะกด กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาไทย ชั้นประถมศึกษาปีที่ 1 ได้คะแนนเฉลี่ยแบบทดสอบย่อยเท่ากับ 80.50 คิดเป็นร้อยละ 89.44 แสดงว่าประสิทธิภาพกระบวนการ (E_1) เท่ากับ 89.44

ตาราง 7 ผลการวิเคราะห์ประสิทธิภาพของผลลัพธ์ (E_2) ของแบบฝึกเสริมทักษะ เรื่องมาตราตัวสะกด กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาไทย ชั้นประถมศึกษาปีที่ 1

นักเรียน (คนที่)	คะแนนผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน (30 คะแนน)	
	ก่อนเรียน	หลังเรียน
1	15	25
2	18	26
3	14	25
4	15	25
5	18	27
6	14	24
7	13	20

ตาราง 7 (ต่อ)

นักเรียน (คนที่)	คะแนนผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน (30 คะแนน)	
	ก่อนเรียน	หลังเรียน
8	17	28
9	19	26
10	15	27
11	14	22
12	16	24
13	20	28
14	17	26
15	15	28
16	20	30
รวม	260	411
คะแนนเฉลี่ย	16.25	25.69
ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน	2.24	2.47
คะแนนเฉลี่ยร้อยละ	54.17	85.63

จากตาราง 7 พบว่า คะแนนเฉลี่ยของนักเรียนจากการทำแบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนที่เรียนด้วยแบบฝึกเสริมทักษะเรื่องมาตราตัวสะกด ได้คะแนนเฉลี่ยเท่ากับ 25.69 จากคะแนนเต็ม 30 คะแนน ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน เท่ากับ 2.47 คิดเป็นร้อยละ 85.63 แสดงว่าประสิทธิภาพของผลลัพธ์ (E₂) เท่ากับ 85.63

ตาราง 8 ประสิทธิภาพของแบบฝึกเสริมทักษะเรื่องมาตราตัวสะกด กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาไทย ชั้นประถมศึกษาปีที่ 1

n	ประสิทธิภาพของกระบวนการ			ประสิทธิภาพของผลลัพธ์			E ₁ /E ₂
	คะแนนเต็ม	$\bar{X}$	E ₁	คะแนนเต็ม	$\bar{X}$	E ₂	
16	90	80.50	89.44	30	25.69	85.63	89.44/85.63

จากตาราง 8 พบว่า ประสิทธิภาพกระบวนการของแบบฝึกเสริมทักษะ เรื่องมาตราตัวสะกด (E₁) เท่ากับ 89.44 และประสิทธิภาพของผลลัพธ์ (E₂) เท่ากับ 85.63 ดังนั้น แบบฝึกเสริมทักษะเรื่องมาตราตัวสะกด กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาไทย ชั้นประถมศึกษาปีที่ 1 มีประสิทธิภาพตามเกณฑ์ 89.44/85.63 ซึ่งสูงกว่าเกณฑ์ที่กำหนดไว้

ตอนที่ 2 เปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนก่อนเรียนและหลังเรียนด้วยแบบฝึกเสริมทักษะเรื่องมาตราตัวสะกด กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาไทย ชั้นประถมศึกษาปีที่ 1 โดยใช้สถิติ ค่าเฉลี่ย ร้อยละ ปรากฏผลดังตาราง 9

ตาราง 9 แสดงผลการเปรียบเทียบคะแนนผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนก่อนเรียนและหลังเรียน

ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน	n	$\bar{X}$	S.D	ค่า t
ก่อนเรียน	16	16.25	2.24	21.5714**
หลังเรียน	16	25.69	2.47	

** มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01

จากตาราง 9 พบว่าคะแนนผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนเมื่อนักเรียนเรียนด้วยแบบฝึกเสริมทักษะเรื่องมาตราตัวสะกด กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาไทย ชั้นประถมศึกษาปีที่ 1 หลังเรียนสูงกว่าก่อนเรียนอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01

ตอนที่ 3 ผลการวิเคราะห์ความพึงพอใจของผู้เรียนที่มีต่อการเรียนรู้โดยใช้แบบฝึกเสริมทักษะเรื่องมาตราตัวสะกด กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาไทย ชั้นประถมศึกษาปีที่ 1

ผู้วิจัยได้ให้นักเรียนที่ได้เรียนโดยใช้แบบฝึกเสริมทักษะเรื่องมาตราตัวสะกด ทำแบบสอบถามความพึงพอใจในการเรียนรู้ หลังจากให้นักเรียนได้เรียนแบบฝึกเสริมทักษะเรื่องมาตราตัวสะกดเรียบร้อยแล้ว ผลจากการวิเคราะห์ค่าเฉลี่ยและส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน ปรากฏดังตาราง 10

ตาราง 10 ผลการวิเคราะห์ความพึงพอใจของนักเรียนที่มีต่อการเรียนรู้โดยใช้แบบฝึกเสริมทักษะเรื่องมาตราตัวสะกด กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาไทย ชั้นประถมศึกษาปีที่ 1

ข้อที่	รายการประเมิน	$\bar{X}$	S.D.	ระดับความพึงพอใจ
1	นักเรียนชอบสีสันของรูปภาพในแบบฝึกเสริมทักษะ	4.90	0.40	มากที่สุด
2	นักเรียนชอบรูปภาพที่นำมาใช้ในแบบฝึกเสริมทักษะ	4.87	0.35	มากที่สุด
3	นักเรียนชอบฝึกอ่านคำในแบบฝึกเสริมทักษะ	4.56	0.50	มากที่สุด
4	นักเรียนสนใจเนื้อหาที่เรียนในแบบฝึกเสริมทักษะ	4.62	0.49	มากที่สุด
5	นักเรียนชอบกิจกรรมในแบบฝึกเสริมทักษะ	4.40	0.50	มาก
6	กิจกรรมในแบบฝึกเสริมทักษะช่วยให้นักเรียนอ่านและเขียนหนังสือได้ดี	4.26	0.75	มาก
7	คุณครูให้เวลาในการทำแบบฝึกเสริมทักษะได้เหมาะสม	4.76	0.43	มากที่สุด
8	แบบทดสอบที่ใช้ในแบบฝึกเสริมทักษะมีความเหมาะสม	4.40	0.50	มาก
9	นักเรียนชอบเรียนภาษาไทยเพราะมีแบบฝึกเสริมทักษะ	4.46	0.50	มาก
10	นักเรียนรู้สึกสนุกและมีความสุขกับการเรียนภาษาไทยโดยใช้แบบฝึกเสริมทักษะ	4.50	0.51	มาก
	โดยรวม	4.57	0.49	มากที่สุด

จากตาราง 10 พบว่า นักเรียนที่เรียนด้วยแบบฝึกเสริมทักษะ เรื่อง
มาตราตัวสะกด กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาไทย ชั้นประถมศึกษาปีที่ 1 มีความพึงพอใจ
โดยรวมอยู่ในระดับมากที่สุด ($\bar{X} = 4.57$, S.D. = 0.49) และมีความพึงพอใจเป็นรายข้อ
อยู่ในระดับมากที่สุด 5 ข้อ คือ ข้อ 1 นักเรียนชอบสีสันทันของรูปภาพในแบบฝึกเสริมทักษะ
ข้อ 2 นักเรียนชอบรูปภาพที่นำมาใช้ในแบบฝึกเสริมทักษะ ข้อ 3 นักเรียนชอบฝึกอ่านคำใน
แบบฝึกเสริมทักษะ ข้อ 4 นักเรียนสนใจเนื้อหาที่เรียนในแบบฝึกเสริมทักษะ ข้อ 7 คุณครูให้
เวลาในการทำแบบฝึกเสริมทักษะได้เหมาะสม และมีความพึงพอใจอยู่ในระดับมาก 5 ข้อ

บทที่ 5

สรุปผล อภิปรายผลและขอเสนอแนะ

การวิจัยครั้งนี้เป็นการพัฒนาแบบฝึกเสริมทักษะเรื่องมาตราตัวสะกด กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาไทย เพื่อส่งเสริมทักษะการเขียนประโยคของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 1 โรงเรียนบ้านหนองบัวงาม สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาปทุมธานี ซึ่งมีความมุ่งหมายของการวิจัย ดังนี้ 1) เพื่อพัฒนาและหาประสิทธิภาพของแบบฝึกเสริมทักษะเรื่องมาตราตัวสะกด กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาไทย ของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 1 ให้มีประสิทธิภาพตามเกณฑ์ 80/80 2) เพื่อเปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน ของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 1 ที่เรียนด้วยแบบฝึกเสริมทักษะเรื่องมาตราตัวสะกด กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาไทย ระหว่างก่อนเรียนและหลังเรียน และ 3) เพื่อศึกษาความพึงพอใจของนักเรียนที่มีต่อแบบฝึกเสริมทักษะเรื่อง มาตราตัวสะกด กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาไทย

สมมติฐานการวิจัยกำหนดไว้คือ แบบฝึกเสริมทักษะเรื่องมาตราตัวสะกด กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาไทยของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 1 ที่สร้างขึ้นมีประสิทธิภาพตามเกณฑ์ ไม่ต่ำกว่า 80/80 ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนที่เรียนด้วยแบบฝึกเสริมทักษะ เรื่องมาตราตัวสะกด กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาไทย ของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 1 หลังเรียนสูงกว่าก่อนเรียน และนักเรียนมีความพึงพอใจต่อแบบฝึกเสริมทักษะ เรื่องมาตราตัวสะกด กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาไทยของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 1 อยู่ในระดับมาก

กลุ่มเป้าหมาย ได้แก่ นักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 1 โรงเรียนบ้านหนองบัวงาม สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาปทุมธานี ที่เรียนอยู่ในภาคเรียนที่ 2 ปีการศึกษา 2563 จำนวน 1 ห้องเรียน จำนวน 16 คน โดยวิธีการเลือกแบบเจาะจง (Purposive Sampling)

เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัยมี 3 ชนิด ดังนี้ 1) แบบฝึกเสริมทักษะ เรื่อง มาตรการตัวสะกด กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาไทย ชั้นประถมศึกษาปีที่ 1 มีจำนวน 9 ชุด โดยใช้เวลาเรียนรวมทั้งหมด 20 ชั่วโมง 2) แบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน เรื่อง มาตรการตัวสะกด กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาไทย ชั้นประถมศึกษาปีที่ 1 ชนิดเลือกตอบ 3 ตัวเลือก จำนวน 30 ข้อ 1 ฉบับ 3) แบบสอบถามความพึงพอใจของนักเรียนที่มีต่อแบบฝึกเสริมทักษะ เรื่อง มาตรการตัวสะกด กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาไทย ชั้นประถมศึกษาปีที่ 1 ซึ่งเป็นมาตราส่วนประมาณค่า (Rating Scale) มี 5 ระดับ จำนวน 10 ข้อ 1 ฉบับ

วิธีการดำเนินการวิจัยครั้งนี้ผู้วิจัยได้ทดลองใช้เครื่องมือที่ โรงเรียนบ้านนาสะแบง อำเภอศรีวิไล จังหวัดบึงกาฬ สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาบึงกาฬ และนำไปทดสอบใช้กับกลุ่มเป้าหมายโดยให้กลุ่มเป้าหมายได้เรียนด้วยแบบฝึกเสริมทักษะ เรื่อง มาตรการตัวสะกด กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาไทย ชั้นประถมศึกษาปีที่ 1 จำนวน 9 ชุด ใช้เวลาในการทดลอง จำนวน 20 ชั่วโมง ทดสอบหลังเรียนทันทีเมื่อสิ้นสุดการเรียนการสอน โดยใช้แบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน จำนวน 30 ข้อ และให้นักเรียนทำแบบสอบถามความพึงพอใจของนักเรียนในการเรียนรู้หลังจากนักเรียนเรียนจากแบบฝึกเสริมทักษะทั้ง 9 ชุดแล้วทันที

การวิเคราะห์ข้อมูลโดยวิเคราะห์หาประสิทธิภาพของแบบฝึกเสริมทักษะ เรื่อง มาตรการตัวสะกด กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาไทย ชั้นประถมศึกษาปีที่ 1 ตามเกณฑ์ 80/80 วิเคราะห์ความแตกต่างของคะแนนผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนก่อนเรียนและหลังเรียน ด้วยแบบฝึกเสริมทักษะ เรื่อง มาตรการตัวสะกด กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาไทย ชั้นประถมศึกษาปีที่ 1 โดยใช้สถิติ ค่าเฉลี่ย ร้อยละ และ ค่าทดสอบ t (t-test) วิเคราะห์ความพึงพอใจของนักเรียนที่มีต่อแบบฝึกเสริมทักษะโดยใช้สถิติพื้นฐาน คือ ค่าเฉลี่ย ($\bar{X}$) และ ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (S.D.)

สรุปผลการวิจัย

ผลจากการดำเนินการวิจัย เรื่องการพัฒนาแบบฝึกเสริมทักษะ เรื่อง มาตรการตัวสะกด กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาไทย ชั้นประถมศึกษาปีที่ 1 สรุปผลการวิจัย ได้ดังนี้

1. ประสิทธิภาพของแบบฝึกเสริมทักษะ เรื่อง มาตรการตัวสะกด กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาไทย ชั้นประถมศึกษาปีที่ 1 ที่ผู้วิจัยสร้างขึ้นมีค่าเท่ากับ 89.44/85.63 ซึ่งสูงกว่าเกณฑ์ 80/80 ที่ตั้งไว้

2. ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนหลังเรียนด้วยแบบฝึกเสริมทักษะ เรื่อง มาตรการตัวสะกดกลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาไทย ชั้นประถมศึกษาปีที่ 1 หลังเรียนสูงกว่าก่อนเรียน อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01

3. นักเรียนมีความพึงพอใจต่อแบบฝึกเสริมทักษะ เรื่อง มาตรการตัวสะกดกลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาไทย ชั้นประถมศึกษาปีที่ 1 ที่ผู้วิจัยสร้างขึ้นมีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 4.57 มีค่าความพึงพอใจอยู่ในระดับมากที่สุด

อภิปรายผล

จากการวิจัยเรื่องการพัฒนาแบบฝึกเสริมทักษะ เรื่องมาตรการตัวสะกดกลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาไทย ชั้นประถมศึกษาปีที่ 1 มีประเด็นที่จะนำมาอภิปรายผล ดังนี้

1. จากการทดลองหาประสิทธิภาพของแบบฝึกเสริมทักษะ เรื่อง มาตรการตัวสะกด กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาไทย ชั้นประถมศึกษาปีที่ 1 ที่ผู้วิจัยพัฒนาขึ้นมีประสิทธิภาพ 89.44/85.63 หมายความว่า นักเรียนได้คะแนนเฉลี่ยจากการทำแบบทดสอบย่อยท้ายแบบฝึกเสริมทักษะภาษาไทย ทั้ง 9 ชุด คิดเป็นร้อยละ 89.44 และคะแนนเฉลี่ยจากการทำแบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนหลังเรียน คิดเป็นร้อยละ 85.63 แสดงว่า แบบฝึกเสริมทักษะที่ผู้วิจัยพัฒนาขึ้นมีประสิทธิภาพตามเกณฑ์ที่ตั้งไว้ 80/80 และเป็นไปตามสมมติฐานของการวิจัย ซึ่งสอดคล้องกับงานวิจัยของ เนาวรัตน์ ชื่นมณี (2540, หน้า 72) และมนทิวรา ภัคดีณรงค์ (2540, หน้า 82) ที่พบว่า แบบฝึกที่พัฒนาขึ้นมีประสิทธิภาพตามเกณฑ์ 80/80 นอกจากนี้ยังสอดคล้องกับงานวิจัยของ อุดุลย์ ภูปลี (2539, บทคัดย่อ) ที่ได้ทำการวิจัยเรื่อง การเปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ การเขียนสะกดคำ สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 1 โดยใช้แบบฝึกที่จัดคำเป็นกลุ่มคำ และแบบฝึกที่จัดคำคละคำ ผลการวิจัยพบว่า นักเรียนที่ได้รับการสอนโดยใช้แบบฝึกที่จัดคำเป็นกลุ่มคำและแบบฝึกที่จัดคำคละคำมีผลสัมฤทธิ์การเขียนสะกดคำแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 มะลิ อัจฉริยะ (2540, บทคัดย่อ) ได้ศึกษาเกี่ยวกับการพัฒนาแบบฝึกทักษะภาษาไทย เรื่องการเขียนสะกดคำไม่ตรงตามมาตรการตัวสะกด แม่กน แม่กด และแม่กบ สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 3 ผลปรากฏว่าแบบฝึกทักษะภาษาไทยที่ผู้วิจัยสร้างขึ้นมีประสิทธิภาพตามเกณฑ์มาตรฐาน 80/80 และคะแนนทดสอบหลังเรียนสูงกว่าคะแนนทดสอบก่อนเรียนอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 ทั้งนี้ อาจเนื่องมาจากเหตุผล ดังนี้

1.1 แบบฝึกเสริมทักษะเรื่องมาตราตัวสะกด กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาไทย ชั้นประถมศึกษาปีที่ 1 ที่ผู้วิจัยสร้างขึ้นเป็นไปตามขั้นตอนและถูกต้องตามหลักทฤษฎี โดยศึกษาหลักสูตร คู่มือครู เนื้อหา เทคนิคการสร้างจากเอกสารตำราที่เกี่ยวข้องแล้วดำเนินการสร้างและได้ผ่านการตรวจแก้ไขข้อบกพร่องตามข้อเสนอแนะของอาจารย์ที่ปรึกษา ตรวจสอบคุณภาพและความเหมาะสมจากผู้เชี่ยวชาญด้านเนื้อหา มีการทดลองใช้และแก้ไขก่อนนำไปใช้จริง อีกทั้งยังสามารถตอบสนองและยืดหยุ่นต่อผู้เรียน เทคนิค ภาพเร้าความสนใจผู้เรียน โดยเฉพาะเกี่ยวกับลักษณะของแบบฝึกเสริมทักษะที่ดีของ ชันธชัย มหาโพธิ์ (2535, หน้า 20) ที่กล่าวว่าต้องมีเนื้อหาที่ตรงกับจุดประสงค์ กิจกรรมเหมาะสมกับวัยหรือความสามารถของผู้เรียน มีภาพประกอบ การวางฟอร์มที่ดีมีที่ว่างสำหรับการฝึกเขียนใช้เวลาที่เหมาะสมและท้าทายความสามารถของผู้เรียน สามารถนำไปฝึกด้วยตนเองได้

1.2 แบบฝึกเสริมทักษะเรื่องมาตราตัวสะกด กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาไทย ชั้นประถมศึกษาปีที่ 1 ที่สร้างขึ้นทำให้ผู้เรียนมีความกระตือรือร้นในการทำแบบฝึกเสริมทักษะ เด็กมีส่วนร่วมและกล้าแสดงออกในการร่วมกิจกรรม มีความคิดสร้างสรรค์ในการใช้ภาษาสื่อสารในทักษะทั้ง 4 ด้าน คือ ฟัง พูด อ่าน และเขียน นักเรียนสามารถเรียนได้ตามอัธยาศัยด้วยตนเองและเป็นอิสระจากผู้อื่น ทำให้ผู้เรียนมีทัศนคติที่ดีต่อวิชาที่เรียน เพราะสามารถประสบผลสำเร็จในการเรียนด้วยตนเอง ทำให้ผู้เรียนมีส่วนร่วมในกิจกรรมการเรียนการสอนอย่างเต็มที่ ทำให้ผู้เรียนเกิดความรู้สึกร่าเริงใจ ซึ่งสอดคล้องกับลักษณะแบบฝึกที่ดีของ วิชัย เพ็ชรเรือง (2531, หน้า 73) คือมีการใช้หลักจิตวิทยาเข้าช่วย เช่น มีการสร้างแรงจูงใจให้เด็กอยากรู้ อยากเห็นและกระตือรือร้นที่จะทำกิจกรรม เมื่อจบมีการเสริมแรงทุกครั้ง เพื่อเด็กอยากจะทำกิจกรรมอื่นต่อไป แบบฝึกควรฝึกในสิ่งที่เกี่ยวข้องกับตัวเด็ก มีความหมายต่อผู้ฝึก เด็กจะได้นำไปใช้ในชีวิตประจำวันได้และสามารถปรับเข้าสู่โครงสร้างทางความคิดของเด็กง่ายขึ้น

2. การเปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนก่อนและหลังการเรียนรู้โดยใช้แบบฝึกเสริมทักษะเรื่องมาตราตัวสะกด กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาไทย ชั้นประถมศึกษาปีที่ 1 พบว่า ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนหลังได้รับการเรียนรู้โดยใช้แบบฝึกเสริมทักษะสูงกว่าก่อนได้รับการเรียนรู้โดยใช้แบบฝึกเสริมทักษะ อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 ซึ่งเป็นไปตามสมมุติฐานที่ตั้งไว้ ทั้งนี้อาจเนื่องมาจากการสร้างแบบฝึกเสริมทักษะผู้วิจัยได้คำนึงถึงตัวผู้เรียน และสร้างขึ้นตามหลักการและทฤษฎี มีการตรวจสอบจากผู้เชี่ยวชาญ

มีการนำไปทดลองใช้ แล้วนำกลับมาปรับปรุงแก้ไขก่อนนำไปใช้จริง ทำให้แบบฝึกเสริมทักษะที่สร้างขึ้นเป็นเสมือนครูคนหนึ่งของนักเรียน เพียงแต่ไม่ต้องเรียนตามตาราง หรือไม่ต้องเรียนพร้อมเพื่อนในห้อง สามารถตอบสนองและยืดหยุ่นต่อผู้เรียน อีกทั้งสามารถกลับไปทบทวนเนื้อหาได้ตลอดเวลา ในการเริ่มต้นสอนแต่ละครั้งมีการทบทวนความรู้เดิมเพื่อเชื่อมโยงความรู้เดิมให้สัมพันธ์กับความรู้ใหม่ นักเรียนจึงมีความเข้าใจเนื้อหามากขึ้น และยังเป็นกิจกรรมที่ทำทลายความคิดของนักเรียน นักเรียนจึงมีความสนใจและมีความกระตือรือร้นในการทำกิจกรรมก่อให้เกิดการเรียนรู้ที่มีประสิทธิภาพ และส่งผลให้ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนมีการพัฒนาขึ้นตามลำดับ สอดคล้องกับงานวิจัยของ สกฤษดา เลิกนอก (2545, หน้า 39) ที่ได้ศึกษาเรื่องผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักเรียนหลังจากที่เรียนโดยใช้แบบฝึกเสริมทักษะการอ่านและการลำดับคำยาก พบว่า ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนหลังการใช้แบบฝึกเสริมทักษะสูงกว่าก่อนเรียนอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 พิจิตร ทาทอง (2545, หน้า 62) ที่ศึกษาเปรียบเทียบความสามารถในการอ่านภาษาไทยของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 2 ที่ได้รับการสอนโดยใช้ชุดฝึกสมรรถภาพการอ่านเร็วกับการสอนตามคู่มือครู ผลปรากฏว่า นักเรียนที่ได้เรียนจากชุดฝึกสมรรถภาพการอ่านเร็วมีผลสัมฤทธิ์ทางการอ่านสูงกว่านักเรียนที่ได้รับการสอนตามคู่มือครูอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01

3. ผลการศึกษาความพึงพอใจของนักเรียนที่มีต่อแบบฝึกเสริมทักษะ เรื่อง มาตราตัวสะกด กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาไทย ชั้นประถมศึกษาปีที่ 1 มีความพึงพอใจโดยรวมอยู่ในระดับมากที่สุด แสดงว่านักเรียนมีความพึงพอใจต่อแบบฝึกเสริมทักษะเป็นอย่างมาก ทั้งนี้อาจเนื่องจากแบบฝึกเสริมทักษะเป็นสื่อที่ทันสมัย นักเรียนรู้สึกตื่นเต้นเมื่อได้เรียน เพราะให้ทั้งความรู้และความเพลิดเพลิน ช่วยให้รู้จักคิดและปฏิบัติอย่างเป็นขั้นตอน เพราะนักเรียนได้เรียนตามเนื้อหาที่ตนต้องการตามลำดับขั้นตอนจากง่ายไปหายาก ได้ลงมือปฏิบัติ มีผลแสดงความก้าวหน้าทางการเรียนเป็นระยะ ๆ ทำทลายให้นักเรียนเกิดความพยายามจนถึงระดับหนึ่งก็ได้รับความสำเร็จทันที ดังนั้นแบบฝึกเสริมทักษะ จึงเป็นส่วนหนึ่งที่ช่วยให้นักเรียนสามารถเข้าใจเนื้อหาบทเรียนได้ดียิ่งขึ้นสอดคล้องกับคำกล่าวของ มาสโลว์ ที่ว่าหากความต้องการพื้นฐานของมนุษย์ได้รับการตอบสนองก็จะทำให้เกิดความพึงพอใจ และสอดคล้องกับ จีรวัดมน์ กิตติมงคลมา (2548, หน้า 17) ที่ว่า ความพึงพอใจ เกิดจากความรู้สึกที่ดี ความรู้สึกรัก ชอบ และสุขใจ หรือทัศนคติในทางที่ดีของบุคคลที่มีต่อสิ่งนั้น ๆ ซึ่งถ้าบุคคลมีความพึงพอใจต่อสิ่งใดก็จะมิ

ผลให้บุคคลอุทิศร่างกาย แรงใจ แรงสติปัญญา เพื่อที่จะกระทำในสิ่งนั้น ๆ สอดคล้องกับ ผลการศึกษาของ ธีรภูมิกานต์ ชาติเพชร (2549, หน้า 62) ที่กล่าวว่า ผลจากการนำ แบบฝึกเสริมทักษะการอ่านและการเขียนสะกดคำยาก สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษา ปีที่ 6 ไปทดลองใช้ ผลการประเมินความพึงพอใจของนักเรียนที่มีต่อแบบฝึกเสริมทักษะ การอ่านและการเขียนสะกดคำยากอยู่ในระดับมากที่สุด สุไมตรี นามบัวน้อย (2552, หน้า 77) ที่ได้ทำการวิจัยเปรียบเทียบทักษะการอ่านและเจตคติต่อการเรียนวิชาภาษาอังกฤษ ระหว่าง การสอนโดยใช้แบบฝึกเสริมทักษะการสอนอ่านโดยใช้บทอ่านปกติ สำหรับนักเรียนชั้น มัธยมศึกษาปีที่ 6 ซึ่งพบว่า ความพึงพอใจของนักเรียนที่มีต่อแบบฝึกทักษะการอ่าน วิชาภาษาอังกฤษพื้นฐาน รหัสวิชา อ 33102 สำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษา ปีที่ 6 อยู่ในระดับดี เครือฟ้า ไวแสน (2553, หน้า 117) ได้ศึกษาการพัฒนาแบบฝึกเสริมทักษะ การเรียนรู้คำศัพท์ภาษาอังกฤษกลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาต่างประเทศ ชั้นประถมศึกษา ปีที่ 1 โรงเรียนบ้านโนนสูงดอนหลี่ สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามหาสารคาม เขต 2 พบว่า ค่าความพึงพอใจของนักเรียนที่มีต่อการเรียนด้วยแบบฝึกเสริมทักษะการเรียนรู้คำศัพท์ ภาษาอังกฤษ อยู่ในระดับความพึงพอใจมาก ชมภูษุช สำแดงเดช (2554, บทคัดย่อ) ได้ศึกษาการพัฒนาทักษะการเขียนคำศัพท์ภาษาอังกฤษ ด้วยแบบฝึกเสริมทักษะของ นักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 4 พบว่า ความพึงพอใจของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 4 ที่มีต่อการเขียนคำศัพท์ภาษาอังกฤษ โดยใช้แบบฝึกเสริมทักษะอยู่ในระดับมาก และ ดวงเนตร ใจชัยภูมิ (2559, หน้า 67) ได้ศึกษาการพัฒนาทักษะการอ่านและเขียน ภาษาอังกฤษโดยใช้แบบฝึกเสริมทักษะสำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 พบว่า จากการสอบถามความพึงพอใจของนักเรียนที่มีต่อการจัดการเรียนรู้เรื่อง I'm Australian. นักเรียนมีความพึงพอใจอยู่ในระดับมาก ค่าเฉลี่ยเท่ากับ 3.95

ข้อเสนอแนะ

ผลจากการวิจัยในครั้งนี้ ผู้วิจัยมีข้อเสนอแนะต่อการนำผลการวิจัยไปใช้ ประโยชน์และนำไปใช้ในการศึกษาวิจัยครั้งต่อไป ดังนี้

ข้อเสนอแนะสำหรับการนำผลการวิจัยไปใช้

1. การจัดกิจกรรมการเรียนรู้ ครูควรทบทวนคำสั่งให้ผู้เรียนเข้าใจก่อน จะลงมือทำแบบฝึกเสริมทักษะ

2. การจัดกิจกรรมการเรียนรู้ควรใช้เวลาผู้เรียนในการทำกิจกรรมตามความสามารถของผู้เรียนแต่ละคนและมีการเสริมแรงโดยการให้คำชมเชย

3. ในการนำแบบฝึกเสริมทักษะไปใช้นั้น ครูผู้สอนควรมีขั้นตอนในการใช้ให้เข้าใจรวมทั้งเนื้อหาและข้อความที่อยู่ในแบบฝึกเสริมทักษะต้องสั้น กระชับและได้ใจความและมีการกำหนดกิจกรรมการฝึกที่แน่นอน ทำการฝึกอย่างต่อเนื่องและสม่ำเสมอ การจัดกิจกรรมโดยใช้แบบฝึกเสริมทักษะจึงจะเกิดประโยชน์อย่างแท้จริง

4. ในการทำแบบฝึกเสริมทักษะแต่ละครั้งไม่ควรจะมากเกินไป ควรให้เหมาะกับวัยและความสนใจของนักเรียน เพื่อไม่ให้นักเรียนเกิดความเบื่อหน่าย

ข้อเสนอแนะในการวิจัยในครั้งต่อไป

1. ควรมีการสร้างแบบฝึกเสริมทักษะภาษาไทยในเนื้อหาอื่น ๆ ที่หลากหลาย และควรทำการเปรียบเทียบทัศนคติ และความคงทนในการเรียนรู้ระหว่างนักเรียนที่เรียนด้วยแบบฝึกเสริมทักษะกับนักเรียนที่เรียนในชั้นเรียนที่มีการสอนด้วยวิธีอื่น ๆ

2. ควรมีการศึกษาพื้นฐานความสามารถในการเรียนรู้ของเด็กในห้องเรียน เพื่อนำข้อมูลที่ได้มาสร้างแบบฝึกเสริมทักษะตามระดับความสามารถของเด็ก

3. ควรมีการสร้างและพัฒนาแบบฝึกเสริมทักษะเพื่อพัฒนาทักษะอื่น ๆ ในกลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาไทย ได้แก่ ทักษะการฟัง ทักษะการพูด ทักษะการดู และทักษะการอ่านด้วย เพราะเป็นพื้นฐานของทักษะการเขียนที่ดี

4. ควรมีการสร้างและพัฒนาแบบฝึกเสริมทักษะในกลุ่มสาระการเรียนรู้อื่น ๆ และในระดับชั้นอื่น ๆ เพื่อศึกษาประสิทธิภาพของการเรียนรู้ด้วยแบบฝึกเสริมทักษะให้มากขึ้น

บรรณานุกรม

บรรณานุกรม

- กมล ชุกลิ่น. (2550). การพัฒนาแบบฝึกทักษะการเขียนสะกดคำภาษาไทยชั้นประถมศึกษาปีที่ 3. วิทยานิพนธ์ ค.ม. อุบลราชธานี: มหาวิทยาลัยราชภัฏอุบลราชธานี.
- กระทรวงศึกษาธิการ. (2554). หลักสูตรการศึกษาขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช 2554. กรุงเทพฯ: โรงพิมพ์องค์การรับส่งสินค้าและพัสดุภัณฑ์ (ร.ส.พ.).
- _____. (2542). แบบฝึกเสริมทักษะการอ่านและเขียนภาษาไทยระดับประถมศึกษา. กรุงเทพฯ: กระทรวงศึกษาธิการ.
- _____. (2551). หลักสูตรแกนกลางการศึกษาขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช 2551. กรุงเทพฯ: โรงพิมพ์ชุมนุมสหกรณ์การเกษตรแห่งประเทศไทย.
- _____. (2553). หลักสูตรแกนกลางการศึกษาขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช 2551. (พิมพ์ครั้งที่ 3). กรุงเทพฯ: โรงพิมพ์ชุมนุมสหกรณ์การเกษตรแห่งประเทศไทย.
- _____. (2559, 11 ตุลาคม). ให้ใช้มาตรฐานการศึกษาขั้นพื้นฐานเพื่อการประกันคุณภาพภายในของสถานศึกษา. ประกาศกระทรวงศึกษาธิการ.
- กองทัพ เคลือบพนิชกุล. (2542). การใช้ภาษาไทย. กรุงเทพฯ: โอเดียนสโตร์.
- กอบกาญจน์ วงศ์วิสิทธิ์. (2551). ทักษะภาษาเพื่อการสื่อสาร. กรุงเทพฯ: โอเดียนสโตร์.
- ชั้นรัชชัย มหาโพธิ์. (2535). รายงานการวิจัยเรื่องการเปรียบเทียบผลการเขียนสะกดคำของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 3 ในสังกัดสำนักงานการประถมศึกษาจังหวัดอุดรธานี โดยใช้แบบฝึกการเขียนสะกดคำกับการเขียนตามคำบอก. อุดรธานี: สำนักงานการประถมศึกษาจังหวัดอุดรธานี.
- เครือฟ้า ไฉสน. (2553). การพัฒนาแบบฝึกเสริมทักษะการเรียนรู้คำศัพท์ภาษาอังกฤษ กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาต่างประเทศ ชั้นประถมศึกษาปีที่ 1 โรงเรียนบ้านโนนสูงดอนหลี่ สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามหาสารคาม เขต 2. วิทยานิพนธ์ ค.ม. มหาสารคาม: มหาวิทยาลัยราชภัฏมหาสารคาม.
- จันทร์รักษ์ ภัทธีรมย์. (2555). การพัฒนาชุดฝึกทักษะการอ่านคำควบกล้ำ สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 3. วิทยานิพนธ์ ค.ม. อุบลราชธานี: มหาวิทยาลัยราชภัฏอุบลราชธานี.
- จันทร์รา อุ่นจิตต์. (2551). แบบฝึกเสริมทักษะวิชาภาษาไทย เรื่องการเขียนสะกดคำที่มีตัวสะกดไม่ตรงตามมาตรา สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 4. วิทยานิพนธ์ ศศ.ม. พิษณุโลก: มหาวิทยาลัยนเรศวร.

- จิรวัดณ์ กิตติมงคลมา. (2548). *ความพึงพอใจของลูกค้าต่อการบริการของธนาคาร*
ไทยพาณิชย์ จำกัด(มหาชน)สาขาหนองหิน ภูกระดึง. การค้นคว้าอิสระ กศ.ม.
 มหาสารคาม: มหาวิทยาลัยมหาสารคาม.
- ชมภูนุช ส้มแดงเดช. (2554). *การพัฒนาทักษะการเขียนคำศัพท์ภาษาอังกฤษ*
ด้วยแบบฝึกเสริมทักษะของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 4 . วิทยานิพนธ์ ค.ม.
 มหาสารคาม: มหาวิทยาลัยราชภัฏมหาสารคาม.
- ชวลิต ชูกำแพง. (2551). *การพัฒนาหลักสูตร. มหาสารคาม: ที่ควพี จำกัด.*
 _____ . (2553). *การวิจัยหลักสูตรและการสอน. (พิมพ์ครั้งที่ 2).* มหาสารคาม:
 มหาวิทยาลัยมหาสารคาม.
- ชวาล แพร์ตกุล. (2552). *เทคนิคการวัดผล. (พิมพ์ครั้งที่ 7).* กรุงเทพฯ:
 โรงพิมพ์วิบูลย์การปก.
- ฐะปะนีย์ นาครทรรพ. (2545). *การสอนภาษาไทย ระดับประถมศึกษา. กรุงเทพฯ:*
 ศูนย์ส่งเสริมวิชาการ.
- ณัฐกานต์ ซาติเพชร. (2549). *การพัฒนาแบบฝึกเสริมทักษะกลุ่มสาระการเรียนรู้*
ภาษาไทย เรื่องการอ่านและเขียนสะกดคำยาก ชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 โรงเรียน
อนุบาลคูเมือง. วิทยานิพนธ์ ค.ม. บุรีรัมย์: มหาวิทยาลัยราชภัฏบุรีรัมย์.
- ณัฐชญา เอี่ยมอ่อน. (2550). *ความพึงพอใจต่อการใช้บริการห้องสมุดประชาชนของ*
นักศึกษานอกโรงเรียนสายสามัญ วิธีเรียนทางไกล ศูนย์บริการศึกษา
นอกโรงเรียน อำเภอพิบูลย์รักษ์. วิทยานิพนธ์ กศ.ม. มหาสารคาม:
 มหาวิทยาลัยมหาสารคาม.
- ดวงเนตร ใจชัยภูมิ. (2559). *การพัฒนาทักษะการอ่านและเขียนภาษาอังกฤษโดยใช้*
แบบฝึกเสริมทักษะสำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1. วิทยานิพนธ์ ค.ม.
 มหาสารคาม: มหาวิทยาลัยราชภัฏมหาสารคาม.
- เดือนจิต นาราช. (2553). *การจัดการเรียนรู้ภาษาไทยการอ่านและการเขียนแจกลูกสะกด*
คำโดยใช้แบบฝึกทักษะประกอบแผนผังความคิด ชั้นประถมศึกษาปีที่ 1.
 วิทยานิพนธ์ กศ.ม. มหาสารคาม: มหาวิทยาลัยมหาสารคาม.
- ถวัลย์ มาศจรัส. (2550). *นวัตกรรมการศึกษา ชุดแบบฝึกหัด แบบฝึกทักษะ.*
 กรุงเทพฯ: โรงพิมพ์ 21 เซ็นจูรี่.

- ถวัลย์ มาศจรัส และคณะ. (2550). *แบบฝึกหัด แบบฝึกทักษะเพื่อพัฒนาการเรียนรู้และการจัดทำผลงานวิชาการของข้าราชการครูและบุคลากรทางการศึกษา*.
กรุงเทพฯ: ธารอักษร.
- ชญ ทดแทนคุณ และกุลวดี แพทย์พิทักษ์. (2548). *ภาษาไทย 1*. กรุงเทพฯ: โอเดียนสโตร์.
- นวรรรณ พันธุ์เมธา. (2551). *ไวยากรณ์ไทย*. (พิมพ์ครั้งที่ 4). กรุงเทพฯ: โครงการเผยแพร่ผลงานวิชาการคณะอักษรศาสตร์ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.
- เนาวรัตน์ ชื่นมณี. (2540). *การพัฒนาแบบฝึกทักษะภาษาไทยการสะกดคำยากเรื่อง เบ็ดหาย สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 2*. วิทยานิพนธ์ กศ.ม.
มหาสารคาม: มหาวิทยาลัยมหาสารคาม.
- บังอร บารมีช่วย. (2550). *การพัฒนาแผนการเรียนรู้ เรื่องการอ่านและการเขียนสะกดคำ ชั้นประถมศึกษาปีที่ 2 โดยใช้แบบฝึกทักษะ*. วิทยานิพนธ์ กศ.ม. มหาสารคาม
มหาวิทยาลัยมหาสารคาม.
- บุญชม ศรีสะอาด. (2545). *การวิจัยเบื้องต้น*. (พิมพ์ครั้งที่ 6). กรุงเทพฯ: สุวีริยาสาส์น.
_____. (2553). *การวิจัยเบื้องต้น*. (พิมพ์ครั้งที่ 8). กรุงเทพฯ: สุวีริยาสาส์น.
- ประไทย ศุภวิทยาเจริญกุล. (2557). *การพัฒนาแบบฝึกเสริมทักษะการอ่านและการเขียนสะกดคำ โดยใช้การเรียนรู้แบบร่วมมือ กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาไทย ชั้นประถมศึกษาปีที่ 2*. วิทยานิพนธ์ ค.ม. สกลนคร: มหาวิทยาลัยราชภัฏ
สกลนคร.
- ปยนาถ น่วมทอง. (2544). *การพัฒนาแบบฝึกทักษะภาษาไทย เรื่อง การเขียนสะกดคำพื้นฐานในแบบเรียนภาษาไทย สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 1*.
วิทยานิพนธ์ กศ.ม. พิษณุโลก: มหาวิทยาลัยนเรศวร.
- ปิยาภรณ์ สร้อยระย้า. (2547). *การพัฒนาแผนการจัดกิจกรรมการเรียนรู้โดยใช้แบบฝึกทักษะการสะกดคำยาก วิชาภาษาไทย ชั้นประถมศึกษาปีที่ 2*.
วิทยานิพนธ์ ศศ.ม. มหาสารคาม: มหาวิทยาลัยมหาสารคาม.
- เพชัญ กิจระการ. (2544). “การวิเคราะห์สื่อและเทคโนโลยีเพื่อการศึกษา (E_1, E_2)”
ในการวัดผลการศึกษา มหาวิทยาลัยมหาสารคาม. มหาสารคาม:
คณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยมหาสารคาม.
_____. (2547). *เอกสารประกอบการสอน ดัชนีประสิทธิผล. ภาควิชาเทคโนโลยีการศึกษา คณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยมหาสารคาม*.

- พรรณวดี โตมาก. (2553). ผลการจัดกิจกรรมการเรียนรู้กลุ่มสาระภาษาไทย
 ชั้นประถมศึกษาปีที่ 1 เรื่องการอ่านและเขียนสะกดคำ แจกลูกคำที่มีสระ
 เปลี่ยน รูปและสระลดรูป โดยใช้แผนผังความคิดประกอบการเรียนรู้แบบ
 ร่วมมือ. วิทยานิพนธ์ กศ.ม. มหาสารคาม: มหาวิทยาลัยมหาสารคาม.
- พิจิตร ทาทอง. (2545). การเปรียบเทียบความสามารถในการอ่านภาษาไทย ของนักเรียน
 ชั้นประถมศึกษาปีที่ 2 ที่ได้รับการสอนโดยใช้ชุดฝึกสมรรถภาพการอ่านเร็วกับ
 การสอนอ่านตามคู่มือครู. วิทยานิพนธ์ ค.ม. อุบลราชธานี: สถาบันราชภัฏ
 อุบลราชธานี.
- ไพวรรณ ชาติพา และคณะ (2558). การพัฒนาการอ่านและการเขียนคำที่มีตัวสะกด
 ไม่ตรงมาตราโดยใช้แบบฝึก กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาไทย ชั้นประถมศึกษา
 ปีที่ 2. วารสารบัณฑิตศึกษา, 10(49), 133-140.
- ภักดี พลศักดิ์. (2553). การพัฒนาชุดฝึกทักษะการอ่านและการเขียนคำที่สะกดไม่ตรงตาม
 มาตรฐานตัวสะกด ชั้นประถมศึกษาปีที่ 3. วิทยานิพนธ์ ค.ม. อุบลราชธานี:
 มหาวิทยาลัยราชภัฏอุบลราชธานี.
- ภาคภูมิ วรรณภา. (2556). การเขียนเพื่อการสื่อสาร. กรุงเทพฯ: อินทนิล.
- มณี บุญญาติชัย. (2548). การเปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนเรื่องประโยคของ
 นักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 ที่ได้รับการสอนโดยการเรียนแบบร่วมมือ
 เทคนิค TGT กับการสอนแบบปกติ. วิทยานิพนธ์ ศษ.ม. กรุงเทพฯ:
 มหาวิทยาลัยศิลปากร.
- มนทิรา ภักดีณรงค์. (2540). การศึกษาแบบฝึกเสริมทักษะกิจกรรมขั้นตอนที่ 5 ที่มี
 ประสิทธิภาพและความคงทนในการเรียนรู้เรื่องยังไม่สายเกินไป วิชาภาษาไทย
 ชั้นประถมศึกษาปีที่ 2 โดยการสอนแบบมุ่งประสบการณ์ทางภาษา.
 วิทยานิพนธ์ กศ.ม. มหาสารคาม: มหาวิทยาลัยมหาสารคาม.
- มหาวิทยาลัยศรีปทุม. (2549). ทักษะการใช้ภาษาไทยเพื่อการสื่อสาร (การพูด-การเขียน).
 (พิมพ์ครั้งที่ 10). กรุงเทพฯ: โรงพิมพ์ฝ่ายบริหาร มหาวิทยาลัยศรีปทุม.
- มหาวิทยาลัยศิลปากร. (2540). ภาษากับการสื่อสาร. นครปฐม: มหาวิทยาลัยศิลปากร.

- มะลิ อัจฉริย์. (2540). การพัฒนาแบบฝึกทักษะภาษาไทย เรื่อง การเขียนสะกดการคำไม่ตรงตามมาตราตัวสะกดแม่กน แม่กต แม่กบสำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 3. วิทยานิพนธ์ กศ.ม. มหาสารคาม: มหาวิทยาลัยมหาสารคาม.
- มัทนา พันธประสิทธิ์.(2543). การพัฒนาชุดฝึกทักษะการอ่านภาษาไทยเพื่อจับใจความชั้นประถมศึกษาปีที่ 4. การค้นคว้าอิสระ กศ.ม. มหาสารคาม: มหาวิทยาลัยมหาสารคาม.
- มุกิตา อังคระณี. (2559). การพัฒนาแบบฝึกทักษะเรื่องสีและการระบายสี กลุ่มสาระการเรียนรู้ศิลปะสำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 4 โรงเรียนคลองสำโรง. กรุงเทพฯ: สาขาวิชาหลักสูตรและการสอน โครงการบัณฑิตศึกษา มหาวิทยาลัยราชภัฏธนบุรี.
- เรือนใจ อิศรางกูร ณ อยุธยา. (2554). ผลการใช้แบบฝึกเสริมทักษะเพื่อพัฒนาทักษะการเขียนสะกดคำพื้นฐาน สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 2. วิทยานิพนธ์ กศ.ม. บุรีรัมย์: มหาวิทยาลัยราชภัฏบุรีรัมย์.
- โรงเรียนบ้านหนองบัวงาม. (2560). หลักสูตรสถานศึกษาโรงเรียนบ้านหนองบัวงาม ปีการศึกษา 2560. ปึงกาฬ: โรงเรียนบ้านหนองบัวงาม.
- _____. (2561). รายงานประจำปีของสถานศึกษาปีการศึกษา 2561. ปึงกาฬ: โรงเรียนบ้านหนองบัวงาม.
- ล้วน สายยศ และอังคณา สายยศ. (2538). เทคนิคการวิจัยทางการศึกษา. (พิมพ์ครั้งที่ 4). กรุงเทพฯ: สุวีริยาสาส์น.
- วรรณ โสภประยูร. (2542). การสอนภาษาไทยในระดับประถมศึกษา. (พิมพ์ครั้งที่ 3). กรุงเทพฯ: ไทยวัฒนาพานิช.
- วันเพ็ญ เทพโสธา. (มปป.) หลักภาษาไทย ฉบับนักเรียน-นักศึกษา. กรุงเทพฯ: พัฒนาศึกษา.
- วารุณี ศิริมาศ. (2556). ผลการใช้แบบฝึกทักษะการอ่านจับใจความตามทฤษฎีคอนสตรัคติวิสต์ร่วมกับการเรียนรู้แบบร่วมมือที่มีต่อการคิดวิเคราะห์ เจตคติต่อวิชาภาษาไทย และผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 โรงเรียนเทศบาล 4 “รัฐประชานุเคราะห์”. วิทยานิพนธ์ กศ.ม. สกลนคร: มหาวิทยาลัยราชภัฏสกลนคร.
- วาโร เพ็งสวัสดิ์. (2546). การวิจัยในชั้นเรียน. กรุงเทพฯ: โรงพิมพ์สุวีริยาสาส์น.

- วชิณตน์ ภาณุพงศ์ และคณะ. (2552). *หนังสืออุเทศภาษาไทย ชุดบรรทัดฐานภาษาไทย : ชนิดของคำ วลี ประโยค และสัมพันธ์สาร*. กรุงเทพฯ: สถาบันภาษาไทย สำนักงานวิชาการและมาตรฐานการศึกษา สำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้น กระทรวงศึกษาธิการ.
- วิชัย เพ็ชรเรือง. (2531). *การเปรียบเทียบความสามารถในการอ่านภาษาไทยของนักเรียน ชั้นประถมศึกษาปีที่ 4 ที่พูดภาษาถิ่น ระหว่างกลุ่มที่ได้รับการสอนโดยใช้ แบบฝึกซ่อมเสริมกับกลุ่มที่ได้รับการสอนทั่วไปของโรงเรียนสุทนต์นวัฒนา*. สำนักงานการประถมศึกษาอำเภอเมืองจังหวัดชัยภูมิ. ปรินท์ยูนิฟรนต์ กศ.ม. กรุงเทพฯ: มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒประสานมิตร.
- วิมลรัตน์ สุนทรโรจน์. (2551). *นวัตกรรมตามแนวคิดแบบ Backward Desing*. มหาสารคาม: ภาควิชาหลักสูตรและการสอน คณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยมหาสารคาม.
- สกุณา เลิกนอก. (2545). *การศึกษาผลสัมฤทธิ์การอ่านและการเขียนสะกดคำยาก โดยใช้ แบบฝึกเสริมทักษะภาษาไทย ชั้นประถมศึกษาปีที่ 4*. วิทยานิพนธ์ ศษ.ม. ขอนแก่น: มหาวิทยาลัยขอนแก่น.
- สมนึก ภัททิยธนี. (2549). *พื้นฐานการวิจัยการศึกษา*. (พิมพ์ครั้งที่ 5). กอฬลินธุ์: ปรธานการพิมพ์.
- _____. (2551). *การวัดผลการศึกษา*. (พิมพ์ครั้งที่ 6). กอฬลินธุ์: ปรธานการพิมพ์.
- _____. (2553). *การวัดผลการศึกษา*. (พิมพ์ครั้งที่ 7). มหาสารคาม: ภาควิชาวิจัยและพัฒนาการศึกษา คณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยมหาสารคาม.
- สมบัติ ท้ายเรือคำ. (2553). *ระเบียบวิธีวิจัยสำหรับมนุษยศาสตร์และสังคมศาสตร์ : Research Methodology for Social Sciences and Humanities*. (พิมพ์ครั้งที่ 4). มหาสารคาม: โรงพิมพ์มหาวิทยาลัยมหาสารคาม.
- สำนักบริหารงานการมัธยมศึกษาตอนปลาย สพฐ. (2558). *แนวทางการจัดทักษะ การเรียนรู้ในศตวรรษที่ 21 ที่เน้นสมรรถนะสาขาวิชาชีพ*. กรุงเทพฯ: กระทรวงศึกษาธิการ.

- สำนักวิชาการและมาตรฐานการศึกษา. (2548). *การประเมินคุณลักษณะอันพึงประสงค์ตามหลักสูตรการศึกษาขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช 2544*. กรุงเทพฯ: ราชบัณฑิตยสถาน และพัสดุภัณฑ์ (ร.ส.พ.).
- สิริพร กอบแก้ว. (2543). *การพัฒนาแบบฝึกการเขียนเชิงสร้างสรรค์ สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 1*. วิทยานิพนธ์ ศษ.ม. พิษณุโลก: มหาวิทยาลัยนเรศวร.
- สุคนธ์ สินธพานนท์. (2551). *นวัตกรรมการเรียนการสอนเพื่อพัฒนาคุณภาพของเยาวชน*. กรุงเทพฯ: 9119 เทคนิคพรีนติ้ง.
- สุจิต เพียรชอบ และสายใจ อินทร์พรหม. (2538). *วิธีการสอนภาษาไทยระดับมัธยมศึกษา*. (พิมพ์ครั้งที่ 3). กรุงเทพฯ: โรงพิมพ์จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.
- สุจิต เหมวัล. (2555). *ศาสตร์การสร้างและพัฒนาแบบฝึกทักษะ*. ขอนแก่น: ทรัพย์สุนทรการพิมพ์.
- สุนทรพจน์ ดำรงค์พานิช. (2554). *การออกแบบการทดลอง : Experimental Designs*. (พิมพ์ครั้งที่ 2). มหาสารคาม: มหาวิทยาลัยมหาสารคาม.
- สุนันทา สายแวง. (2552). *การพัฒนาแบบฝึกทักษะการเขียนสะกดคำที่ประสมสระลดรูปเปลี่ยนรูป ที่สะกดตรงตามมาตราตัวสะกด กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาไทย สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 2*. วิทยานิพนธ์ ค.ม. อุบลราชธานี: มหาวิทยาลัยราชภัฏอุบลราชธานี.
- สุไมตรี นามบัวน้อย. (2552). *การเปรียบเทียบทักษะการอ่านและเจตคติต่อการเรียนวิชาภาษาอังกฤษ ระหว่างการสอนโดยใช้แบบฝึกเสริมทักษะ กับการสอนอ่านโดยใช้บทอ่านปกติ สำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 6*. วิทยานิพนธ์ ค.ม. ลพบุรี: มหาวิทยาลัยราชภัฏเทพสตรี.
- สุวิมล ตีรกานันท์. (2551). *การสร้างเครื่องมือวัดตัวแปรในการวิจัยทางสังคมศาสตร์: แนวทางสู่การปฏิบัติ*. (พิมพ์ครั้งที่ 2). กรุงเทพฯ: ศูนย์หนังสือแห่งจุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.
- อดุลย์ ภูปลี. (2539). *การเปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์การเขียนสะกดคำ สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 1 โดยใช้แบบฝึกที่จัดคำเป็นกลุ่มคำและแบบฝึกที่จัดคำคละคำ*. วิทยานิพนธ์ กศ.ม. มหาสารคาม: มหาวิทยาลัยมหาสารคาม.

- อรพรรณ ภูนาบาล. (2555). *การพัฒนาชุดกิจกรรมส่งเสริมทักษะการอ่านและการเขียนควบคู่กัน เน้นการเรียนรู้แบบร่วมมือ ชั้นประถมศึกษาปีที่ 2*. วิทยานิพนธ์ ค.ม. สกสกลนคร: มหาวิทยาลัยราชภัฏสกลนคร.
- อัมพร เลิศณรงค์. (2559). การพัฒนารูปแบบการเรียนภาษาไทยโดยใช้ความคิดสร้างสรรค์เป็นฐาน เรื่อง การเขียน สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 3. *วารสารวิชาการศึกษาศาสตร์ คณะศึกษาศาสตร์มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ*, 17(1), 100–109.
- อิสรา รุ่งอภิญา. (2558). *การพัฒนาผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนเรื่องชนิดของประโยคของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 ที่จัดการเรียนรู้แบบร่วมมือเทคนิค STAD ร่วมกับแบบฝึก*. วิทยานิพนธ์ ศษ.ม. เพชรบุรี: มหาวิทยาลัยศิลปากร.
- อุทุมพร จันทรอด. (2545). *รายงานการใช้แบบฝึกเสริมทักษะภาษาไทยแบบมุ่งประสบการณ์ภาษารูปแบบที่ 1 ชั้นประถมศึกษาปีที่ 2 เรื่อง บ้านของผม*. ชัยภูมิ: อัดสำเนา.
- Lowray, Eleanor Blodwyn Lane. (1978) *“The Effects fo Four Drill and Practics Unit on the Decoding Performances of Student With Specific Learning Disabilities.”* Dissertation Abstracts International, 39,2, (August 1978), 817–A
- Maslow, A.H. (1970). *Motivation and Personality*. 2 nd ed. New York: Harper and Row.
- Greg L. (1991, December). *The Effects of Cooperative Learning on the Spelling Achievement of Intermediate Elementary Student. Ph.D. Dissertation.* Ball State University. (online). Available: <http://www.lip.umi.com/dissertations/fullcit/9133267>.
- Scott, Myers M. (1970). *Every Employer : More Meaningful Work through Job Environment*. Englewood Cliffs, New Jersey: Prentice–Hall.

ภาคผนวก

ภาคผนวก ก

ตัวอย่างแบบฝึกเสริมทักษะเรื่องมาตราตัวสะกด
กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาไทย ชั้นประถมศึกษาปีที่ 1
(ชุดที่ 3 เรื่อง คำที่สะกดด้วย มาตราแม่ กม)

แบบฝึกเสริมทักษะ

ชุดที่ 3 เรื่อง คำที่สะกดด้วย มาตราแม่ กม

กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาไทย ชั้นประถมศึกษาปีที่ 1

นางจิราพร บุคดีอ้วน

ตำแหน่ง ครู ค.ศ. 1

โรงเรียนบ้านหนองบัวงาม

ตำบลนาสะแบง อำเภอศรีวิไล จังหวัดบึงกาฬ

สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาบึงกาฬ

คำนำ

แบบฝึกเสริมทักษะ เรื่องมาตราตัวสะกด กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาไทย จัดทำขึ้นตามมาตรฐานการเรียนรู้กลุ่มสาระภาษาไทย ในระดับชั้นประถมศึกษาปีที่ 1 รวมทั้งหมดมี จำนวน 9 ชุด โดยมีจุดมุ่งหมายในการจัดทำเพื่อฝึกทักษะการเขียนประโยค แต่ละชุดจะเริ่มฝึกจากง่ายไปหายากและฝึกซ้ำ ๆ เพื่อให้นักเรียนมีความเข้าใจพื้นฐานของการเขียนประโยค และสามารถเขียนประโยคได้เองในที่สุด ทำให้ผู้เรียนเกิดความสนุกสนานเพลิดเพลินกับการทำแบบฝึก และเกิดความภาคภูมิใจในผลงานตนเอง มีนิสัยรักการเขียน และมีเจตคติที่ดีต่อการเรียนภาษาไทย

แบบฝึกเสริมทักษะ เรื่องมาตราตัวสะกด กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาไทย ในระดับชั้นประถมศึกษาปีที่ 1 ชุดนี้ เป็นชุดที่ 3 เรื่อง คำที่สะกดด้วย มาตราแม่ กม ประกอบด้วย ปกนอก ปกใน คำนำ สารบัญ คำชี้แจงการใช้แบบฝึก จุดประสงค์ แบบทดสอบก่อนเรียน ใบความรู้ กิจกรรมการสอน แบบทดสอบหลังเรียน เฉลย แบบทดสอบก่อนเรียน เฉลยแบบทดสอบหลังเรียน แบบสังเกตพฤติกรรม บรรณานุกรม

ผู้จัดทำหวังเป็นอย่างยิ่งแบบฝึกเสริมทักษะ เรื่องมาตราตัวสะกด กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาไทย ในระดับชั้นประถมศึกษาปีที่ 1 จัดทำขึ้นเพื่อฝึกทักษะพื้นฐานของการเขียนประโยคสำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 1 และเป็นประโยชน์ในการฝึกทักษะการเขียนประโยคได้เป็นอย่างดีและใช้เป็นแนวทางในการพัฒนาคุณภาพการเรียนการสอนต่อไป

จิราพร บุคดีอ้วน

สารบัญ

เรื่อง	หน้า
คำนำ	ก
สารบัญ	ข
คำชี้แจงการใช้แบบฝึก	ค
จุดประสงค์	ง
แบบทดสอบก่อนเรียน	1
ใบความรู้	2
แบบฝึกเสริมทักษะที่ 1	3
แบบฝึกเสริมทักษะที่ 2	4
แบบฝึกเสริมทักษะที่ 3	5
แบบฝึกเสริมทักษะที่ 4	6
แบบฝึกเสริมทักษะที่ 5	7
แบบทดสอบหลังเรียน	8
เฉลยแบบทดสอบก่อน	9
เฉลยแบบฝึกเสริมทักษะที่ 1	10
เฉลยแบบฝึกเสริมทักษะที่ 2	11
เฉลยแบบฝึกเสริมทักษะที่ 3	12
เฉลยแบบฝึกเสริมทักษะที่ 4	13
เฉลยแบบฝึกเสริมทักษะที่ 5	14
เฉลยแบบทดสอบหลังเรียน	15
เฉลยแบบทดสอบ	16
แบบสังเกตพฤติกรรม	17
บรรณานุกรม	18

คำชี้แจงการใช้แบบฝึก

แบบฝึกเสริมทักษะ เรื่องมาตราตัวสะกด กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาไทย
ในระดับชั้นประถมศึกษาปีที่ 1 มีทั้งหมด 9 ชุด ในแต่ละชุดมีแบบฝึกที่หลากหลาย เพื่อให้
นักเรียนได้ฝึกทักษะการเขียนประโยคภาษาไทย ได้เรียนรู้เพิ่มเติมจนเกิดความรู้ความเข้าใจ
และมีทักษะการเขียนประโยคภาษาไทยได้ดียิ่งขึ้น

แบบฝึกเสริมทักษะ เรื่องมาตราตัวสะกด กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาไทย
ในระดับชั้นประถมศึกษาปีที่ 1 มีทั้งหมด 9 ชุด แต่ละชุดมีรายละเอียด ดังนี้

1. ปกนอก
2. ปกใน
3. คำนำ
4. สารบัญ
5. คำชี้แจงการใช้แบบฝึก
6. จุดประสงค์
7. กิจกรรมการสอน
8. ใบความรู้
9. เฉลยแบบทดสอบก่อนเรียน
10. เฉลยแบบทดสอบหลังเรียน
11. แบบสังเกตพฤติกรรม
12. บรรณานุกรม

จุดประสงค์การเรียนรู้

1. ผู้เรียนสามารถบอกความหมายของคำที่มีตัวสะกดใน มาตราแม่ กม ได้ถูกต้อง
- ผู้เรียนสามารถเขียนสะกดคำที่มีตัวสะกดใน มาตรา แม่ กม ได้ถูกต้อง
3. ผู้เรียนสามารถนำคำที่มีตัวสะกดใน มาตราแม่ กม ที่กำหนดเขียนประโยค ได้ถูกต้อง

แบบทดสอบก่อนเรียน
กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาไทย ชั้นประถมศึกษาปีที่ 1
เรื่อง คำที่สะกดด้วย มาตราแม่ กม

คำชี้แจง : ให้นักเรียนเลือกคำตอบที่ถูกต้อง โดยทำเครื่องหมายกากบาท (X) ลงใน
 กระดาษคำตอบ (จำนวน 10 ข้อ เวลา 20 นาที คะแนนเต็ม 10 คะแนน)

1. ข้อใดคือคำในมาตราแม่ กม ก. มะนาว ข. แก้ม ค. จาน 2. ข้อใดคือคำในมาตราแม่ กม ทั้งหมด ก. นอน จาม อุ่ม ข. ลุง ชนม บ้าน ค. ซาม ยิ้ม หอม 3. จากรูปตรงกับคำใด ก. มะนาว ข. มะพร้าว ค. ส้ม 4. จากรูปตรงกับคำใด ก. ถนน ข. สนาม ค. ป่าไม้ 8. คำที่กำหนดให้ เขียนประโยคได้ตรงกับ ข้อใด ยิ้ม ก. นั่ง อุ่ม ข. น้อง อุ่ม ค. อุ่ม น้อง	6. ข้อใดไม่เข้าพวก ก. ช้าง ข. จาม ค. ซ้าม 7. ข้อใดออกเสียงต่างจากพวก ก. เสียม ข. เคื่อง ค. เยื้อง 8. ข้อใดเป็นประโยค ก. พ่อล้ม ข. เสียงดัง ค. เด็กดี 9. คำที่กำหนดให้ เขียนประโยคได้ตรงกับ ข้อใด ขนม ก. ขนม กิน ข. ขนม ยาย ค. น้อง กิน ขนม 10. ข้อใดเรียงเป็นประโยคถูกต้อง ก. ยาย อุ่ม ข. หัวเราะ เดิน ค. นั่ง ลุง

ใบความรู้

เรื่อง คำที่สะกดด้วย มาตราแม่ กม

กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาไทย ชั้นประถมศึกษาปีที่ 1

ประโยค คือ ข้อความที่ได้ใจความสมบูรณ์ สื่อความหมายได้ชัดเจนว่า ใคร ทำอะไร ที่ไหน
องค์ประกอบของประโยค คือ

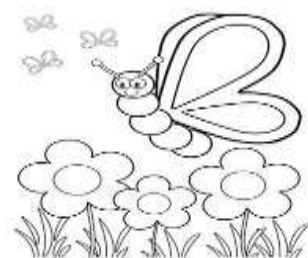
ประธาน ทำหน้าที่เป็นผู้กระทำหรือผู้แสดงอาการ

กริยา ทำหน้าที่แสดงความเป็นไปของประธานว่ากระทำอะไร หรือแสดงอาการ
อย่างไร

กรรม ทำหน้าที่เป็นผู้ถูกกระทำ

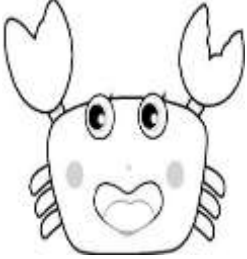

ตัวอย่าง การเขียนประโยคจากคำในมาตราแม่ กม

คำ	ประธาน	กริยา	กรรม	ประโยค
ยิ้ม	พ่อ	ยิ้ม	-	แม่ยิ้ม
ล้ม	พี่	ล้ม	-	น้องล้ม
ขนม	น้อง	กิน	ขนม	น้องกินขนม
ชาม	แม่	ล้าง	ชาม	แม่ล้างชาม

แบบฝึกเสริมทักษะชุดที่ 3
แบบฝึกที่ 1

คำชี้แจง : จงโยงคำจับคู่ที่ตรงกับรูปภาพให้ถูกต้องและระบายสีภาพ

1.		♡	♡	กำมปู
2.		♡	♡	ปลาฉลาม
3.		♡	♡	ไอศกรีม
4.		♡	♡	อุ้ม
5.		♡	♡	ขนม

ชื่อ ..... ชั้น ..... เลขที่ .....

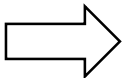

แบบฝึกเสริมทักษะชุดที่ 3
แบบฝึกที่ 2

คำชี้แจง : จงเขียนคำที่มีตัวสะกดแม่กม ที่ประสมสระที่กำหนดและระบายสีภาพ

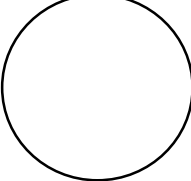
1.			
2.			
3.			
4.			
5.			

ชื่อ ..... ชั้น ..... เลขที่ .....

แบบฝึกเสริมทักษะชุดที่ 3
แบบฝึกที่ 3

คำชี้แจง : จงเขียนประโยคจากรูปภาพที่กำหนดให้และระบายสีภาพ

1.		คำ	
		ประโยค	
2.		คำ	
		ประโยค	
3.		คำ	
		ประโยค	
4.		คำ	
		ประโยค	
5.		คำ	
		ประโยค	

ชื่อ ..... ชั้น ..... เลขที่ .....

แบบฝึกเสริมทักษะชุดที่ 3
แบบฝึกที่ 4

คำชี้แจง : จงเขียนประโยคจากคำที่กำหนดให้ถูกต้อง

ข้อ	คำ	ประโยค
1	ผ้าห่ม	
2	ซ่อมแซม	
3	กระดุม	
4	สีส้ม	
5	ดื่ม	
6	นำท่วม	
7	กระเทียม	
8	นม	
9	สนาม	
10	วงกลม	

ชื่อ ..... ชั้น ..... เลขที่ .....

แบบฝึกเสริมทักษะชุดที่ 3
แบบฝึกที่ 5

คำชี้แจง : จงเรียงคำให้เป็นประโยค

ข้อ	ข้อความ	ประโยค
1	มะขาม พ่อ กิน	
2	แม่ หัวหอม ล้าง	
3	ชุด พี่ หลุม	
4	ซัก ญาติ ผ้าห่ม	
5	ซื้อ น้อง ขนม ไป	
6	กิน น้อง ไอศกรีม ชอบ	
7	ดู ฉันท ฉลาม ไป	
8	กิน ชอบ แม่ ไข่เค็ม	
9	นม ต้ม ฉันท ทุกวัน	
10	เตะ สนาม นักเรียน ฟุตบอล ที่	

ชื่อ ..... ชั้น ..... เลขที่ .....

แบบทดสอบหลังเรียน

กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาไทย ชั้นประถมศึกษาปีที่ 1
เรื่อง คำที่สะกดด้วย มาตราแม่ กม

คำชี้แจง : ให้นักเรียนเลือกคำตอบที่ถูกต้อง โดยทำเครื่องหมายกากบาท (X) ลงใน
กระดาษคำตอบ (จำนวน 10 ข้อ เวลา 20 นาที คะแนนเต็ม 10 คะแนน)

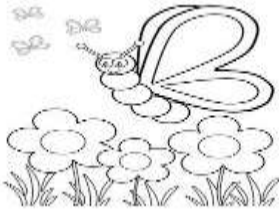
1. จากรูปตรงกับคำใด ก. มะนาว ข. มะพร้าว ค. ส้ม	6. ข้อใดไม่เข้าพวก ก. ช้าง ข. จาม ค. ช้าม
2. คำที่กำหนดให้ เขียนประโยคได้ตรงกับ ข้อใด ยิ้ม ก. นั่ง ยิ้ม ข. น่อง ยิ้ม ค. ยิ้ม น่อง	7. ข้อใดออกเสียงต่างจากพวก ก. เลี่ยม ข. เคื่อง ค. เยื้อง
3. ข้อใดคือคำในมาตราแม่ กม ทั้งหมด ก. นอน จาม อุ่ม ข. ลุง ชนม บ้าน ค. ชาม ยิ้ม หอม	8. ข้อใดคือคำในมาตราแม่ กม ก. มะนาว ข. แก้ม ค. จาน
4. ข้อใดเรียงเป็นประโยคถูกต้อง ก. ยาย ยิ้ม ข. หัวเราะ เดิน ค. นั่ง ลุง	9. จากรูปตรงกับคำใด ก. ถนน ข. สนาม ค. ป่าไม้
5. ข้อใดเป็นประโยค ก. ฟอล้ม ข. เสียงดัง ค. เด็ดกี	10. คำที่กำหนดให้ เขียนประโยคได้ตรงกับ ข้อใด ชนม ก. ชนม กิน ข. ชนม ยาย ค. น่องกิน ชนม

เฉลยแบบทดสอบก่อนเรียน

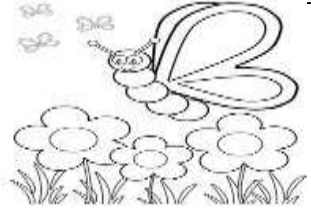
กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาไทย ชั้นประถมศึกษาปีที่ 1
เรื่อง คำที่สะกดด้วย มาตราแม่ กม

คำชี้แจง : ให้นักเรียนเลือกคำตอบที่ถูกต้อง โดยทำเครื่องหมายกากบาท (X) ลงใน
กระดาษคำตอบ (จำนวน 10 ข้อ เวลา 10 นาที คะแนนเต็ม 10 คะแนน)

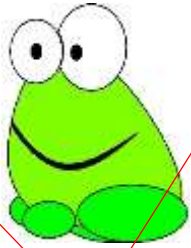

1. ข้อใดคือคำในมาตราแม่ กม ก. มะนาว ข. แก้ว ค. จาน	6. ข้อใดไม่เข้าพวก ก. ช้าง ข. จาม ค. ช้าม
2. ข้อใดคือคำในมาตราแม่ กม ทั้งหมด ก. นอน จาม อุ้ม ข. ลุง ชนม บ้าน ค. ชาม อุ้ม หอม	7. ข้อใดออกเสียงต่างจากพวก ก. เลี่ยม ข. เคื่อง ค. เยื่อง
3. จากรูปตรงกับคำใด ก. มะนาว ข. มะพร้าว ค. ส้ม	8. ข้อใดเป็นประโยค ก. พ่อล้ม ข. เสียงดัง ค. เด็กดี
4. จากรูปตรงกับคำใด ก. ถนน ข. สนาม ค. ป่าไม้	9. คำที่กำหนดให้ เขียนประโยคได้ตรงกับ ข้อใด ขนม ก. ขนม กิน ข. ขนม ยาย ค. น้องกิน ขนม
5. คำที่กำหนดให้ เขียนประโยคได้ตรงกับ ข้อใด อุ้ม ก. นั่ง อุ้ม ข. น้อง อุ้ม ค. อุ้ม น้อง	10. ข้อใดเรียงเป็นประโยคถูกต้อง ก. ยาย อุ้ม ข. หัวเราะ เดิน ค. นั่ง ลุง

แบบฝึกเสริมทักษะชุดที่ 3
เฉลยแบบฝึกที่ 1

คำชี้แจง : จงโยงคำจับคู่ที่ตรงกับรูปภาพให้ถูกต้องและระบายสีภาพ

1.		♥		♥	ก้ามปู
2.		♥		♥	ปลาฉลาม
3.		♥		♥	ไอศกรีม
4.		♥		♥	ขนม
5.		♥		♥	อุ้ม

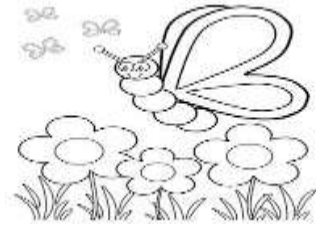

ชื่อ ..... ชั้น ..... เลขที่ .....

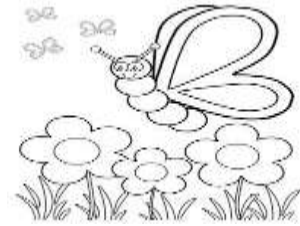
แบบฝึกเสริมทักษะชุดที่ 3
เฉลยแบบฝึกที่ 2

คำชี้แจง : จงเขียนคำที่มีตัวสะกดแม่กม ที่ประสมสระที่กำหนดและระบายสีภาพ

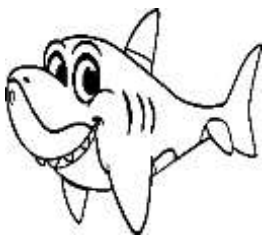

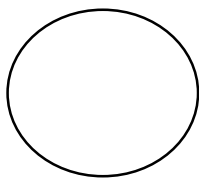
1.					
2.					
3.					
4.					
5.					

ชื่อ ..... ชั้น ..... เลขที่ .....

แบบฝึกเสริมทักษะชุดที่ 3
เฉลยแบบฝึกที่ 3

คำชี้แจง : จงเขียนประโยคจากรูปภาพที่กำหนดให้ถูกต้องและระบายสีภาพ

1. → ประโยค คำ **ขนม**
น้อง กิน ขนม
2. → ประโยค คำ **ปลาฉลาม**
พี่ ดู ปลา ฉลาม
3. → ประโยค คำ **ก้ามปู**
ภูผา จับ ก้ามปู
4. → ประโยค คำ **ไอศกรีม**
น้อง ชอบ กิน ไอศกรีม
5. → ประโยค คำ **วงกลม**
ลูกช้าง เดิน เป็น วงกลม

ชื่อ ..... ชั้น ..... เลขที่ .....

แบบฝึกเสริมทักษะชุดที่ 3

เฉลยแบบฝึกที่ 4

คำชี้แจง : จงเขียนประโยคจากคำที่กำหนดให้ถูกต้อง

ข้อ	คำ	ประโยค
1	ผ้าห่ม	แม่ ซัก ผ้าห่ม
2	ซ่อมแซม	พ่อ ซ่อมแซม บ้าน
3	กระดุม	พี่ ติด กระดุม เสื้อ
4	สีส้ม	ญาติ ชอบ สีส้ม
5	ดีม	น้อง ดีม นม
6	น้ำท่วม	ฝนตก น้ำท่วม หมู่บ้าน
7	กระเทียม	แม่ ปอก กระเทียม
8	ห้าม	พ่อ ห้าม น้อง
9	สนาม	นักเรียน วิ่ง ใน สนาม
10	วงกลม	ใบโบก ใบบัว เต็ม เป็น วงกลม

ชื่อ ..... ชั้น ..... เลขที่ .....

แบบฝึกเสริมทักษะชุดที่ 3

เฉลยแบบฝึกที่ 5

คำชี้แจง : จงเรียงคำให้เป็นประโยค

ข้อ	ข้อความ	ประโยค
1	มะขาม พ่อ กิน	พ่อ กิน มะขาม
2	แม่ หัวหอม ล้าง	แม่ ล้าง หัวหอม
3	ชุด พี่ หลุม	พี่ ชุด หลุม
4	ซัก ญาติ ผ่าห่ม	ญาติ ซัก ผ่า
5	ซื้อ น้อง ขนม ไป	น้อง ไป ซื้อ ขนม
6	กิน น้อง ไอศกรีม ชอบ	น้อง ชอบ กิน ไอศกรีม
7	ดู ฉันท ฉลาม ไป	ฉันท ดู ปลา ฉลาม
8	กิน ชอบ แม่ ไข่เค็ม	แม่ ชอบ กิน ไข่เค็ม
9	นม ดื่ม ฉันท ทุกวัน	ฉันท ดื่ม นม ทุกวัน
10	เตะ สนาม นักเรียน ฟุตบอล ที่	นักเรียน เตะ ฟุตบอล ที่ สนาม

ชื่อ ..... ชั้น ..... เลขที่ .....

เฉลยแบบทดสอบหลังเรียน

กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาไทย ชั้นประถมศึกษาปีที่ 1
เรื่อง คำที่สะกดด้วย มาตราแม่ กม

คำชี้แจง : ให้นักเรียนเลือกคำตอบที่ถูกต้อง โดยทำเครื่องหมายกากบาท (X) ลงใน
กระดาษคำตอบ (จำนวน 10 ข้อ เวลา 20 นาที คะแนนเต็ม 10 คะแนน)

1. ข้อใดไม่เข้าพวก

- ก. ช้าง
- ข. จาม
- ค. ช้าม

2. ข้อใดออกเสียงต่างจากพวก

- ก. เสียม
- ข. เคื่อง
- ค. เยื้อง

3. ข้อใดคือคำในมาตราแม่ กม

- ก. มะนาว
- ข. แก้ม
- ค. จาน

4. จากรูปตรงกับคำใด

- ก. ถนน
- ข. สนาม
- ค. ป่าไม้

5. คำที่กำหนดให้ เขียนประโยคได้ตรงกับ
ข้อใด

ขนม

- ก. ขนม กิน
- ข. ขนม ยาย
- ค. น้อง กิน ขนม

6. จากรูปตรงกับคำใด

- ก. มะนาว
- ข. มะพร้าว
- ค. ส้ม

7. คำที่กำหนดให้ เขียนประโยคได้ตรงกับ
ข้อใด

ยิ้ม

- ก. นั่ง ยิ้ม
- ข. น้อง ยิ้ม
- ค. ยิ้ม น้อง

8. ข้อใดคือคำในมาตราแม่ กม ทั้งหมด

- ก. นอน จาม ชุ่ม
- ข. ลุง ขนม บ้าน
- ค. ชาม ยิ้ม หอม

9. ข้อใดเรียงเป็นประโยคถูกต้อง

- ก. ยาย ยิ้ม
- ข. หัวเราะ เดิน
- ค. นั่ง ลุง

10. ข้อใดเป็นประโยค

- ก. พ่อส้ม
- ข. เสียงดัง
- ค. เด็ดดี

เฉลยแบบทดสอบ

กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาไทย ชั้นประถมศึกษาปีที่ 1
เรื่อง คำที่สะกดด้วย मात्रาแม่ กม

เฉลยแบบทดสอบก่อนเรียน

1. ข
2. ค
3. ค
4. ข
5. ข
6. ก
7. ก
8. ก
9. ค
10. ก

เฉลยแบบทดสอบหลังเรียน

1. ก
2. ก
3. ข
4. ข
5. ค
6. ค
7. ข
8. ค
9. ก
10. ก

บรรณานุกรม

- ทักษิณ คุณพิภาค. (2561). การพัฒนาแบบฝึกทักษะการอ่านและการเขียนสะกดคำภาษาไทยโดยใช้การเรียนรู้แบบร่วมมือร่วมกับเทคนิคแผนผังความคิด ที่ส่งผลต่อทักษะการอ่านและการเขียนสะกดคำ ความพึงพอใจต่อการเรียนและผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 2. วิทยานิพนธ์ คม. สกลนคร: มหาวิทยาลัยราชภัฏสกลนคร.
- เบ็จวรรณ เสาวโค. (2553). การพัฒนาแบบฝึกทักษะภาษาไทย เรื่อง การเขียนสะกดคำตามมาตรฐานตัวสะกด โดยใช้กิจกรรมการเรียนรู้แบบร่วมมือ เทคนิค STAD สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 1. วิทยานิพนธ์ ค.ม. บุรีรัมย์: มหาวิทยาลัยราชภัฏบุรีรัมย์.
- สาสิน เล็กเจริญ. (2554). การเปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน เรื่องการเขียนสะกดคำของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 1 ที่ได้รับการสอนโดยการเรียนแบบร่วมมือเทคนิค TGT กับการสอนปกติ. วิทยานิพนธ์ ค.ม. กรุงเทพฯ: มหาวิทยาลัยศิลปากร.
- สำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐาน กระทรวงศึกษาธิการ. (2563). หนังสือเรียนรายวิชาพื้นฐาน ภาษาไทย ชุดภาษาเพื่อชีวิต ภาษาพาที ชั้นประถมศึกษาปีที่ 1. (พิมพ์ครั้งที่ 16). กรุงเทพฯ: โรงพิมพ์ สกสค. ลาดพร้าว.
- สำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐาน กระทรวงศึกษาธิการ. (2553). คู่มือการเรียนการสอนภาษาไทย ระดับประถมศึกษา ภาษาไทย สาระที่ควรรู้. กรุงเทพฯ: โรงพิมพ์ชุมนุมสหกรณ์การเกษตรแห่งประเทศไทย จำกัด.

ภาคผนวก ข

แบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน เรื่อง มาตราตัวสะกด
กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาไทย ชั้นประถมศึกษาปีที่ 1

แบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน เรื่อง มาตราตัวสะกด
กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาไทย ชั้นประถมศึกษาปีที่ 1

คำชี้แจง

1. ให้นักเรียนเขียนชื่อ นามสกุล และเลขที่ ลงในข้อสอบ
2. ข้อสอบเป็นข้อสอบแบบปรนัยชนิดเลือกตอบ 3 ตัวเลือก จำนวน 30 ข้อ
3. เวลาในการทำ 60 นาที
4. ให้นักเรียนเลือกคำตอบที่ถูกต้องที่สุดเพียงข้อเดียว ก ข และ ค แล้วทำเครื่องหมาย X ตรงกับตัวเลือกที่ต้องการ
5. ให้ทำข้อสอบให้ครบทั้ง 30 ข้อ
6. เมื่อทำข้อสอบเสร็จแล้ว ให้ส่งแบบทดสอบคืนที่กรรมการกำกับการสอบ

<p>1. จากรูปตรงกับคำใด</p> <p>ก. สิงโต</p> <p>ข. ควาย</p> <p>ค. เสือ</p> <p>2. จากรูปตรงกับคำใด</p> <p>ก. กุหลาบ</p> <p>ข. มะลิ</p> <p>ค. ดาวเรือง</p> <p>3. ข้อใดคือคำในมาตรา แม่ ก กา</p> <p>ก. หาว</p> <p>ข. เหว</p> <p>ค. หัว</p> <p>4. พ่อไถ .....</p> <p>ก. ปลา</p> <p>ข. นา</p> <p>ค. น้ำ</p>	<p>5. ข้อใดคือคำในมาตราแม่ กง ทั้งหมด</p> <p>ก. กุ้งร้องเสียงดัง</p> <p>ข. น้องทำความดี</p> <p>ค. ลุงถูกขุ่นกัด</p> <p>6. ช้าง ..... เสียงดัง</p> <p>ก. ต้ว</p> <p>ข. ร้อง</p> <p>ค. งวง</p> <p>7. ข้อใดคือคำในมาตราแม่ กม</p> <p>ก. มะนาว</p> <p>ข. จาน</p> <p>ค. แก้ม</p> <p>8. คำที่กำหนดให้ เขียนประโยคได้ตรงกับข้อใด</p> <p>ขนม</p> <p>ก. ขนม กิน</p> <p>ข. ขนม ยาย</p> <p>ค. น้อง กิน ขนม</p>
---	--

<p>9. ข้อใดเรียงเป็นประโยคถูกต้อง</p> <p>ก. ยาย ยิ้ม</p> <p>ข. หัวเราะ เดิน</p> <p>ค. นั่ง ลุง</p> <p>10. จากรูปตรงกับคำใด</p> <p>ก. เต่า</p> <p>ข. จิ้งจอก</p> <p>ค. กระต่าย</p> <p>11. จากรูปตรงกับคำใด</p> <p>ก. กล้วย</p> <p>ข. มะไฟ</p> <p>ค. มะละกอ</p> <p>12. ข้อใดคือคำในมาตราแม่ เกย</p> <p>ก. ยาก</p> <p>ข. ยาว</p> <p>ค. กาย</p> <p>13. คำที่กำหนดให้ เขียนประโยคได้ตรงกับข้อใด</p> <p> ก. ปูย ต้นไม้</p> <p>ข. พอ ปูย ต้นไม้</p> <p>ค. พอ ใส่ ปูย ต้นไม้</p> <p>14. ช่าง กิน .....</p> <p>ก. เดิน</p> <p>ข. อ้อย</p> <p>ค. หัวเราะ</p> <p>15. จากรูปตรงกับคำใด</p> <p>ก. กระต่าย</p> <p>ข. แมว</p> <p>ค. เสือ</p>	<p>16. ข้อใดมีเสียงต่างจากพวก</p> <p>ก. กาว</p> <p>ข. ชาว</p> <p>ค. ตัว</p> <p>17. คำที่กำหนดให้ เขียนประโยคได้ตรงกับข้อใด</p> <p> ก. ชาว ภูเขา</p> <p>ข. ชาว ภูเขา กิน</p> <p>ค. ภูเขา กิน ชาว</p> <p>18. ชาวนา ..... ชาว</p> <p>ก. เกี้ยว</p> <p>ข. ดำ</p> <p>ค. อ้อย</p> <p>19. จากรูปตรงกับคำใด</p> <p>ก. ชนุน</p> <p>ข. แดงไทย</p> <p>ค. ทูเรียน</p> <p>20. จากรูปตรงกับคำใด</p> <p>ก. ถ้วย</p> <p>ข. แจกัน</p> <p>ค. แก้วน้ำ</p> <p>21. ข้อใดคือคำในมาตราแม่ กน</p> <p>ก. ยาก</p> <p>ข. ยาว</p> <p>ค. ยาน</p> <p>22. น้อง ..... ทูเรียน</p> <p>ก. กิน</p> <p>ข. ยิ้ม</p> <p>ค. เดิน</p>
--	---

<p>23. จากรูปตรงกับคำใด</p> <p>ก. นั่ง ข. นอน ค. กราบ</p> <p>24. ข้อใดคือคำในมาตราตัวสะกดแม่ กบ</p> <p>ก. กั้น ข. กีบ ค. กัด</p> <p>25. น่อง ..... มือ</p> <p>ก. คำ ข. เล็ก ค. พรบ</p> <p>26. คำที่กำหนดให้ เขียนประโยคได้ตรงกับข้อใด</p> <p>☐ กีบ ก. กีบ น่อง ข. น่อง กีบ ชยะ ค. กีบ น่อง ชยะ</p>	<p>27. ข้อใดออกเสียงเหมือนกับคำว่า เลข</p> <p>ก. เสก ข. เต็ก ค. เล็ก</p> <p>28. คำที่กำหนดให้ เขียนประโยคได้ตรงกับข้อใด</p> <p>☐ นก ก. นก นก ข. บิน นก ค. นก บิน</p> <p>29. คำที่กำหนดให้ เขียนประโยคได้ตรงกับข้อใด</p> <p>☐ บวก ก. น่อง บวก เลข ข. น่อง เลข บวก ค. เลข บวก น่อง</p> <p>30. พ่อขับ .....</p> <p>ก. รด ข. รถ ค. ลถ</p>
---	---

เฉลยแบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน เรื่อง มาตรการคุ้มครอง
กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาไทย ชั้นประถมศึกษาปีที่ 1

1	ค	16	ค
2	ข	17	ค
3	ก	18	ก
4	ข	19	ค
5	ก	20	ข
6	ข	21	ค
7	ค	22	ก
8	ค	23	ค
9	ก	24	ข
10	ค	25	ค
11	ก	26	ข
12	ค	27	ก
13	ค	28	ค
14	ข	29	ก
15	ข	30	ข

ภาคผนวก ค

ดัชนีความสอดคล้องระหว่างข้อสอบกับจุดประสงค์ ค่าความยาก
ค่าอำนาจจำแนกและค่าความเชื่อมั่น
ของแบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน

ตาราง 11 ดัชนีความสอดคล้องระหว่างข้อสอบกับจุดประสงค์ ค่าความยาก ค่าอำนาจ
จำแนกและค่าความเชื่อมั่นของแบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน

ข้อที่	ค่า IOC	สรุปผล	ค่าความยาก (p)	ค่าอำนาจจำแนก (r)	สถานะข้อสอบ
1.	1.00	สอดคล้อง	0.63	0.45	เก็บไว้ใช้
2.	1.00	สอดคล้อง	0.64	0.33	เก็บไว้ใช้
3.	1.00	สอดคล้อง	0.68	0.30	เก็บไว้ใช้
4.	1.00	สอดคล้อง	0.55	0.45	เก็บไว้ใช้
5.	1.00	สอดคล้อง	0.65	0.35	เก็บไว้ใช้
6.	1.00	สอดคล้อง	0.53	0.30	เก็บไว้ใช้
7.	1.00	สอดคล้อง	0.53	0.30	เก็บไว้ใช้
8.	1.00	สอดคล้อง	0.66	0.33	เก็บไว้ใช้
9.	1.00	สอดคล้อง	0.49	0.43	เก็บไว้ใช้
10.	1.00	สอดคล้อง	0.66	0.43	เก็บไว้ใช้
11.	1.00	สอดคล้อง	0.68	0.40	เก็บไว้ใช้
12.	1.00	สอดคล้อง	0.54	0.43	เก็บไว้ใช้
13.	1.00	สอดคล้อง	0.65	0.25	เก็บไว้ใช้
14.	1.00	สอดคล้อง	0.55	0.25	เก็บไว้ใช้
15.	1.00	สอดคล้อง	0.65	0.35	เก็บไว้ใช้
16.	1.00	สอดคล้อง	0.48	0.30	เก็บไว้ใช้
17.	1.00	สอดคล้อง	0.40	0.35	เก็บไว้ใช้
18.	1.00	สอดคล้อง	0.68	0.35	เก็บไว้ใช้
19.	1.00	สอดคล้อง	0.55	0.35	เก็บไว้ใช้
20.	1.00	สอดคล้อง	0.49	0.43	เก็บไว้ใช้
21.	1.00	สอดคล้อง	0.59	0.53	เก็บไว้ใช้
22.	1.00	สอดคล้อง	0.56	0.38	เก็บไว้ใช้
23.	1.00	สอดคล้อง	0.56	0.28	เก็บไว้ใช้

ตาราง 11 (ต่อ)

ข้อที่	ค่า IOC	สรุปผล	ค่าความยาก (p)	ค่าอำนาจจำแนก (r)	สถานะข้อสอบ
24.	1.00	สอดคล้อง	0.73	0.45	เก็บไว้ใช้
25.	1.00	สอดคล้อง	0.65	0.30	เก็บไว้ใช้
26.	1.00	สอดคล้อง	0.55	0.35	เก็บไว้ใช้
27.	1.00	สอดคล้อง	0.58	0.30	เก็บไว้ใช้
28.	1.00	สอดคล้อง	0.68	0.45	เก็บไว้ใช้
29.	1.00	สอดคล้อง	0.60	0.40	เก็บไว้ใช้
30.	1.00	สอดคล้อง	0.55	0.40	เก็บไว้ใช้
ค่าความเชื่อมั่นทั้งฉบับ 0.848					

ภาคผนวก ง

แบบวัดความพึงพอใจ ค่าอำนาจจำแนกและค่าความเชื่อมั่น
ของแบบวัดความพึงพอใจของนักเรียนที่มีต่อการเรียนรู้
โดยใช้แบบฝึกเสริมทักษะเรื่อง มาตรฐานตัวสะกด
กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาไทย ชั้นประถมศึกษาปีที่ 1

**แบบวัดความพึงพอใจของนักเรียนที่มีต่อการเรียนรู้
โดยใช้แบบฝึกเสริมทักษะเรื่อง มาตรการตัวสะกด
กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาไทย ชั้นประถมศึกษาปีที่ 1**

คำชี้แจง

1. แบบวัดฉบับนี้ มีจุดมุ่งหมายเพื่อสอบถามความพึงพอใจของผู้เรียนหลังจากที่ผ่านการเรียนด้วยแบบฝึกเสริมทักษะเรื่อง มาตรการตัวสะกด กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาไทย ชั้นประถมศึกษาปีที่ 1
2. แบบวัดฉบับนี้มีทั้งหมด 10 ข้อ ใช้เวลา 60 นาที
3. ให้นักเรียนอ่านข้อความแต่ละข้อให้ละเอียด และพิจารณาอย่างรอบคอบ แล้วเลือกตอบข้อที่ตรงกับความรู้สึกจริง ๆ ของนักเรียน การตอบแบบวัดความพึงพอใจฉบับนี้ ไม่มีคำตอบใดถูกหรือผิด เพราะแต่ละคนย่อมมีความคิดเห็นแตกต่างกัน การเลือกคำตอบในแต่ละข้อจะไม่มีผลต่อคะแนนของนักเรียนแต่อย่างใด
4. แบบวัดเป็นแบบมาตราส่วนประมาณค่า มี 5 ระดับ ให้นักเรียนอ่านข้อความ แล้วพิจารณาว่ามีความรู้สึกตรงกับคำตอบใดก็ให้เครื่องหมาย ✓ ลงในช่องระดับความพึงพอใจในช่องนั้น

ข้อความ	ระดับความพึงพอใจ				
	มากที่สุด	มาก	ปานกลาง	น้อย	น้อยที่สุด
1. นักเรียนชอบสีเส้นของรูปภาพในแบบฝึกเสริมทักษะ	.....	.....	.....	.....	.....
2. นักเรียนชอบรูปภาพที่นำมาใช้ในแบบฝึกเสริมทักษะ	.....	.....	.....	.....	.....
3. นักเรียนชอบฝึกอ่านคำในแบบฝึกเสริมทักษะ	.....	.....	.....	.....	.....
4. นักเรียนสนใจเนื้อหาที่เรียนในแบบฝึกเสริมทักษะ	.....	.....	.....	.....	.....

ข้อความ	ระดับความพึงพอใจ				
	มากที่สุด	มาก	ปานกลาง	น้อย	น้อยที่สุด
5. นักเรียนชอบกิจกรรม ในแบบฝึกเสริมทักษะ	.....	.....	.....	.....	.....
6. กิจกรรมใน แบบฝึกเสริมทักษะช่วย ให้นักเรียนอ่านและ เขียนหนังสือได้ดี	.....	.....	.....	.....	.....
7. คุณครูให้เวลา ในการทำแบบฝึกเสริม ทักษะได้เหมาะสม	.....	.....	.....	.....	.....
8. แบบทดสอบที่ใช้ใน แบบฝึกเสริมทักษะมี ความเหมาะสม	.....	.....	.....	.....	.....
9. นักเรียนชอบเรียน ภาษาไทยเพราะมี แบบฝึกเสริมทักษะ	.....	.....	.....	.....	.....
10. นักเรียนรู้สึกสนุกและ มีความสุขกับการเรียน ภาษาไทยโดยใช้แบบฝึก เสริมทักษะ	.....	.....	.....	.....	.....

ตาราง 12 ค่าอำนาจจำแนกและค่าความเชื่อมั่นของแบบวัดความพึงพอใจที่ต่อการเรียน
โดยใช้แบบฝึกเสริมทักษะเรื่อง มาตราตัวสะกด กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาไทย
ชั้นประถมศึกษาปีที่ 1

ข้อที่	ค่าอำนาจจำแนก (r)
1	0.83
2	0.76
3	0.53
4	0.74
5	0.63
6	0.69
7	0.57
8	0.68
9	0.77
10	0.78

ค่าความเชื่อมั่นทั้งฉบับ 0.92

ภาคผนวก จ

คะแนนการหาประสิทธิภาพของแบบฝึกเสริมทักษะเรื่องมาตราตัวสะกด
กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาไทย ชั้นประถมศึกษาปีที่ 1
กับกลุ่มทดลองต่าง ๆ

ตาราง 13 การหาประสิทธิภาพของแบบฝึกเสริมทักษะเรื่องมาตราตัวสะกด กลุ่มสาระ
การเรียนรู้ภาษาไทย ชั้นประถมศึกษาปีที่ 1 กับนักเรียนกลุ่มทดลองแบบหนึ่ง
ต่อหนึ่ง จำนวน 3 คน

นักเรียน	คะแนนแบบทดสอบย่อยในแต่ละหน่วย หน่วยละ 10 คะแนน									ทดสอบ ย่อย	ทดสอบ หลัง เรียน
	1	2	3	4	5	6	7	8	9	90	30
1	8	7	8	6	7	5	7	5	6	59	21
2	9	9	8	7	6	7	8	6	7	67	25
3	8	8	7	6	5	9	9	8	7	67	23
รวม	25	24	23	19	18	21	24	19	20	193	69
$\bar{X}$	8.33	8.00	7.67	6.33	6.00	7.00	8.00	6.33	6.67	64.33	23.00
ร้อยละ	83.33	80.00	76.67	63.33	60.00	70.00	80.00	63.33	66.67	71.48	76.67

ตาราง 14 การหาประสิทธิภาพของแบบฝึกเสริมทักษะเรื่องมาตราตัวสะกด
 กลุ่มสาระการเรียนรู้ ภาษาไทย ชั้นประถมศึกษาปีที่ 1 กับนักเรียน
 กลุ่มทดลองกลุ่มเล็ก จำนวน 9 คน

นักเรียน	คะแนนแบบทดสอบย่อยในแต่ละหน่วย หน่วยละ 10 คะแนน									ทดสอบ ย่อย	ทดสอบ หลัง เรียน
	1	2	3	4	5	6	7	8	9	90	30
1	8	9	8	7	8	7	7	8	7	69	24
2	8	8	8	7	10	7	9	9	7	73	24
3	9	9	7	8	8	8	7	7	8	71	24
4	9	7	8	9	8	8	7	8	8	72	25
5	7	8	7	6	7	7	7	9	7	65	20
6	7	7	8	7	7	8	8	9	8	69	23
7	7	9	8	7	8	9	7	7	7	69	24
8	7	7	7	8	7	7	8	7	7	65	21
9	6	7	6	7	8	9	6	8	7	64	25
รวม	68	71	67	66	71	70	66	72	66	617	210
$\bar{X}$	7.56	7.89	7.44	7.33	7.89	7.78	7.33	8.00	7.33	68.56	23.33
ร้อยละ	75.56	78.89	74.44	73.33	78.89	77.78	73.33	80.00	73.33	76.17	77.78

ตาราง 15 การหาประสิทธิภาพของแบบฝึกเสริมทักษะเรื่องมาตราตัวสะกด
 กลุ่มสาระการเรียนรู้ ภาษาไทย ชั้นประถมศึกษาปีที่ 1 กับนักเรียน
 กลุ่มทดลองภาคสนาม จำนวน 16 คน

นักเรียน	คะแนนแบบทดสอบย่อยในแต่ละหน่วย หน่วยละ 10 คะแนน									ทดสอบ ย่อย	ทดสอบ หลัง เรียน
	1	2	3	4	5	6	7	8	9	90	30
1	8	7	8	6	7	5	7	5	6	59	23
2	9	9	8	7	6	7	8	6	7	67	25
3	8	8	7	6	5	9	9	8	7	67	23
4	8	9	8	7	8	7	9	8	7	71	24
5	8	8	8	9	10	7	9	9	7	75	26
6	9	9	7	8	8	8	7	7	8	71	24
7	9	7	8	9	8	8	7	8	8	72	25
8	9	8	7	9	9	9	7	9	8	75	25
9	7	7	8	7	9	8	8	9	8	71	23
10	7	9	8	9	8	9	7	9	9	75	24
11	8	8	8	8	10	8	9	9	8	76	24
12	9	9	8	8	8	8	8	8	8	74	25
13	9	9	8	9	8	8	9	8	8	76	26
14	8	8	8	9	9	7	9	9	9	77	25
15	9	9	8	9	9	8	8	9	8	77	24

ตาราง 15 (ต่อ)

นักเรียน	คะแนนแบบทดสอบย่อยในแต่ละหน่วย หน่วยละ 10 คะแนน									ทดสอบ ย่อย	ทดสอบ หลัง เรียน
	1	2	3	4	5	6	7	8	9	90	30
16	9	9	9	8	8	8	8	9	8	76	27
รวม	134	133	126	128	130	125	129	130	124	1159	393
$\bar{X}$	8.38	8.31	7.88	8.00	8.13	7.81	8.06	8.13	7.75	72.44	24.56
ร้อยละ	83.75	83.13	78.75	80.00	81.25	78.13	80.63	81.25	77.50	80.49	81.88

ภาคผนวก ฉ

รายชื่อผู้เชี่ยวชาญในการประเมินเครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย
และหนังสือขอความอนุเคราะห์ในการใช้เครื่องมือ

ที่ อว ๐๖๒๑.๑๒/ว ๑๒๔๖

มหาวิทยาลัยราชภัฏสกลนคร
๖๘๐ ถ.นิตโย ต.ธาตุเชิงชุม
อ.เมือง จ.สกลนคร ๔๗๐๐๐

๒๖ ธันวาคม ๒๕๖๓

เรื่อง ขอบความอนุเคราะห์เป็นผู้เชี่ยวชาญตรวจสอบเครื่องมือการวิจัย

เรียน ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.จินดา ลาโพธิ์

- สิ่งที่ส่งมาด้วย ๑. กรอบแนวคิดการวิจัย และนิยามศัพท์เฉพาะ
๒. เครื่องมือการวิจัย
๓. แบบประเมินเครื่องมือการวิจัย

ด้วย นางจिरาพร บุตดีอ้วน รหัสประจำตัวนักศึกษา ๖๑๔๒๑๒๔๗๑๑๘ ซึ่งเป็นนักศึกษาปริญญาโท สาขาวิชาการบริหารและพัฒนาการศึกษา มหาวิทยาลัยราชภัฏสกลนคร กำลังศึกษาและทำวิทยานิพนธ์เรื่อง “การพัฒนาแบบฝึกเสริมทักษะเรื่องมาตราตัวสะกด กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาไทยเพื่อส่งเสริมทักษะการเขียนประโยค ของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ ๑ โรงเรียนบ้านหนองบัวงาม สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาบึงกาฬ” ซึ่งเป็นส่วนหนึ่งของการศึกษาตามหลักสูตรครุศาสตรมหาบัณฑิต (ค.ม.) โดยมี ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.วันเพ็ญ นันทะศรี เป็นประธานที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์ และ ดร.พรเทพ เสถียรนพเก้า เป็นกรรมการที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์

มหาวิทยาลัยราชภัฏสกลนคร ได้พิจารณาแล้วเห็นว่าท่านเป็นผู้มีความรู้ความสามารถและเชี่ยวชาญในเรื่องดังกล่าวเป็นอย่างดี จึงขอความอนุเคราะห์ท่านเป็นผู้เชี่ยวชาญในการพิจารณาตรวจสอบเครื่องมือการวิจัย เพื่อใช้ประกอบการทำวิทยานิพนธ์ และประเมินเครื่องมือการวิจัยที่นักศึกษาได้จัดทำขึ้น

จึงเรียนมาเพื่อโปรดพิจารณา

ขอแสดงความนับถือ

(รองศาสตราจารย์ ดร.ศิกานต์ เพียรธัญญกรณ์)
ผู้อำนวยการบัณฑิตวิทยาลัย ปฏิบัติราชการแทน
อธิการบดีมหาวิทยาลัยราชภัฏสกลนคร

บัณฑิตวิทยาลัย

โทร. ๐ ๔๒๔๗ ๐๒๒๔

โทรสาร ๐ ๔๒๔๗ ๐๐๓๒

ผู้ประสานงาน นางจिरาพร บุตดีอ้วน โทรศัพท์เคลื่อนที่ ๐๘ ๗๘๓๐ ๑๗๕๘

“อยู่สกล รักสกล ทำเพื่อสกลนคร”

ที่ อว ๐๖๒๑.๑๒/ว ๑๒๔๖

มหาวิทยาลัยราชภัฏสกลนคร
๖๘๐ ถ.นิตโย ต.ธาตุเชิงชุม
อ.เมือง จ.สกลนคร ๔๗๐๐๐

๒๖ ธันวาคม ๒๕๖๓

เรื่อง ขอความอนุเคราะห์เป็นผู้เชี่ยวชาญตรวจสอบเครื่องมือการวิจัย

เรียน นางสาวอภินัน อรกุล

สิ่งที่ส่งมาด้วย ๑. กรอบแนวคิดการวิจัย และนิยามศัพท์เฉพาะ

๒. เครื่องมือการวิจัย

๓. แบบประเมินเครื่องมือการวิจัย

ด้วย นางจिरาพร บุคต้อ้วน รหัสประจำตัวนักศึกษา ๖๑๔๒๑๒๔๗๑๑๘ ซึ่งเป็นนักศึกษาปริญญาโท สาขาวิชาการบริหารและพัฒนาศึกษา มหาวิทยาลัยราชภัฏสกลนคร กำลังศึกษาและทำวิทยานิพนธ์เรื่อง “การพัฒนาแบบฝึกเสริมทักษะเรื่องมาตราตัวสะกด กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาไทยเพื่อส่งเสริมทักษะการเขียนประโยค ของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ ๑ โรงเรียนบ้านหนองบัวงาม สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาบึงกาฬ” ซึ่งเป็นส่วนหนึ่งของการศึกษาตามหลักสูตรครุศาสตรมหาบัณฑิต (ค.ม.) โดยมี ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.วันเพ็ญ นันทะศรี เป็นประธานที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์ และ ดร.พรเทพ เสถียรนพเก้า เป็นกรรมการที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์

มหาวิทยาลัยราชภัฏสกลนคร ได้พิจารณาแล้วเห็นว่าท่านเป็นผู้มีความรู้ความสามารถ และเชี่ยวชาญในเรื่องดังกล่าวเป็นอย่างดี จึงขอความอนุเคราะห์ท่านเป็นผู้เชี่ยวชาญในการพิจารณาตรวจสอบเครื่องมือการวิจัย เพื่อใช้ประกอบการทำวิทยานิพนธ์ และประเมินเครื่องมือการวิจัยที่นักศึกษาได้จัดทำขึ้น

จึงเรียนมาเพื่อโปรดพิจารณา

ขอแสดงความนับถือ

(รองศาสตราจารย์ ดร.ศิกานต์ เพียรชญกรณ์)

ผู้อำนวยการบัณฑิตวิทยาลัย ปฏิบัติราชการแทน

อธิการบดีมหาวิทยาลัยราชภัฏสกลนคร

บัณฑิตวิทยาลัย

โทร. ๐ ๔๒๔๗ ๐๒๒๔

โทรสาร ๐ ๔๒๔๗ ๐๐๓๒

ผู้ประสานงาน นางจिरาพร บุคต้อ้วน โทรศัพท์เคลื่อนที่ ๐๘ ๗๘๓๐ ๑๗๕๘

“อยู่สกล รักสกล ทำเพื่อสกลนคร”

ที่ อว ๐๖๒๑.๑๒/ว ๑๒๔๖

มหาวิทยาลัยราชภัฏสกลนคร
๖๘๐ ถ.นิตโย ต.ธาตุเชิงชุม
อ.เมือง จ.สกลนคร ๔๗๐๐๐

๒๖ ธันวาคม ๒๕๖๓

เรื่อง ขอความอนุเคราะห์เป็นผู้เชี่ยวชาญตรวจสอบเครื่องมือการวิจัย

เรียน ผู้อำนวยการโรงเรียนบ้านหนองบัวงาม

สิ่งที่ส่งมาด้วย ๑. กรอบแนวคิดการวิจัย และนิยามศัพท์เฉพาะ

๒. เครื่องมือการวิจัย

๓. แบบประเมินเครื่องมือการวิจัย

ด้วย นางจิราพร บุคดีอ้วน รหัสประจำตัวนักศึกษา ๖๑๔๒๑๒๔๗๑๑๘ ซึ่งเป็นนักศึกษาปริญญาโท สาขาวิชาการบริหารและพัฒนาการศึกษา มหาวิทยาลัยราชภัฏสกลนคร กำลังศึกษาและทำวิทยานิพนธ์เรื่อง “การพัฒนาแบบฝึกเสริมทักษะเรื่องมาตราตัวสะกด กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาไทยเพื่อส่งเสริมทักษะการเขียนประโยค ของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ ๑ โรงเรียนบ้านหนองบัวงาม สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาบึงกาฬ” ซึ่งเป็นส่วนหนึ่งของการศึกษาตามหลักสูตรครุศาสตรมหาบัณฑิต (ค.ม.) โดยมี ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.วันเพ็ญ นันทะศรี เป็นประธานที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์ และ ดร.พรเทพ เสถียรนพเก้า เป็นกรรมการที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์

มหาวิทยาลัยราชภัฏสกลนคร ได้พิจารณาแล้วเห็นว่าท่านเป็นผู้มีความรู้ความสามารถและเชี่ยวชาญในเรื่องดังกล่าวเป็นอย่างดี จึงขอความอนุเคราะห์ท่านเป็นผู้เชี่ยวชาญในการพิจารณาตรวจสอบเครื่องมือการวิจัย เพื่อใช้ประกอบการทำวิทยานิพนธ์ และประเมินเครื่องมือการวิจัยที่นักศึกษาได้จัดทำขึ้น

จึงเรียนมาเพื่อโปรดพิจารณา

ขอแสดงความนับถือ

(รองศาสตราจารย์ ดร.ศิกานต์ เพียรธัญญกรณ์)
ผู้อำนวยการบัณฑิตวิทยาลัย ปฏิบัติราชการแทน
อธิการบดีมหาวิทยาลัยราชภัฏสกลนคร

บัณฑิตวิทยาลัย

โทร. ๐ ๔๒๙๗ ๐๒๒๙

โทรสาร ๐ ๔๒๙๗ ๐๐๓๒

ผู้ประสานงาน นางจิราพร บุคดีอ้วน โทรศัพท์เคลื่อนที่ ๐๘ ๗๘๓๐ ๑๗๕๘

“อยู่สกล รักสกล ทำเพื่อสกลนคร”

ที่ อว ๐๖๒๑.๑๒/ว ๑๒๔๖

มหาวิทยาลัยราชภัฏสกลนคร
๒๘๐ ถ.นิตโย ต.ธาตุเชิงชุม
อ.เมือง จ.สกลนคร ๔๗๐๐๐

๒๖ ธันวาคม ๒๕๖๓

เรื่อง ขอความอนุเคราะห์เป็นผู้เชี่ยวชาญตรวจสอบเครื่องมือการวิจัย

เรียน ดร.ปณณิตา ไชยลือชา

สิ่งที่ส่งมาด้วย ๑. กรอบแนวคิดการวิจัย และนิยามศัพท์เฉพาะ

๒. เครื่องมือการวิจัย

๓. แบบประเมินเครื่องมือการวิจัย

ด้วย นางจิราพร บุคตีย้วน รหัสประจำตัวนักศึกษา ๖๑๔๒๑๒๔๗๑๑๘ ซึ่งเป็นนักศึกษาปริญญาโท สาขาวิชาการบริหารและพัฒนาการศึกษา มหาวิทยาลัยราชภัฏสกลนคร กำลังศึกษาและทำวิทยานิพนธ์เรื่อง “การพัฒนาแบบฝึกเสริมทักษะเรื่องมาตราตัวสะกด กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาไทยเพื่อส่งเสริมทักษะการเขียนประโยค ของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ ๑ โรงเรียนบ้านหนองบัวงาม สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาบึงกาฬ” ซึ่งเป็นส่วนหนึ่งของการศึกษาตามหลักสูตรครุศาสตรมหาบัณฑิต (ค.ม.) โดยมี ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.วันเพ็ญ นันทะศรี เป็นประธานที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์ และ ดร.พรเทพ เสถียรนพแก้ว เป็นกรรมการที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์

มหาวิทยาลัยราชภัฏสกลนคร ได้พิจารณาแล้วเห็นว่าท่านเป็นผู้มีความรู้ความสามารถ และเชี่ยวชาญในเรื่องดังกล่าวเป็นอย่างดี จึงขอความอนุเคราะห์ท่านเป็นผู้เชี่ยวชาญในการพิจารณาตรวจสอบเครื่องมือการวิจัย เพื่อใช้ประกอบการทำวิทยานิพนธ์ และประเมินเครื่องมือการวิจัยที่นักศึกษาได้จัดทำขึ้น

จึงเรียนมาเพื่อโปรดพิจารณา

ขอแสดงความนับถือ

(รองศาสตราจารย์ ดร.ศิกานต์ เพียรธัญญกรณ์)

ผู้อำนวยการบัณฑิตวิทยาลัย ปฏิบัติราชการแทน

อธิการบดีมหาวิทยาลัยราชภัฏสกลนคร

บัณฑิตวิทยาลัย

โทร. ๐ ๔๒๙๗ ๐๒๒๙

โทรสาร ๐ ๔๒๙๗ ๐๐๓๒

ผู้ประสานงาน นางจิราพร บุคตีย้วน โทรศัพท์เคลื่อนที่ ๐๘ ๗๘๓๐ ๑๗๕๘

“อยู่สกล รักสกล ทำเพื่อสกลนคร”

ที่ อว ๐๖๒๑.๑๒/ว ๑๒๕๖

มหาวิทยาลัยราชภัฏสกลนคร
๖๘๐ ถ.นิตโย ต.ธาตุเชิงชุม
อ.เมือง จ.สกลนคร ๔๗๐๐๐

๒๖ ธันวาคม ๒๕๖๓

เรื่อง ขอความอนุเคราะห์เป็นผู้เชี่ยวชาญตรวจสอบเครื่องมือการวิจัย

เรียน นางสมลักษณ์ สุวรรณวงศ์

- สิ่งที่ส่งมาด้วย ๑. กรอบแนวคิดการวิจัย และนิยามศัพท์เฉพาะ
๒. เครื่องมือการวิจัย
๓. แบบประเมินเครื่องมือการวิจัย

ด้วย นางจิราพร บุคตีย์วัน รหัสประจำตัวนักศึกษา ๖๑๔๒๑๒๔๗๑๑๘ ซึ่งเป็นนักศึกษาปริญญาโท สาขาวิชาการบริหารและพัฒนาการศึกษา มหาวิทยาลัยราชภัฏสกลนคร กำลังศึกษาและทำวิทยานิพนธ์เรื่อง “การพัฒนาแบบฝึกเสริมทักษะเรื่องมาตราตัวสะกด กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาไทยเพื่อส่งเสริมทักษะการเขียนประโยค ของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ ๑ โรงเรียนบ้านหนองบัวงาม สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาบึงกาฬ” ซึ่งเป็นส่วนหนึ่งของการศึกษาดมหลักสูตรครุศาสตรมหาบัณฑิต (ค.ม.) โดยมี ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.วันเพ็ญ นันทะศรี เป็นประธานที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์ และ ดร.พรเทพ เสถียรนพเก้า เป็นกรรมการที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์

มหาวิทยาลัยราชภัฏสกลนคร ได้พิจารณาแล้วเห็นว่าท่านเป็นผู้มีความรู้ความสามารถและเชี่ยวชาญในเรื่องดังกล่าวเป็นอย่างดี จึงขอความอนุเคราะห์ท่านเป็นผู้เชี่ยวชาญในการพิจารณาตรวจสอบเครื่องมือการวิจัย เพื่อใช้ประกอบการทำวิทยานิพนธ์ และประเมินเครื่องมือการวิจัยที่นักศึกษาได้จัดทำขึ้น

จึงเรียนมาเพื่อโปรดพิจารณา

ขอแสดงความนับถือ

(รองศาสตราจารย์ ดร.ศีกานต์ เพียรธัญญกรณ์)
ผู้อำนวยการบัณฑิตวิทยาลัย ปฏิบัติราชการแทน
อธิการบดีมหาวิทยาลัยราชภัฏสกลนคร

บัณฑิตวิทยาลัย

โทร. ๐ ๔๒๔๗ ๐๒๒๔

โทรสาร ๐ ๔๒๔๗ ๐๐๓๒

ผู้ประสานงาน นางจิราพร บุคตีย์วัน โทรศัพท์เคลื่อนที่ ๐๘ ๗๘๓๐ ๑๗๕๘

“อยู่สกล รักสกล ทำเพื่อสกลนคร”

ที่ อว ๐๖๒๑.๑๒/๕๕๖

มหาวิทยาลัยราชภัฏสกลนคร
๖๘๐ ถ.นิตโย ต.ธาตุเชิงชุม
อ.เมือง จ.สกลนคร ๔๗๐๐๐

๗ พฤษภาคม ๒๕๖๔

เรื่อง ขอบความอนุเคราะห์ทดลองใช้เครื่องมือการวิจัย

เรียน ผู้อำนวยการโรงเรียนบ้านนาสะแบง

สิ่งที่ส่งมาด้วย เครื่องมือการวิจัย

ด้วย นางจิราพร บุคดีอ้วน รหัสประจำตัวนักศึกษา ๖๑๔๒๑๒๔๗๑๑๘ ซึ่งเป็นนักศึกษาปริญญาโท สาขาวิชาการบริหารและพัฒนาศึกษา มหาวิทยาลัยราชภัฏสกลนคร กำลังศึกษาและทำวิทยานิพนธ์เรื่อง “การพัฒนาแบบฝึกเสริมทักษะเรื่องมาตราตัวสะกด กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาไทยเพื่อส่งเสริมทักษะการเขียนประโยค ของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ ๑ โรงเรียนบ้านหนองบัวงาม สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาบึงกาฬ” ซึ่งเป็นส่วนหนึ่งของการศึกษาตามหลักสูตรครุศาสตรมหาบัณฑิต (ค.ม.) โดยมี ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.วันเพ็ญ นันทะศรี เป็นประธานที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์ และ ดร.พรเทพ เสถียรนพเก้า เป็นกรรมการที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์

ทั้งนี้ นักศึกษามีความประสงค์ขอทดลองใช้เครื่องมือการวิจัย เพื่อหาความเชื่อมั่นในการศึกษาวิจัยประกอบการทำวิทยานิพนธ์ โดยเครื่องมือที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้ ได้ผ่านการรับรองจริยธรรมการวิจัยในมนุษย์แบบยกเว้น จากคณะกรรมการจริยธรรมการวิจัยในมนุษย์ มหาวิทยาลัยราชภัฏสกลนคร เลขที่ใบรับรอง ๐๗๒/๒๕๖๔ ลงวันที่ ๓ พฤษภาคม พ.ศ. ๒๕๖๔ ดังนั้น บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยราชภัฏสกลนคร จึงขอความอนุเคราะห์ท่านอนุญาตให้นักศึกษาทำการทดลองใช้เครื่องมือวิจัยดังกล่าวด้วย

จึงเรียนมาเพื่อโปรดพิจารณา หวังเป็นอย่างยิ่งว่าคงได้รับความอนุเคราะห์จากท่านด้วยดี และขอขอบคุณมา ณ โอกาสนี้

ขอแสดงความนับถือ

(รองศาสตราจารย์ ดร.ศีกานต์ เพียรธัญญกรณ์)

ผู้อำนวยการบัณฑิตวิทยาลัย ปฏิบัติราชการแทน

อธิการบดีมหาวิทยาลัยราชภัฏสกลนคร

บัณฑิตวิทยาลัย

โทร. ๐ ๔๒๙๗ ๐๒๒๙

โทรสาร ๐ ๔๒๙๗ ๐๐๓๒

ผู้ประสานงาน นางจิราพร บุคดีอ้วน โทรศัพท์เคลื่อนที่ ๐๘ ๗๘๓๐ ๑๗๕๘

“อยู่สกล รักสกล ทำเพื่อสกลนคร”

ประวัติย่อของผู้วิจัย

ประวัติย่อของผู้วิจัย

ชื่อ-สกุล	นางจิราพร บุคดีอ่อน
วัน เดือน ปีเกิด	16 กุมภาพันธ์ 2520
สถานที่อยู่ปัจจุบัน	39 หมู่ 13 ตำบลหนองสนม อำเภอวานรนิวาส จังหวัดสกลนคร รหัสไปรษณีย์ 47120
ตำแหน่งปัจจุบัน	ครู
สถานที่ทำงาน	โรงเรียนบ้านก่อ ตำบลหนองสนม อำเภอวานรนิวาส จังหวัดสกลนคร 47120
ประวัติการศึกษา	
พ.ศ. 2541	ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 6 ศูนย์บริการการศึกษาออกโรงเรียน อำเภอวานรนิวาส จังหวัดสกลนคร
พ.ศ. 2557	ครุศาสตรบัณฑิต (ค.บ.) วิชาเอกภาษาไทย มหาวิทยาลัยราชภัฏสกลนคร
พ.ศ. 2565	ครุศาสตรมหาบัณฑิต (ค.ม.) สาขาวิชาการบริหารและพัฒนาศึกษา มหาวิทยาลัยราชภัฏสกลนคร
ประวัติการทำงาน	
พ.ศ. 2559	ครูผู้ช่วย โรงเรียนบ้านหนองบัวงาม ตำบลนาสะแบง อำเภอศรีวิไล จังหวัดบึงกาฬ
พ.ศ. 2564	ครู โรงเรียนบ้านก่อ ตำบลหนองสนม อำเภอวานรนิวาส จังหวัดสกลนคร